

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

USA Today Bestselling Author

KATHERINE GARBERA

Her Sweetest Mistake

*a One Night
Scandals novel*

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM

Çok uzun zaman olmuştu...

Alysse duygularını kontrol edebildiğini göstermeye çalışabilir, ancak Jay söz konusu olduğunda gerçekte böyle bir kontrolü yoktu.

Çenesini yukarı kaldırdı, o iri, koyu çikolata rengi gözleriyle ona baktı ve onu öptü. Elleri yüzünü çerçeveledi, dudakları onunkiler üzerinde hatırladığı o güven ve eminlikle hareket etti.

Ama sonra öpüşmeyi yoğunlaştırdı ve kadın düşünmeyi bıraktı. Sadece duygularının kontrolü ele geçirmesine izin verdi. Tüyler ürperdi.

Hayattaydı ve o an başka hiçbir şeyin önemi yoktu onun için.

Onu kucağına alıp birkaç adım attıktan sonra yakındaki bir sandalyeye oturdu. Kadın onun üzerine oturdu ve ona aşağıdan baktı.

"Seni istiyorum," dedi. Parmağının ucuyla boynunun ortasından aşağı doğru bir çizgi çekti, sonra da göğüslerinin üzerindeki noktayı okşadı.

Konuşmak istemiyordu. Konuşursa düşünmeye ve endişelenmeye başlayacak ve gitmek zorunda kalacaktı.

Ve şu anda, bir erkeğin ona bu şekilde dokunmasının üzerinden çok uzun zaman geçtiğini hatırlıyordu...

Onun En Tatlı Hatası

BİR GECELİK SKANDALLAR ROMANI

KATHERINE GARBERA

Smith Girl Publishing tarafından yayınlandı.

Telif hakkı © 2026 Katherine Garbera'ya aittir.

Katherine Garbera, bu eserin yazarı olarak tanınma konusunda ahlaki hakkına sahip olduğunu ileri sürmektedir.

Tüm hakları saklıdır. Herhangi bir incelemede kullanım dışında, bu eserin tamamının veya bir kısmının, fotokopi, kayıt ve diğer elektronik, mekanik veya başka herhangi bir yöntemle, bilinen veya gelecekte icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir bilgi depolama veya geri alma sisteminde çoğaltılması veya kullanılması, Katherine Garbera'nın yazılı izni olmadan yasaktır.

Yazarın münhasır haklarını sınırlamamak kaydıyla, bu yayının üretken yapay zekâ (YZ) teknolojilerini eğitmek amacıyla yetkisiz kullanımı açıkça yasaktır.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır. Gerçek kişilerle, yaşayan veya ölümlerle, işletmelerle, olaylarla veya mekanlarla herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

Kapak tasarımı Smith Girl Publishing tarafından Canva üzerinden, Deposit Photos aracılığıyla satın alınan ücretsiz grafikler ve illüstrasyonlar kullanılarak yapılmıştır.

Değerli Okuyucu

"Her Sweetest Mistake" kitabımın çıkacak olmasından dolayı çok heyecanlıyım. Hikaye, Cupcake Wars'a olan sevgimden (kim pastayı ve kedi kavgalarını sevmez ki?!) ve kızımın San Diego'ya uçmasını beklerken aklıma gelen bir fikirden ilham aldı. Havaalanında birini beklerken bir yabancıyı gördüğünüzde ve "Acaba onun hikayesi ne?" diye düşündüğünüz anları bilirsiniz ya?

Her neyse, eve dönen bir denizciydi ve yalnızdı. Acaba onu bekleyen biri var mı diye düşündüm ve sonra da kendisini yeterince iyi bulmadığı için terk ettiği eski bir karısı olduğunu hayal etmeye başladım. Sonuç biraz farklı oldu çünkü uzun zamandır kullanmayı çok istediğim bir "evlilik teklifi pastası" fikrim de vardı. Öyle güzel bir pasta ki, bir adam bir parçasını yediği anda hemen evlilik teklifinde bulunacak. Bu durumda, işleri başlatan şey "affetme" temalı bir cupcake oldu.

Umarım Jay ve Alysse'nin hikayesini beğenirsiniz.

Bu kitap daha önce Harlequin Blaze tarafından One More Kiss başlığıyla yayımlanmıştı.

Keyifli okumalar!

Katherine

Hata yapmış ve yine de düşmeye cesaret etmiş herkes için...

İçindekiler

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14

Onun En Büyük Hatası
Katherine Garbera'nın diğer eserleri
Yazar Hakkında

Birinci Bölüm

Başçavuş Mac, pastanesinde en çok satan dört adet çikolatalı "günah" kekinin bulunduğu küçük kutuyu alırken, "BENİMLE EVLENİR MİSİN?" dedi. Bu kekler, pastanesinde en çok satan ürünleriydi.

"Yapamam Mac, beni sadece keklerim için seviyorsun," diye yanıtladı Alysse Dresden. Üniformalı deniz piyadesi haftada bir buraya gelir ve her seferinde ona aynı alaycı soruyu sorardı.

"Bunun üstesinden gelebiliriz, diğer yeteneklerin için seni sevmeye başlayabilirim," dedi kapıya doğru yönelirken.

Alysse, asker gittikten sonra güldü ve bir sonraki müşterisine döndü. Tatlı Rüyalar, dört yıllık sıkı çalışmanın sonucuydu. Fırınında günde en az iki evlilik teklifi alıyor ve genellikle birkaç sonsuz aşk ilanı ile karşılaşılıyordu. Annesi, bir erkeğin kalbine giden yolun midesinden geçtiğini söylediğinde yanılmamıştı.

Keşke annesi ona, bir erkeğin dikkatini yemekle çektikten sonra onu nasıl elde tutacağını anlatsaydı. Ne yazık ki anlatmamıştı ve Alysse'nin geride başarısız bir evliliği kalmıştı. Ama bu felaket üzerinde durulmaması gereken bir felaketti.

Staci Rowland, elinde kırmızı kadife keklerle arkadan içeri girerken, "Teklifini kabul etmelisin," dedi.

"Mac mi?" diye sordu Alysse. Zar zor tanıdığı bir adamla evlenmeye hiç niyeti yoktu. Bunu daha önce yaşamış, tecrübe etmiş ve tişörtünü yakmıştı.

"Evet, ya da buradan geçen diğer adamlardan herhangi biri," dedi Staci tepsiyi vitrine koyarken.

Staci, onun iş ortağı ve Sweet Dreams'in kurucu ortağıydı. Yaklaşık dört yıl önce yerel bir pasta yarışmasında tanışmışlardı. Birkaç yıl boyunca

şehirde birbirlerini satış ve yaratıcılık konusunda geçmeye çalışarak rekabet ettikten sonra birlikte çalışmaya ve pastaneyi açmaya karar vermişlerdi. Gerisi, dedikleri gibi, tarih oldu.

"Ciddi değiller. Sadece pastalarımı beğeniyorlar," dedi Alysse, söylediklerinin doğru olduğunu bilerek. Bazen bazı erkeklerin en azından birkaç kısa buluşmaya ilgi duymalarını dilese de, asla ilgi duymadılar.

"Elbette istiyorlar, ama onlardan biriyle çıkmadığınız sürece sizden fırın ürünlerinden fazlasını isteyen o adamı asla bulamayacaksınız," dedi Staci.

Staci 1.63 boyundaydı ve kısa, siyah saçlarını pixie kesim şeklinde kullanıyordu. Minyon yapıydı ama uzun boylu ve daha atletik yapılı Alysse'den daha kıvrımlıydı. Alysse her hareketini yapmadan önce aşırı derecede analiz ederken, Staci atlayıp sonra bir ağın belirmesini umuyordu. Her şeyde birbirlerinin zıttıydılar, tek ortak noktaları ise Sweet Dreams'i başarılı kılmak istemeleriydi.

"O adam oldukça yakışıklıydı, onunla birlikte olmalıydın—"

"Ayy!" dedi Alysse, Staci'ye. "Hem yakışıklı olması, benim için doğru kişi olduğu anlamına gelmiyor."

O bunun canlı kanıtıydı. Kahretsin. Bugün neden eski sevgilisini düşünüyordu? Gerçekten bilmiyormuş gibi davranmak istiyordu ama bu hafta... Las Vegas'taki Golden Dream Oteli'nin balayı süitinde yalnız başına uyanmasının dördüncü yıl dönümüydü.

"Bu onun senin için yanlış adam olduğu anlamına da gelmiyor," diye çıkıştı Staci. "Üniformalı erkeklerle karşı bir önyargın var. Neden?"

"Kendilerine çok güveniyorlar ve bir kadına gerçekten bağlanamıyorlar. Ve şunu da belirtmek isterim ki, ben de hiç flört etmiyorum gibi bir durum yok," dedi Alysse. Kısa süren evliliğinden daha önce hiç bahsetmemişti.

"Normal tanışma sitelerini denedin ve itiraf etmeliyim ki, bu siteler pek de harika erkeklerle dolu değil, ama sanırım zaten bir erkek aramak istemiyorsun."

"Öyle mi?" diye sordu Alysse. Doğrusunu söylemek gerekirse, yalnız hissettiği zamanlar olmuştu ama yanlış adama aşık olma riski, bu şansı göze alamayacağı kadar yüksekti. Jay'in onu terk ettiği zamanki gibi bir daha asla hissetmek istemiyordu. Asla.

"Hayır, ama en azından bekar olmaktan zevk alıyorum," dedi Staci. "Külüplere gitmekten. Sen gitmiyorsun."

"Dün gece sizinle gelemediğim için üzgünüm. Kardeşime onunla vakit geçireceğime söz vermiştim zaten."

"Şaşırdım doğrusu, sadece kardeşin ve on beş kadar yakışıklı adam vardı, gitmene şaşırdım."

Alysse başını salladı. "Toby'nin arkadaşları benim de arkadaşlarım. Birlikte sörf yaparak ve plaj voleybolu oynayarak büyüdük. Onlarla dışarı çıkmak... çok eğlenceli."

"Bu güvenli," dedi Staci. "Senin için hiçbir risk yok. Bunu neden yapıyorsun?"

Alysse omuz silkti. Onlarla dışarı çıkmak güvenliydi çünkü Toby'nin arkadaşları ona küçük kız kardeşleri gibi davranıyorlardı. Ve dalgaların üzerinde onlarla sörf yaparken, ona sıradan bir sörfçü gibi davranıyorlardı.

Alysse, "Çoğu insan kalbini riske atmak istemez," diye yanıtladı.

Staci yanına gelip ona sarıldı. Başından beri Staci'nin şefkatli kalbi Alysse'i şaşırtmıştı, çünkü arkadaşı sert görünüyordu. Saçları modaya uygun kesilmişti ama kendini dünyaya sanki çok havalı biriymiş gibi gösteriyordu.

"Tatlım, güvende olmak sana yetmiyor. Hayatında bir şeyler eksik. Sadece mutlu olmanı istiyorum," dedi Staci.

"Ben de." Alysse gerçekten mutluluğa susamıştı ama ona nasıl ulaşacağını bilmiyordu. Fırının çözüm olduğunu düşünmüştü ama orada ne kadar çok çalışırlarsa ve Sweet Dreams'te ne kadar çok başarı ve övgü kazanırsa, içindeki bu özlem o kadar büyüyordu.

Staci cevap veremedi telefon çaldı ve Alysse uzanıp telefonu açtı. Telefon, mülkü satın aldıklarında fırınla birlikte gelen eski tip, duvara monte edilmiş bir telefondur.

"İnanılmaz kırmızı kadife rüya keklerinin adresi olan Sweet Dreams Bakery."

"Merhaba," dedi arayan kişi. Sesi derin ve boğuktu, belirsiz bir şekilde tanıdık geliyordu, ama zaten sürekli telefonda erkeklerle konuşuyordu.

Staci, tartışmanın henüz bitmediğini ima eden bir ses tonuyla ona işaret etti ve dükkana giren bir müşteriye yardımcı olmaya gitti. Alysse duvara yaslandı ve telefon kablosunu parmağının etrafında çevirdi.

"Bugün sizin için ne yapabilirim?" diye sordu.

"Acil bir tatlı ihtiyacım var," dedi.

"Acil bir durum mu? Size yardımcı olmaktan mutluluk duyarız," dedi. Kişinin zevkine uygun, eşsiz tatlılar yaratmayı seviyordu. Bunu yapmak her zaman kolay değildi, ama daha önce birçok kez büyük başarıyla yapmıştı.

Hatta San Diego belediye başkan yardımcısı için yaptığı yıldönümü pastası nedeniyle bölgesel bir dergide yer almıştı.

"Bunu söyleyeceğinizi umuyordum," dedi.

Sesi mükemmeldi, diye düşündü. Gözlerini kapattı ve sesin bedenini sarmasına izin verdi. Sorun buydu, diye düşündü, gözlerini aniden açıp telefonun arkasındaki duvarda asılı olan kek fotoğrafına bakarken. Pastanesine giren bir adamdan korkuyordu ama telefonda flört edebileceği, güvenli bir şekilde izole edilmiş bir adamla başa çıkabilirdi.

"Sizin için ne alabilirim?" diye sordu. Önceden damgalanmış bir not defterini kendine doğru çekti ve ayrıntıları yazmaya hazırlandı. O ve Staci, peçetelere sipariş yazmayı beceremeyip hata yaptıktan sonra bu formları hazırlamışlardı. Çok uzun zaman önce olmuştu ama yine de her şeyi not defterine yazıyorlardı.

"Bana farklı bir şey lazım... Sevgilimle ilgili bazı hatalar yaptım ve bunu telafi etmek istiyorum," dedi sesi alçak ama samimi bir şekilde.

Alysse, erkeklerin büyük romantik jestlerine gelince duygusal biri olduğunu biliyordu. Bir keresinde, önceden sipariş vermeyi unutan ve sabahın ilk saatlerinde pastaya ihtiyacı olan bir adam için bütün gece uyanık kalıp bir yıl dönümü pastası yapmıştı. Pastayı pişirmek için geceyi harcamayı haklı çıkarmak için ondan iki kat fazla ücret almıştı, ama içten içe adamın hatasını fark edip telafi etmeye çalışmasından hoşlanmıştı.

"O zaman bu gerçekten çok özel bir kek ya da belki bir kurabiye olmalı. Bana ondan bahset," diye davet etti Alysse.

Sweet Dreams, San Diego'da eşsiz tatlılar sunan bir yer olarak ün kazanmıştı; bunun başlıca sebebi, hem kendisinin hem de Staci'nin özel bir şey yapmanın zamanlarına fazlasıyla değeceğine inanmalarıydı. İnsanlar iyi yemek için para öderdi ve onlar da bunu sunuyorlardı.

"Hmm... bu kolay değil. Biraz gizemli ve çözülmesi zor biri."

Erkeklerin sevdikleri kadınları tarif etme biçimleri ona her zaman ilginç gelmiştir. O ve Staci, her yıl Sevgililer Günü'nde çiftlerin birbirlerinin özelliklerini tarif ederek mükemmel birer ikram bulmak için yarıştığı bir yarışma düzenlerdi. Kazananlar, eşlerini en iyi tarif eden ve mükemmel tatlıyı seçenler arasından belirlenirdi.

"Muhtemelen bu yüzden ondan hoşlanıyorsun," dedi Alysse. "Erkekler gizemden hoşlanır."

Adam içini çekti ve kadın arkasından bir korna sesi duyduğunu sandı. "Evet, öyle yapıyoruz. Ama ben bunları çözmeye alışkınım."

Sipariş formuna "gizemli" diye not düştü. Her erkek kadınların çözölmesi zor olduğunu düşünürdü, ama ona göre eğer dikkat etselerdi, gizem çözölürdü. Henüz kendi yöntemleriyle bir erkeğe tam olarak ne istediğini söylemeyen bir kadın tanımamıştı.

"Onun hakkında bana başka neler anlatabilirsin?" diye sordu Alysse.

"Yatakta çok ateşli ve seksi," dedi. "Bir erkeği hem tatmin etmeyi hem de daha fazlasını istemesini sağlamayı biliyor."

Birkaç not daha aldıktan sonra kalemini bıraktı. Anlaşılan, Alysse'nin erkek fantezisine dair tüm algılarına uyan bir kadın bulmuştu.

"Tatlı biri mi?" diye sordu Alysse.

"Yarı tatlı," dedi. "Onun o ateşli öfkesiyle çelişen bir tür inceliği var."

Fırının mutfak bölümündeki paslanmaz çelik tezgahlara bakmak için döndü.

"Tamam, sanırım anladım. Küçük bir pasta mı yoksa bir cupcake mi istersiniz?" diye sordu. Hamur için aklında zaten bir fikir vardı; bir nevi Kurtuluş Pastası tarifinin bir varyasyonu. Sık sık temel bir çikolatalı kek tarifinden yapıp, çifte özel hale getirmek için özel malzemeler ekliyordu.

"Beni şaşırt," dedi.

"Tamam. Ne zaman ihtiyacınız var?" diye sordu. Tarifi gece boyunca üzerinde çalışıp birkaç farklı varyasyon deneyeceğini ve bu adam için mükemmel tarifi bulacağını düşündü. Bu eşsiz pasta için ondan yüksek bir fiyat talep edecekti ve parasının karşılığını aldığından emin olmak istiyordu.

"Bu akşam."

"Şey... Bunu yapabileceğime emin değilim. Saat altıda kapanıyoruz," dedi. Müşterilere yardım etmek ve Staci'nin doğru erkeklerle çıkmadığı hakkındaki şikayetlerini dinlemek yerine, öğleden sonrasını mutfakta bu özel sipariş üzerinde çalışarak da geçirebilirdi; ki bu, yalan söylemeyecekti, ideal bir durum gibi geliyordu. Ama bu adam çok şey istiyordu.

"Mükemmel. Bunu Hotel Del Coronado'daki Beach Villas'a teslim etmeniz için size ödeme yapacağım."

"Şey... biz bunu normalde yapmıyoruz."

"Lütfen," dedi, seksi sesi biraz alçalarak daha da derinleşti. "Bir daha sormayacağım."

Kollarından göğsüne doğru bir ürperti yayıldı. O alçak ses tonunda tanıdık bir şey vardı ama seksiliği hep eski kocası Jay Michener ile ilişkilendirmişti. Ve Jay, bir kadını geri kazanmak için her şeyi yapacak son

adamdı. Bu onun tarzı değildi. Hayır. Arkasına bakmadan uzaklaşmak onun tarzıydı ve bunu hatırlaması gerekiyordu.

"Sanırım tek şansım sensin," dedi.

Alysse, romantizme olan zaafına kendi kendine başını salladı. Onun derdi neydi?

"Tamam. Ben yapacağım," dedi. "Masada mı bırakayım?"

"Hayır, sahilde bizim için bir akşam yemeği hazırlatıyorum. Oraya getirebilir misin?"

Hayır demeliydi ama sevgilisini geri kazanmak için bu kadar çaba sarf eden bu adam onu meraklandırmıştı. "Yapacağım. Adın ne?"

"Sadece Deniz Piyadesini isteyin," dedi.

"Pekala. Kredi kartı bilgilerinize ihtiyacım olacak," dedi. Ödeme almadan bunca işi yapmaya hiç niyeti yoktu.

"Buraya geldiğinde ödeyeceğim."

Kadın daha fazla bilgi alamadan telefonu kapattı. Kadın arkasını döndüğünde dükkanın tekrar boş olduğunu ve Staci'nin onu izlediğini gördü.

"Sipariş mi?" diye sordu.

Alysse, neşeli görünmeye çalışarak, "Seksi sesli bir adamdan gizemli bir sipariş," dedi. Ama bu denizci ve siparişi onu etkiliyor ve genellikle aklından çıkarmadığı şeyleri düşünmesine neden oluyordu. Ona ödeme yapabileceğine güvenmeye karar verdi; Coronado'da kalıyordu ve orası da pek ucuz değildi.

"Daha fazla bilgi verin."

Omuz silkti. Kalbinin yumuşadığını Staci'ye belli etmeden ondan ne istediğini nasıl anlatabilirdi ki? "Kız arkadaşını geri kazanmak için özel bir şey istiyor."

"Ne yapacaksın?" diye sordu Staci, tıpkı iyi bir fırıncı gibi yemeğe odaklanarak.

"Bilmiyorum. Gidip onun tarifine uyan malzemeleri toplayacaktım." Bu sürecin bu kısmını seviyordu. Pişirmek onun için nefes almak kadar kolaydı. Tarifleri biliyordu ve sonra da kendine özgü bir şey elde edene kadar malzemeleri değiştiriyordu.

"Peki, bu ne demek?" diye sordu Staci. "Tahmin edeyim, seksi mi?"

Alysse güldü çünkü birçok erkek kadınları hakkında sorulduğunda aynı şeyi söylüyordu. Ama biraz daha derinlemesine soru sorulduğunda cevaplar çeşitlenmeye başladı.

"Daha açık ifadeyle, baharatlı, tahmin edilemez ve yarı tatlı," dedi.

"Zorlu bir iş gibi görünüyor. Ne zaman ihtiyacınız var?" diye sordu Staci, tezgahı silerken.

"Bu gece. Ona, Hotel Del Coronado'ya teslim edeceğimi söyledim."

"Neden bunu teslim ediyorsunuz?" diye sordu Staci. "Kızım, ciddi ol. Biz böyle şeyler yapmayız."

"Çok seksi bir sesi vardı ve 'lütfen' dedi," diye anlattı Alysse. Bu sebep ona bile çok saçma gelmişti.

Staci odanın karşısına doğru yürürken başını sallayarak, "Onun bir sevgilisi var," dedi. "Sevgilisi için bir tatlı istiyor."

"Biliyorum. Sadece... Romantik değil mi? Onu geri kazanmak için bu kadar zahmete girmesi," dedi Alysse.

"İlişkilerini gerçekten berbat etmiş olmalı," dedi her zaman gerçekçi olan Staci.

Alysse, "Kesinlikle," diye onayladı. Ama bu, onun hatasını telafi etmeye çalıştığı gerçeğini değiştirmede. Bu da Alysse'nin gözünde ona büyük puanlar kazandırdı.

"Muhtemelen. Eğer biri senin için sahildeki Coronado'da bir akşam yemeği planlasa, onu geri kabul eder miydin?" diye sordu Alysse arkadaşına.

"Emin değilim. Sanırım adama bağlı," dedi omuz silkerek. "Kolay kolay affetmem."

"Ben de öyle düşünmüyorum," dedi Alysse.

Belki de bu yüzden tatlıyı teslim etmeyi kabul etmişti. Bu çifte aşkta ikinci bir şans vermek istiyordu. İlişkilerini kurtarmak için ikinci bir şans; çünkü kendi sevgilisi ikinci bir şans için hiç denememişti bile.

"Öyle olsa bile hayır derdi," diye düşündü. Mağaza bölümünden ayrılıp mutfağa geri döndü. Gerçekten iyi olduğu tek şeyi yapma zamanı gelmişti: Malzemeleri alıp onları yenilebilir, ağız sulandıran ve lezzetli bir şeye dönüştürmek. Pişirme işini gerçek dünyadan kaçmak için kullandığının farkındaydı. Burada kontrol kendisindeydi ve bir şey ters giderse atıp yeniden başlayabilirdi.

Kakao ve unu tarttı, ölçtü ve birlikteeledi; karıştırmanın verdiği bir tür teselli buldu. Jay'in görüntüsünü aklından çıkarmaya çalıştı ama başaramadı. Pittsburgh çeliği kadar sert olan Deniz Piyadeleri keskin nişancısının anısı görmezden gelinemezdi. Kör randevularda ve hızlı tanışmalarda başarısız olmasının sebebinin bu olduğunu biliyordu. Tanıştığı

her erkeği Jay'in ölçütüyle ya da onunla evlendiğinde Jay'in nasıl biri olduğunu düşündüğüyle değerlendiriyordu ve hiç kimse, hatta Jay bile, ona yetişemiyordu.

JAY MICHELER BİR YUDUM BİRA İÇTİ VE ARKASINDAKİ DUVARA yaslandı. Bar, kendisini rahat hissetmediği kadar açık bir yerdi; Afganistan'dan döndüğünden beri rahatlayamıyordu. Masada onunla birlikte üç adam daha vardı.

Lucien'i yakından tanıyordu çünkü iki dönem aynı birlikte görev yapmışlardı. Ortadoğu'ya birkaç kez gidip gelmişlerdi. Lucien iki yıl önce Deniz Piyadeleri'nden ayrılmış ve masadaki diğer iki adamla birlikte kendi güvenlik şirketini kurmuştu.

Jay iki adamı da yakından tanımıyordu ama sanki daha önce tanıdığı adamlar gibiydiler. Ama Jay yetişkin hayatının tamamını orduda geçirmişti, bu yüzden anlayamayacağı pek çok asker yoktu. İki adam bilardo oynamak için kalktı ve Lucien bir yudum bira içtikten sonra Jay'e döndü.

"Neden yarın ofisime gelmiyorsun da sana bir tur yaptırayım? Dışarıdaki hayatın nasıl olduğunu göstereyim?" dedi Lucien alaycı bir sırıtışla.

"Dışarı mı? Hapiste kalmış gibi değilim," dedi Jay. Ordu onun hayatıydı, başka seçeneği olmadığı için değil, olmak istediği yer olduğu için.

"Bir bakıma öyle. On sekiz yaşımdan beri buradasın ve şimdi otuz yaşına yaklaşıyorsun. Başka bir şey denemenin zamanı gelmedi mi?" diye sordu Lucien.

"Belki," dedi Jay. "Yarın uğramaya çalışacağım."

"Orada olmaya 'çalışmayın', saat on civarında orada olun, Onbaşı," dedi Lucien.

"Tamam," dedi Jay, pes ederek. Lucien'in evine bir göz atmaktan zarar gelmezdi.

"Akşam yemeği için müsait misin?" diye sordu Lucien.

"Neden?"

"Seni kız arkadaşım ile tanıştırmak istiyorum," dedi Lucien. "Sürekli bahsettiğim adamları eve getirmem için beni sıkıştırıyor."

“Bu gece yapamam,” dedi Jay. Ya da asla, diye düşündü. Lucien ve kız arkadaşıyla eski günlerden konuşarak geceyi geçirmekten daha işkence dolu bir şey düşünemiyordu.

“Gitmem gerek,” dedi Jay, saatine bakarak. Normalde risk alan bir adam değildi, bu yüzden Alysse ile olan bu ilişkisi tuhaftı. Ama Alysse ona her zaman diğer kadınlardan farklı hissettirmişti, muhtemelen bu yüzden dört yıl önce onunla evlenmişti. Muhtemelen bir hafta sonra onu terk etmesinin de en büyük sebebi buydu.

Üzerinde solmuş bir kot pantolon ve tişört vardı, ama elinde tüfeği olmadan kendini çıplak hissediyordu. Sürekli diken üstünde olan bir adam nasıl yaşayabilirdi ki? Alysse ile daha normal bir şey bulmayı ummuştı, ama birlikte geçirdikleri hafta, onunla birlikteyken kendini daha da savunmasız hissettiğini fark etmesini sağlamıştı.

Şimdi San Diego'nun yaklaşık yirmi dakika kuzeyinde, Kaliforniya'nın Oceanside şehrindeki Pendleton'da görev yapıyordu. Pendleton, Pasifik Okyanusu'nun hemen karşısında, 5 numaralı otoyolun öte yakasında, cennet gibi bir konuma sahipti ve bazen plajdan ve sonsuz ufuktan başka bir şey olmadığını unutmak kolaydı.

Ama Jay'in umduğu kadar kolay bir şekilde Alysse'i aklından çıkaramamıştı. Her gece rüyalarına giriyordu ve sorun seksi rüyalar değildi. Jay'i gerçekten rahatsız eden, normal hayata dair rüyalar. Alysse'i önlük giymiş, ayaklarının dibinde birkaç çocukla hayal ettiği rüyalar en kötüsüydü çünkü ona bunları verebilecek adam olacağına asla inanmıyordu.

"İzinlisin, Onbaşı, bir yere gitmen gerektiğini düşünmemiştim," dedi Lucien.

“Bu gece yapıyorum.”

Masada oturan erkeklerin hepsi kadınlar ve ateşli randevular hakkında yorumlar yaparken kahkahalar yükseldi. Adam gülümsedi ve bunun sıradan bir birliktelik olduğunu düşünmelerine izin verdi. El sallayarak veda etti ve San Diego'nun Gaslamp bölgesindeki bardan çıktı.

Ducati 1100s motosikletine bindi ve Hotel Del Coronado'ya doğru sürdü. ABD Deniz Piyadeleri'nde keskin nişancı olarak çok para kazanmamıştı ama Jay de çok para harcamıyordu. Kendine ait bir dairesi veya evi yoktu, izinli olduğu zamanlarda otellerde kalmayı tercih ediyordu. Her zaman kariyer olarak asker olmayı planladığı için, görevdeyken üs lojmanlarını kullanıyor ve Ducati'sini orada saklıyordu.

Ama son görevinde onda bir şeyler değişmişti. Otuz yaşına girmesinden mi yoksa bir yol ayrımında olmasından mı kaynaklandığını bilmiyordu. Artık birlikten ayrılabilir, sivil bir iş bulabilir ve belki de normal bir hayat yaşama şansı yakalayabilirdi. Yine de normal bir hayata uygun olup olmadığından emin değildi.

Alysse'i kandırmak çözüm değildi, ama gerçek bir hayata en son onunla birlikteyken sahip olmuştu. Komutanı, daha iyi bir kelime bulamadığı için, onun bir korkak olduğunu söyleyecekti ve Jay, komutanın haklı olacağını biliyordu. Ama Alysse'i geri istiyordu.

Planı -ve her zaman bir planı vardı- izin günlerini burada Alysse Dresden ile geçirmek ve bu hayata uygun olup olmadığını veya savaşçı olarak kalması gerekip gerekmediğini anlamaktı.

Yine de, onu terk ediş biçimini telafi etmesi gerekiyordu. Romantik ortamın ve büyük jestin sürprizinin, ona ikinci bir şans vermesi için yeterli bir barış teklifi olacağını umuyordu.

Kiraladığı villanın önünde bisikletini durdurdu, içeri girdi, duş aldı ve giyindi. Bu stratejiyi uzun uzun düşünmüştü. Alysse'i arayıp çıkma teklifinde bulunmanın doğru olmadığını biliyordu. Onu incitmişti ve bunun farkındaydı. Son dört yıldır sadece onu düşünmüş olması, onunla bir tür kapanışa ihtiyacı olduğuna dair güçlü bir mesaj vermişti.

Hedefe hazırlanır gibi, alanı hazırlamak için zaman ayırdı. Planlama ve uygulama başarısının anahtarıydı ve bunu asla unutmadı. Personel bambu bir halı serdi ve masayı onun üzerine kurdu. Kulübenin tavanından ışıklı süslemeler sarkıyordu. Rüzgarın içeri girmesi için perdeler geri çekilmişti.

Jay, etrafında bu kadar açık alan olmasından biraz rahatsızdı, ama izinliydi ve bunun onu rahatsız etmesine izin vermemeye çalıştı. Sahadan döndüğünde her zaman ne kadar gergin olduğundan nefret ediyordu. Ve bu gece Alysse yüzünden iki kat daha gergindi.

En iyi stratejik avantajı bulmak için sahili ve bulunduğu alanı taradı. Masaya oturdu ama orada öylece oturmanın aptalca olduğunu düşündü, bu yüzden kalktı. Ayakta duran buz kovaındaki soğuyan şarabı kontrol etti ve ardından palmye ağacına yaslanmak için kulübenin kenarına doğru yürüdü.

Tam da her şey dahil bir tatil köyü reklamındaki birine benzediğini düşündüğü sırada Alysse ortaya çıktı. Bir anda, umduğu kadar hazırlıklı olmadığını fark etti, çünkü onun ne kadar güzel olduğunu unutmuştu.

Güneş batmaya başlarken geldi. Rahat bir etek ve bol bir gömlek giymişti. Ama asıl dikkat çeken kıyafetleri değil, altındaki vücuduydu.

Uzun boyluydu – neredeyse 1.70 boyundaydı – ve atletik bir yapısı vardı. Zarif ve kendinden emin hareket ediyordu ve adam gözlerini ondan alamıyordu.

Güneş gözlüğü takmıştı. Uzun, kıvılcık saçları rüzgarda uçuşuyor, bir tutam yanağına ve dudaklarına değiyordu. Akıcı bir zarafet ve kolaylıkla hareket ediyordu. Patikada durdu ve kulübeye baktı. Buraya tek başına gelmekten çekiniyor muydu acaba?

"Merhaba? Denizci?" diye seslendi Alysse.

Jay olduğu yerde kaldı, onu izledi, kendini biraz röntgenci gibi hissediyordu ama muhtemelen onu tanımadan önce gözlemleyebileceği tek şans buydu. Arkasını dönüp bu plajdan ve bu kadından uzaklaşabilir, Ducati'sine geri dönüp buradan def olup gidebilirdi.

"Merhaba?"

Sesinde bir titreme vardı ve adam onun öylece gidemeyeceğini biliyordu. Gitmek de istemiyordu. Burada olmasının bir sebebi vardı ve bu sebep tamamen bu kadınla ilgiliydi.

"Merhaba, Alysse," dedi gölgelerin arasından çıkarak.

Başını salladı ve ardından güneş gözlüklerini yukarı iterek kısılmış gözlerini ortaya çıkardı. Öfkeli bir şekilde ona doğru iki adım attı.

"Jay mi?" diye sordu. "Gerçekten sen misin?"

Ona bir adım daha yaklaştı. O kadar yakındı ki, vanilyanın o hoş ev kokusunu alabiliyor ve elmacık kemiklerini süsleyen çiilleri görebiliyordu.

"Evet."

Pasta kutusunu masaya fırlattı ve ellerini sıktı. "Seni aptal herif."

"Sanırım bunu hak ettim," dedi.

Başını salladı. "Bundan çok daha fazlasını hak ediyorsun."

"Evet, efendim."

"Seni bir daha göreceğimi hiç düşünmemiştim," dedi, daha çok kendi kendine. Ondan bir adım geri çekildi, sonra döndü ve adam onun gittiğini anladı.

"Beklemek."

"Neden yapayım ki?" diye sordu.

Ona doğru iki adım attı ve ona dokunmak için elini uzattı ama kadın irkilerek geri çekildi.

"Ayrılış şeklimden dolayı özür dilerim," dedi.

Kadın başını salladı ama adam kadının ne düşündüğünü anlayamadı. "Üsse geri dönmem gerekiyordu. Tanışma ve evlenme şeklimizden dolayı

sana sadece bir haftalık iznim olduğunu söyleme fırsatım olmadı."

"Beni uyandırıp söyleyemez miydin ya da belki bir not bırakamaz mıydın?" diye sordu.

Elbette yapabilirdi, ama Alysse onu sadece cinsel ilişki dışında başka şeyler düşünmeye sevk etmişti ve daha önce hiçbir kadın bunu başaramamıştı. "Seninle evlenmeyi planlamamıştım."

"Bunu biliyorum. İkimizin de böyle davranmasına sebep olan Vegas'tı," dedi. "İşte tatlın. Sanırım kadınlarla olan tekniğin hiç gelişmemiş, onu geri kazanmak için özel bir şeye ihtiyacın oldu."

"Bu senin için," dedi.

"Beni geri kazanmak için bir kekten çok daha fazlası gerekecek."

"Biliyorum. Bu akşam yemeğe kal."

Başını salladı. "Bana geçerli bir sebep söyle. Beni terk eden adamla neden kalmalıyım?"

"Aramızda yarım kalmış işler var Aly, bunu sen de biliyorsun, ben de biliyorum. Bu yüzden o şekilde ayrıldım."

"Artık bu konuyu geride bıraktım."

Onun bunu kendisini incitmek için yaptığını biliyordu ve gerçekten de incitmişti. Ama bunun şimdiye kadar katıldığı en zor görevlerden biri olacağının farkındaydı ve Alysse'i geri getirmek için çalışmaktan da çekinmiyordu.

İkinci Bölüm

Alyse, söz konusu kadının kendisi olduğunu fark ettikten sonra Jay'in fikrine eskisi kadar sıcak bakmıyordu. Dünyada hiçbir tatlı, bir kadının balayının son gününde kocası tarafından terk edilmesini affetmesini sağlayamazdı. Hele ki söz konusu kadın kendisiyse. Bir pasta, kocasının onu terk ediş biçimini düzeltemezdi.

Dün gece, hepsi de ekstrem sporcu olan erkek kardeşi ve arkadaşlarıyla güzel vakit geçirmişti. İki tanesi profesyonel sörfçü, diğer ikisi profesyonel kayakçıydı ve Toby yarı profesyonel plaj voleybolcusuydu. Erkeklerin hayatlarında bir kadından başka şeylerin de egemen olmasına izin verebileceklerini anlıyordu; Jay için bu, ülkesine hizmet etmektir. Ama tanıdığı tüm erkekler kariyerlerini bir ilişkiyle dengelemeyi öğrenmişti. Jay'in ise bunu yapmamış gibi görünüyordu.

Yine de içinin bir kısmı hâlâ onu istiyordu. Kaslarını ortaya çıkaran dar siyah bir tişört giymişti, sakalı tıraşlıydı ve çenesinin sol tarafında yeni bir yara izi fark etti. Bunu nasıl edinmişti?

Savaş bölgesinde bulunmuş bir deniz piyadesiydi; bunu, boşanmalarını sonuçlandırmak için onu bulmaya çalışırken öğrenmişti. Adam gergin bir şekilde duruyordu. Gözleri kısılmıştı ve dikkatini ona vermiş olsa da, çevrelerinin farkında olduğunu biliyordu.

"Neden bana bakıyorsun?" diye sordu, oturması için sandalyeyi uzatırken. "Yine mi bana küfretmek istiyorsun?"

Yaptığı şeyden biraz utanmıştı ama çoğunlukla haklı olduğunu düşünüyordu. Ona bağırma başlamak ya da daha kötüsü, ağlamaya başlamak gibi diğer dürtüsünden daha iyiydi. Onun kendisini ne kadar derinden incittiğine inanacağından şüphe ediyordu. Sonuçta, annesinin de

belirttiği gibi, birbirlerini sadece bir haftadır tanıyorlardı. Ama o hafta hayatını değiştirmişti.

“Belki,” dedi. Ama bunu yapmayacağını biliyordu. Ondan cevaplar istiyordu. Ve bu akşam yemeğinden başka hiçbir şey elde edemese bile, en azından ona neden çekildiğini ve boşanmanın bile onu unutması için yeterince kesin görünmediğini daha iyi anlayarak ayrılacağına kendine söz verdi.

Pastane kutusunu ikisinin arasına, masaya koydu. Buz kovalarında soğumakta olan şarap şişesine baktı ve onun ne içtiğini hatırladığını fark etti: Santa Margherita pinot grigio. Aferin ona, diye düşündü, bunun önemli olmamasına çalışarak.

"Ayrılış şeklimden dolayı gerçekten çok üzgünüm," dedi. "Korkakça bir şey yaptım."

"Deniz piyadeleri yönetmeliğinde bununla ilgili bir madde olması gerektiğini düşünmüştüm."

"Kesinlikle bir kural değil," dedi alaycı bir şekilde.

Onunla flört etmek ve Kolordu hakkında konuşmak istemiyordu. Bu kolay çekicilik, onu ilk başta ona çeken şeylerden biriydi, ama şimdi Jay Michener'da kolay hiçbir şey olmadığını biliyordu.

“Neden yaptın?” diye sordu. Onun neden evlenme teklif ettiğini anlayamıyordu. Teklifi kabul etmişti çünkü planlarına uyuyordu. Aşçılık okulunu yeni bitirmişti ve yapılacaklar listesindeki bir sonraki şey bir aile kurmaktı. Her zaman bir aile istemişti ve Vegas'ta Jay ile tanıştığında sanki kader devreye girmiş gibi gelmişti.

"Bilmiyorum," dedi.

“Gerçekten mi? Bir fikrin olmalı,” dedi. Onun kendisine yalan söylemesine izin vermeyecekti. Şimdi değil. Kalbini kırmıştı. Bu doğru değildi.

“Hayır, bu doğru değil. Kalmam için beni cezbetmeniz yüzünden ayrıldım,” dedi. “Ve yapmam gereken bir işim vardı. Sonunda da işim kazandı.”

Vahşi.

Ama başka ne bekleyebilirdi ki? Bu da aklında tutması ve bu adamın cazibesine bir daha asla kapılmamasına emin olması gereken küçük bir ipucu daha oldu.

"Şimdi neden buradayım? Yine mi izindesin ve birlikte olabileceğimizi mi düşündün?" diye sordu.

"Evet, izindeyim ve belirttiğiniz gibi size bazı açıklamalar borçluyum."

Sandalyesine yaslandı ve manzarayı inceledi. Masa, güzel beyaz bir damask masa örtüsüyle kurulmuştu. Batan güneş ve özel plajla, bu anın romantizmini mükemmel bir şekilde yakalamıştı. Ama artık Jay'in bu tür özel anlar için doğru adam olduğuna inanmıyordu.

"Sizden tam olarak ne anladığınızı bilmiyorum, açıklama yapmak için mi geri geldiniz?"

Hayır. Sizi dinleyip dinlemeyeceğinizi, belki bana ikinci bir şans verip vermeyeceğinizi görmek için geri geldim.

"Nerede?"

Ona doğru kaşını kaldırdı. "Bize."

Başını salladı. "Tekrar evlenmek mi istiyorsun?"

Omuz silkti. Ve kadının kalbi sarsıldı. O buraya onun için gelmemiştir. Geçmişine son vermek için gelmişti. Ve kendine karşı dürüst olursa, Jay'in onu bu hayatta yeterince kullanmasına zaten izin vermişti.

"Hayır, teşekkürler."

Kadın, Jay'in gerçek bir savaşçı olduğuna, birliğinde ve görevde daha rahat hissettiği bir adam olduğuna içtenlikle inanıyordu. Yetişkin hayatının tamamını asker olarak geçirdiği için başkalarıyla nasıl iletişim kuracağını bilmiyordu.

"Etrafta sordum, hâlâ bekarsın."

"Kendi işim var ve bu da zamanımın büyük bir kısmını alıyor," dedi, onun kendisi hakkında soru sorması karşısında ne hissettiğinden emin değildi.

"İmtiyazlı."

"Ne söylememi istiyorsun, Jay?"

"Bize ikinci bir şans vereceğinizi umuyoruz."

"Ama hiçbir söz vermiyorsunuz, değil mi? Ben aptal değilim," dedi.

"Bunu biliyorum. Ben de bilmiyorum. Ve sana şunu söyleyeyim, seni asla unutamadım Aly. Seni düşünmediğim bir gün bile geçmiyor. Seni incittiğimi ve ikinci bir şansı hak etmediğimi biliyorum, ama senden bana bir şans vermeni istiyorum."

Samimiydi; bunu gözlerinden kolayca anlayabiliyordu. Ama ona tekrar güvenmek istemiyordu. Nedense ona aşık olmuştu; genellikle takıldığı dışa dönük, atletik tipler yerine, kolayca etki eden, sessiz, yalnız adama.

"Üzgünüm. Ama burada olmamam gerektiğini düşünüyorum. Tatlının tadını çıkar ve harika bir hayat sür, Jay."

Çantasını kaptı ve uzaklaşmaya başladı, adam da onu tekrar takip etti; bu sefer kolundan tuttuğunda, kadının onu bırakmasına izin vermedi.

"Hayır, gitmeyin. Özür dilerim. Bunu doğru şekilde yönetemiyorum ama başka ne yapacağımı bilmiyorum. Orduyla ilgisi olmayan şeyleri çözmem gerekiyor."

"Bunun beni nasıl etkilediğini anlamıyorum," dedi. Onun kendisini düşündüğünün onu rahatsız etmesine izin vermemeye çalıştı.

"Sanırım senden ikinci bir şans istiyorum, seni tekrar terk etmek için değil, seni sevmek için."

"Bunu yapabileceğimi sanmıyorum Jay," dedi. "Kalbim kırıldı ve kalıp gideceğini söyleyecek cesaretin yoktu."

"Bunun için ne kadar üzgün olduğumu size anlatamam," dedi. "Ama size değiştiğimi gösterebilirim."

"Sen gördün mü?" diye sordu. Çünkü şimdiye kadar büyük bir fark göremiyordu.

Başını sallamaya başladı ama sonra durdu. "Umarım öyledir. Ama gerçekten bilmiyorum. Ardı ardına görevlendirmelerdeydim, bu yüzden seni son gördüğümünden beri nefes alma fırsatım bile olmadı."

Kolunu onun kavrayışından kurtardı ve solmakta olan ışıktaki ona bakakaldı. Kendisi de bir kapanışa ihtiyaç duyuyordu. Belki o zaman Jay'den gerçekten uzaklaşabilirdi.

Çok uzun zamandır bekar kalmasının, kendini tekrar riske atmaktan korkmasının sebebi oydu. Onu hayata her zaman "evet" diyen kızıdan, gölgelerde yaşamaya başlayan birine dönüştürmüştü. Alacakaranlıkta ona bakarken, "İşte bu kadar," diye düşündü.

Hızlı gelişen bir ilişkinin ardından kalbini ona vermiş ve hayal kırıklığına uğramıştı ve şimdi... şimdi kalbini ve erkeklere olan inancını geri kazanmak için bir şans istiyordu. Çünkü kısa süren evliliği, kimseyi hayatına sokmaktan çok korkmasının nedeniydi.

Belki bu onu iyileştirir.

"Sana bu şans veririm, işler senin için yolunda gitmeyebilir," dedi. "Sana bir daha asla güvenebileceğimden emin değilim."

"Anlıyorum. Sizin bana güvenmenizi sağlamak benim görevim," dedi.

Bunu iyice düşünmesi gerekiyordu. İlk bakışta hayatına devam etmesi için mükemmel bir yol gibi görünüyordu. Kalbini ve ruhunu Sweet Dreams'e vermişti ve şimdi fırın, kendisinin veya Staci'nin umduğundan çok daha iyi gidiyordu. Ama sırada ne vardı? İkinci bir şube açmayı

konusuyorlardı, ama bu daha fazla iş demekti. Ailesine ve arkadaşlarına neden çıkmadığını açıklamak için işi bahane olarak kullanıyordu. Şimdi Jay geri dönmüştü ve onunla geçmişini çözene kadar asla yoluna devam edemeyecekti. Ona muhtemelen farkında olduğundan çok daha fazlasını sunuyordu.

"Aramızda güçlü bir bağ vardı, yoksa ilk seferde birbirimize ilgi duymazdık."

"Birbirimizi yeniden tanımaya çalışabiliriz Jay, ama ben bu zamanı seni unutmak için kullanacağım."

Jay, iri kaslı kollarını göğsünde kavuşturdu. Onu en son gördüğünden beri geçen dört yılda fiziksel olarak biraz daha salıvermiş olsaydı, onu unutmamasına yardımcı olurdu. Ama hayır, hâlâ en iyi formundaydı. Kalın kahverengi saçları hâlâ askeri tarzda kısaydı ve gözlerinin etrafında eskisinden biraz daha fazla güneş kırışıklığı vardı.

Daha yaşlı görünüyordu, ama kötü anlamda değil. Daha fazla tecrübeye sahipti ve bunu öyle bir rahatlıkla taşıyordu ki, kendisinin de öyle olmasını umuyordu. Hâlâ onu istiyordu. Keşke istemeseydi.

O kocaman kolların onu sarıp sarmaladığı düşüncesi gözlerini kapatmasına neden oldu. Bacaklarının kendinkilerle nasıl iç içe geçtiğini ve nasıl mükemmel bir şekilde birbirine uyduğunu hatırladı.

"Haklısın," dedi ellerini kaldırarak. "Eğer ikinci bir şansı hak ettiğimize kendimi ikna edemiyorsam, seni nasıl ikna edeceğim ki?"

Ona güvenmesini istiyordu, ama kendisi bunun farkında değildi. Bu sefer kalbini koruyacak kadar güçlü olduğuna inanmak zorundaydı. Ondan zahmetsizce çektiği şehvet ve duygulara direnecek kadar güçlü olduğuna inanmak zorundaydı.

Yine de onu istiyordu. Bu adamla aynı ortamda bulunmasının üzerinden dört uzun yıl geçmişti. Bunu asla yüksek sesle itiraf etmezdi ama bir şekilde onun görevde öleceğinden ve bunu asla öğrenemeyeceğinden korkuyordu. Hayatının geri kalanını ona ne olduğunu merak ederek geçireceğinden endişeleniyordu.

Ve bu hareketin en akıllıca yol olup olmadığından hala emin olmasa da, dört yıldır değişmeyen bir şey olduğunu fark etti.

Bu sefer galip ayrılmak niyetindeydi. Jay'den yeterince etkilenmişti ve kalmak istiyordu; bir planı olması da kendini daha iyi hissetmesini sağlıyordu. Ama gerçek şu ki, Jay onun ölümcül zaafiydi ve bunu değiştirmeye kararlıydı.

JAY, ALYSSE ÜZERİNDEKİ KONTROLÜNÜN NE KADAR KIRILGAN olduğunu biliyordu. En azından aralarını düzeltmek ve yeniden başlamak için bir özürün yeterli olacağını düşünmüştü. Ama şimdi bunun da işe yaramayacağını kabul ediyordu. Gerçeklerden ne kadar uzak olduğunu fark etti.

Orduyu bırakıp yeni bir başlangıç yapmanın gerçekten istediği şey olup olmadığından emin değilken, onu kendisine güvenmeye nasıl ikna edebilirdi ki? Onunla akşam yemeği yemeli ve sonra yoluna göndermeliydi. O, kendisini aşağı çekme ihtimali olmadan yeni bir başlangıcı hak ediyordu.

İşte sorun da buydu. Sahada yeteneklerine güveniyordu. Aldığı tüm eğitimler ve görevler, nişan aldığı anda hedefi vurmasını sağlıyordu. Ama Alysse ile sahilde yalnız kaldığında, işte o kadar da kendine güvenmiyordu.

"Geri gelip benimle bir kadeh şarap içmek ister misin?" diye sordu.

"Evet," dedi. "Ama akşam yemeği için kalmam gerektiğini düşünmüyorum."

Alysse'i masaya geri götürdü ve ilk kez bu görevin ne kadar zor olacağını anladı. Onunla arasını düzeltmek için ikinci bir şans istiyordu. Onun bu şekilde incinmesini asla istememişti.

İkisine de birer kadeh şarap doldurdu. İki günlük ilişkileri evliliğe ve balayı süitinde bir hafta süren tutkulu bir cinsel hayata yol açmıştı. Hâlâ onunla evlendiğine inanamıyordu. Onunla birlikteyken kendini genç hissetmişti – oysa ondan sadece bir yaş büyüktü. Her zaman kendini daha yaşlı hissetmişti, ama o hafta boyunca değil. Kendini genç ve biraz da tasasız hissetmişti. Bütün bunlar son gecede değişmişti.

Ama şimdi bunu düşünmek istemiyordu. Bunun yerine, güzel kızıl saçlarının omuzlarında nasıl uçtuğuna baktı. Bu çekim hiç azalmamıştı. Rahat giyinmişti ve belli ki bütün gün çalışmıştı ama yine de onun için dünyanın en güzel kadınıydı.

"Bana işinden bahset. Sweet Dreams'te fırıncı mısın yoksa başka bir iş mi?" diye sordu. Onu eski usulde bulmuştu. Boşanma evraklarını gönderirken kullandığı avukatının adresini takip etmişti. İş adresi kullanmasına şaşırmıştı ama aslında şaşırmamalıydı. Ona yazdığı mektupta, aralarındaki tüm konuşmaların avukatları aracılığıyla yapıldığını çok açık bir şekilde belirtmişti.

“Fırını bir ortağımla birlikte işletiyorum. Neredeyse üç yıldır açığız,” dedi şarabından bir yudum alırken. Yüzünde hafif bir gülümseme vardı ve getirdiği tatlı kutusunun üzerindeki kabartmalı yazıları incelerken.

"Üssten ve kasabadan duyduklarıma göre, çok başarılısınız."

Fırın hakkında bilgi almış ve tezgahın arkasında çalışan seksi kıvılcık saçlı kadın hakkında hikayeler duymuştu. Diğer erkeklerin ona duyduğu hayranlığı kıskanmıştı. Kadın onundu, ama oradan ayrıldığında ona olan tüm haklarından vazgeçtiğini biliyordu. Ve bu durum onu rahatsız etmişti.

“Öyleyiz,” dedi. “Ama sonra elimizden gelen her şeyi ortaya koyuyoruz. Staci ve ben her sabah saat dörtte dükkanda olup fırınlamaya başlamak zorundayız. Genellikle mevsimlik bir cupcake yapmaya çalışıyoruz, bu yüzden bir sonraki için fikirler üretiyoruz ve ardından haftada bir kez dükkanda tadım yaparak başarısını değerlendiriyoruz.”

"Bu da çok uzun bir gün demek." Akşam olduğunda epey yorgun olacak herhalde.

"Ama yaptığım işi seviyorum," dedi ve yüzü kızardı.

Sesinde tutku ve neşeye benzer bir şey vardı. Mesleğini bulmuştu ve hayatını açıkça seviyordu. Ama onununki gibi tek taraflı görünüyordu. "Bu bana gerçekten odaklanacak bir şey verdi."

“Seni böyle terk ettiğim için özür dilerim. Neden benimle evlendin?” diye sordu. “Bunu hep merak etmişimdir. Bu kadar çabuk aşık olacak bir kadın gibi görünmüyordun.”

Omuz silkip başka yöne baktı. "Biliyorsun işte. Aşçılık okulunu bitirip Las Vegas'ta kutlama yapacağım için çok heyecanlıydım."

"Vegas tam bir curcuna yeri, değil mi?" diye sordu.

“Kesinlikle. Sanırım gerçek olmadığını unutmuştum, biliyor musun? Işıklar, insanlar ve sen o büyük jestlerde çok iyiydin. Bana evlenme teklifi ettiğini bile hatırlamıyorum ama o şapelde durduğumu hatırlıyorum.”

"Ben de."

"Neden benimle evlendin?"

"Bana sadece bir gözlemci değil, dünyanın bir parçası olduğumu hissettirdiniz," dedi.

Çok küçük yaşlardan itibaren askere gideceğini biliyordu. Silahlara her zaman bir ilgisi olmuştu ve sekiz yaşından itibaren babası ve amcalarıyla avcılığa gitmişti. Belli bir sezgi sayesinde hedefi görebiliyor ve atışını yapabiliyordu.

"Jay, senin Deniz Piyadelerinde olduğunu biliyorum ama senin hakkında başka pek bir şey bilmiyorum."

Saçının bir tutamını kulağının arkasına itti ve onu incelemek için başını yana eğdi. Ona baktığında ne gördüğünü merak etti. Kolordu'nun zorlu şartları sayesinde fiziksel olarak en iyi durumda olduğunu biliyordu, ama bunun ötesinde ne görüyordu?

"Ben bir keskin nişancıyım. Ve neredeyse tüm kariyerim boyunca böyle oldum."

İşinden bahsetmezdi ve şimdi de, yaptığı işlere genel bir bakış sunmak dışında, bahsetmek istemezdi. Bu, Alysse'nin asla çok fazla bilgi sahibi olmasını istemediği hayatının bir parçasıydı.

"Öyle mi? Hoşuna mı gitti?" diye sordu.

"Sanırım," dedi. Afganistan'daki ölümden kıl payı kurtulma olayını ya da ölme ihtimalinin ve kimsenin umursamayacağını onu nasıl derinden etkilediğini anlatmaya hiç niyeti yoktu. Bu bir insanı değiştirmişti, ama kimsenin bilmesini istemediği bir şekilde. Özellikle de kollarının arasına geri kazanmayı umduğu bir kadının. Bu olay onu geçmişe döndürmüştü ve onu nasıl terk ettiğinin telafisini yapması gerektiğini kabul etmesine neden olmuştu.

"Bilmiyorum Jay. Bana güvenmeni istiyorsan, biraz daha kendini açmalısın," dedi.

"Bunu kolaylaştırmayacaksınız, değil mi?" diye sordu.

Başını salladı. "Hayır. Bunun pek hoş olmadığını biliyorum ama ilk seferinde kolay olanı seçtik ve sonuç ne oldu bakın."

Onun gerçekten umursamadığından şüphe ediyordu. Onu incitmişti ve eğer o da onu aynı şekilde incitmek isteseydi, onu suçlamazdı. Onunla olan evliliğini terk ettiği için bunu hak etmişti.

Arkalarından gelen ayak seslerini duyup, otelin garsonunun salatalarını getirdiğini görünce rahatladı. Yemek, kendisiyle ilgili rahatsız edici sorulara cevap vermek zorunda kalmaması için ihtiyaç duydukları bir dikkat dağıtıcıydı.

Planının en iyi şekilde uygulandığından emin değildi. Yeniden toparlanması gerekiyordu. Ama Alysse'ye sadece bir görevmiş gibi yaklaşmak istemiyordu. Parfümünün kokusu ve rüzgarda uçuşan saçları sürekli dikkatini dağıtıyordu.

Garson gittikten sonra, kadehini ona doğru kaldırdı. "İkinci şanslara."

"İkinci şansları hak etmek için," dedi şarabından bir yudum alarak. "Daha önce kaba davrandıysam özür dilerim..."

Gülmekten kendini alamadı. Alysse'in kimseye sertçe konuşmak gibi bir huyu yoktu. Bunu birlikte geçirdikleri bir hafta boyunca öğrenmişti. "Öyle yapmadın. Bana kızdığın için özür dileme. Akşam yemeği için kalmayı kabul ettiğin için kendimi inanılmaz şanslı hissediyorum."

"Katıldığımı tam olarak söyleyemem ama evliliğimizin nasıl bittiği ve sizin hakkınızda birçok sorum var," dedi.

"Sorularınızın ve çok daha fazlasının yanıtlanmasını hak ediyorsunuz. Ama bu gece değil," dedi.

Kadın ona sert bir bakış attı ve adam onun gözlerinde cevap aradığını anladı. Geleceğin ne getireceğini bilmiyordu, bu yüzden emin olduğu tek şeyi, yani samimiyetini aktarmaya çalıştı.

Akşam yemeği yediler ve onun için pek de önemli olmayan şeyler hakkında konuştular. İzlemediği veya okumadığı kitaplar ve filmler; popüler kültür konusunda geride kalmıştı. Akşamda biraz garip bir hava vardı. Ama bu beklenen bir şeydi. Beklemediği şey ise onu hâlâ ne kadar çok istediğiydi. Ve aklından başka hiçbir şey geçmiyordu.

GARSONLAR GİTTİKTEN SONRA ALYSSE, "NE KADAR SÜREYLE izinlisiniz?" diye sordu.

"İki hafta. Aslında yakında yeniden askerlik sözleşmemi imzalamam gerekiyor," dedi.

"Peki ne olmuş yani?" diye sordu. "Onları benimle mi geçirmek istiyorsun?"

"İsterdim."

"Senin için hayatımı değiştirmeyeceğim, Jay."

"Bunu senden beklemiyorum," dedi. "Benimle akşam yemeği yemeyi kabul ettiğin için çok şanslı olduğumu biliyorum."

Ona yarım bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Şanslısın. Ordudan ayrılmayı düşünüyor musun?" diye sordu.

"Gerçekten bilmiyorum. Yemek bittikten sonra seni Ducati'mle bir tura çıkaracağım, böylece rüzgar zihnini temizleyebilsin."

"Şey... motosiklete binmek bana ölecekmişim gibi hissettirebilir," dedi.

"Ah, deli gibi araba kullanmayacağım, benimle güvende olacaksınız. Söz veriyorum."

Ona inanmak istemiyordu ama inanıyordu. Öfkesine tutunmak ve olabildiğince uzun süre içinde kaynamak istiyordu, çünkü öfkeli olmak yeniden hissetmeye başlamaya karşı bir kalkan görevi görüyordu.

"Bunu düşüneceğim. Eğer Deniz Piyadeleri'ne geri dönmezsen ne yapacaksın?" diye sordu.

"Bunun büyük bir kısmı size bağlı."

"Olamaz. Kendin için dışarı çıkmayı istemen gerekiyor."

"Gerçekten bilmiyorum," dedi ve ellerini saçlarının arasından geçirdi. "Kararsız olmaktan nefret ediyorum ama geleceğim eskisi kadar kesin değil."

"Neden?" diye sordu. "Bir şey mi oldu? Evliliğimiz fikrini değiştirmeye yetmedi mi?"

"Hiçbir şey olmadı," dedi. En azından konuşmak istediği bir şey yoktu, diye düşündü kadın. Güçlü olmak üzere yetiştirilmişti ve gelecekte biraz korktuğunu ona itiraf etmeyecekti. "Sadece yaşıyorum," dedi ona.

Olayın bundan daha karmaşık olduğunu biliyordu ama adam hâlâ onunla gerçekten konuşmaya hazır değildi. Peçetesini tabağına koydu ve ayağa kalktı.

"Güzeldi ama sanırım gideceğim," dedi.

"Neden? Ne dedim ben?"

"Söylemediğin şeyler önemli. Benden ikinci bir şans istiyorsun. Kulağa hoş gelen klişe sözler söylüyorsun, sonra senden gerçek bir şey istediğimde yine aynı numaralara dönüyorsun."

Ona dik dik baktı. Ve o sessiz kalınca, başını salladı. "İyi şanslar, Jay."

"Bekle. Hadi biraz yürüyüşe çıkalım... Olan biteni sana anlatacağım," dedi.

"Pekala, ama benden sana güvenmemi istedin ve emin değilim, ama en azından deniyorum. Senin de aynı şeyi yaptığından emin olmam gerekiyor," dedi.

"Deneyeceğim, bu tür şeylerde hiç iyi değilim, bu yüzden muhtemelen hayatından uzak durmalıydım."

"Eğer buna inanıyorsan, neden buraya geri döndün?" diye sordu. "Neden Sweet Dreams'i arayıp bir kadın için -benim için- tatlı sipariş ettin, onu geri kazanmaya çalışmak için?"

"Daha fazlasını istiyorum," dedi. "Son görevimde ölümden döndüm ve hayatımın geri kalanını yalnız, sensiz geçirmek istemediğimi anladım."

O da bilmiyordu, bu yüzden hep... doğru adamı bekliyordu.

Dürüst olmak gerekirse, bu oldukça isabetliydi. Ve sözleri, onun yalnız kalmasını istemediğini itiraf etmesine neden oldu, ama bu onun yanında olmak istediği anlamına gelmiyordu. Jay'i tanımak zordu ve ancak bu gece bunun ne kadar zor olduğunu anlamaya başlıyordu. Birlikte geçirdikleri o hafta neredeyse bir peri masalı gibiydi ve Jay'de sadece görmek istediği şeyi görmüştü. Ona aşık olan ve tıpkı kendisi gibi bu fırtınalı aşka kapılmış bir adam.

"Ne istiyorsun?" diye sordu.

"Bunu çözmek için iki haftam var," dedi. "Geçen yıl çıkan birkaç arkadaşımın öğle yemeği yiyorum," dedi Jay. "Belki bir şeyler çıkar. Eğer iş bulamazsam, bir pastacıya daha ihtiyacınız olur mu?"

"Pasta süsleme hassas bir sanattır. Belki de sahip olmadığınız bir beceri seti gerektirir." Ona küçük bir gerçek kırıntısı vermiş ve sonra konuyu daha güvenli bir şeye çevirmişti ve o da buna izin vermişti. Bu gece ne kadar "gerçeğe" dayanabileceğinden emin değildi. Onu görmek zaten yeterince şok ediciydi, ona geri dönmekten önce neredeyse öldüğünü öğrenmek... İşte bu, üzerinde durmak istemediği bir şeydi.

"Tam olarak hangi becerilere sahipsiniz?" diye sordu. "Ellerim titremez."

Büyük ellerini ona doğru uzattı. Bronzlaşmış ellerinin tırnakları küt kesilmişti. Kendine iyi bakan bir adamın elleriydi bunlar. Metroseksüel manikürü yoktu belki ama yine de bakımlıydılar.

"Bu işin sadece bir kısmı. Onları ne kadar iyi kullandığını görmem lazım," dedi, onu istediği için biraz flört ederek. Ve dürüst olmak gerekirse, flört etmek güvenliydi. Her gün üniformalı deniz piyadeleriyle flört ediyordu ve hiçbir şey olmuyordu.

"Bunun yapabileceğim tek şey olduğunu düşünmüştüm," dedi.

Ellerinin vücudunda olduğunu hatırladıkça ürperdi. Ellerini kullanmakta çok ustaydı. Her seferinde onunla vakit geçiren, tam anlamıyla bir sevgiliydi. Ona gösterdiği ilgi, kendisini dünyanın en büyüleyici kadını gibi hissetmesini sağlamıştı.

"Bu farklı bir el işçiliği türü," dedi.

"Gerçekten mi?" diye sordu alaycı bir gülümsemeyle.

"Bunu o şekilde kastetmedim!"

“Tabii ki yapmadın,” dedi gülerek. Sesi paslı geliyordu.

“Sıkılırdınız,” dedi. “Sessiz ve tekrarlayan bir iş. Dekorasyon için yaptığımız şeylerin çoğu basit çiçekler veya şekerlemeler. Staci ve ben tüm işi kendimiz yapıyoruz çünkü bu işin en sevdiğimiz kısmı.”

“Tutkunuzu anlıyorum. İkinizin de işin başarılı olmasını sağlamak konusunda payınız var, eminim bu çalışmalarınıza da yansıyor,” dedi.

“Evet, öyle. Tatlıya geçtiğimizde anlayacaksınız,” dedi.

“Gizemli kadının için ne hazırladın?” diye sordu.

“Bekleyip göreceğiz.”

“Fırında çalışmaya gelince, sanırım sıkılmazdım. Üstelik orada olurdunuz... bol bol kremamız olurdu.”

“Tamam, yeter bu kadar. Bu bir ilk buluşma değil—”

“Ne değil mi? Son ilk buluşmamız gayet iyi sonuçlanmıştı.”

“Tarih önemliydi, ama sonrasında yaşananları tekrarlamak istemiyorum.”

“Ben de öyle düşünmüyorum,” dedi.

Elini tuttu, kendi elleriyle kavradı. Parmağını eklemlerinin üzerinde gezdirdi. Kolunda elektrik akımı hissetti, ardından omuzlarında ve göğsünde ürpertiler yayıldı. Meme uçları sertleşti ve göğüsleri daha dolgunlaştı.

Tek bir dokunuşun ne kadar çok şeye yol açabileceğini hatırladı. Parmaklarını onun parmaklarının arasına geçirdi ve elini kendi elinde tuttu. Adam onun parmaklarını daha sıkı kavradı ve elini ağzına götürdü.

Nefesinin sıcaklığı elinin sırtına değdi. Elini ve ardından bileğini öperken ona baktı.

Elini onun kavrayışından kurtardı ve kucağına koydu. Aralarındaki her zaman var olan cinsel ateşi yeniden alevlendirmeye hazır değildi. En azından şu an için değil. Ama kendini yeniden kazanmak için bunu yapmak zorunda olduğunu biliyordu. Ve bunu yaptığında kendinden biraz daha kaybedeceğinden korkuyordu.

Üçüncü Bölüm

Jay sandalyesine yaslandı, parmaklarını göğsünde kenetledi. Kabul edelim ki, giderek artan karanlıkta gözlerini göremiyordu, ama yine de bakışlarının ağırlığını üzerinde hissediyordu. Soğuk ve tehlikeli görünüyordu ve ona zarar vermeyeceğini bilmesine rağmen, dünyayı kendisinden uzak tutmak istediğini hissediyordu.

"Peki... fırın işine nasıl başladınız?" diye sordu.

"Bankadan aldığım bir sürü krediyle," diye yanıtladı alaycı bir gülümsemeyle. Ailesi kefil olarak yardım etmeyi teklif etmişti ama o reddetmişti. Jay ile olan "evliliğinin" fiyaskosundan sonra kendi başına bir şeyler yapması gerekiyordu.

"Zor muydu?" diye sordu.

"Hiçbir fikriniz yok," dedi.

"İşte bu yüzden soruyorum," dedi. "Evlendiğim kadın bir aile kurmak ve yuva kurmak istiyordu."

"Eh, işler yolunda gitmedi, değil mi?" diye sordu.

Sinirlenmeye başlamıştı. Jay'in arkadaşlığından keyif almıştı ama bir yandan da bunu istemiyordu. Jay'in bir tür kaba adama dönüşmesini ve kalkıp gitmesini istiyordu. Bunun yerine Jay nazık davranmış ve sohbeti sürdürmüştü, oysa onun tek istediği... biraz garip sessizlikti.

"Hayır, öyle olmadı. O halde bana ne olduğunu anlatın? Neyi kaçırdığımı bilmek istiyorum," dedi.

Onu incelemeye çalıştı. Yeni halini. Ama eski halinin anıları derinden içine işlemişti. Kendini savunmasız ve güvensiz hissetti. Güneş gözlüklerini başından çıkarıp taktı.

“Bölgede pastacılık yarışmalarına katılmaya başladım ve bazılarını kazandım. Sonra Good Morning Los Angeles'in yemek bölümüne davet edildim ve bu şekilde biraz tanınırlık kazandım. Ama bir başka cupcake kızı daha vardı, Staci, ve sürekli karşılaşıyorduk. Ve bir şey diğerini tetikledi, ta ki bir gece, birkaç margarita içtikten sonra, kendimi onun ortağı olmayı ve onunla birlikte bir pastane açmayı kabul ederken buldum.”

Adam onu izlemeye devam etti ve kadın da çatalıyla oynadı. Adamın kendisine olan ilgisinden hoşlanmıyordu çünkü ona karşı en ufak bir çekim hissetmek istemiyordu. Ama bunu inkar etmeye çalışmak delilik olurdu. Onu istiyordu.

Onda heyecan verici bir şey vardı—her zaman da olmuştu. Erkekçe bir özgüven yayıyordu ve rulet masasında yanına gidip şakayla karışık bir öpücük istediği andan itibaren de öyleydi. Kadın ona öpücüğünü vermiş, o da tüm parasını masaya koyup kazanmıştı. Ona uğurlu tılsımı demiş ve o gecenin geri kalanını ve sonraki dört günü onu yemeğe ve içmeye ayırmıştı. Ona dünyanın en güzel ve en heyecan verici kadınıymış gibi hissettirmişti.

"Yaşlandıkça akıllanırsın" sözünü duymuştu ama nedense, onun söz konusu olduğu yerde, hiç de akıllanmış değildi. Yanına gidip onu masadan uzaklaştırmak ve kucağına oturup uzun ve derin bir öpücük kondurmak istiyordu.

"Margarita mı?" diye sordu.

"Margarita içmeyi bırakmalıyım," dedi, alaycı bir ton takınmaya çalışarak ama aslında biraz acınası bir halde olduğunu bilerek. Çok fazla çilekli margarita içtiği bir gecenin ardından Jay ile evlenmeyi kabul etmişti.

"Bunu bilmiyorum. Sweet Dreams işe yaramış gibi görünüyor," dedi. "Ve herkes fırınınızı duymuş. Gerçi beklediğim gibi değildi."

"Ne bekliyordun ki?" diye sordu.

Omuz silkip ondan gözlerini kaçırdı. "Bilmiyorum. Geri dönmemi bekliyor olmanı umuyordum aslında."

"Beni terk ettin," dedi, sesindeki şaşkınlığı gizleyemeden. "Ve ben senden boşandım, hatırlıyor musun?"

"Biliyorum. Bir fanteziydi," diye itiraf etti. "Böyle olmayacağını biliyordum. Çok güçlü bir özgüvenin var. Sanırım ayrılımanın sebeplerinden biri de buydu. Kendi hayallerin, kendi arzuların vardı."

Ona başıyla onay verdi. Seyahat etmek ya da bir askerin eşi olmak istemiyordu. Hayatı, Sweet Dreams'i açmadan çok önce Güney Kaliforniya'da kök salmıştı.

“Beni şaşırttın Alysse. Hala da şaşırtıyorsun. Hakkım olmasa da başarınla gurur duyuyorum.”

Bardağını eline aldı ve zarif bir yudum şarap içti. O an pek de hissetmediği bir incelik havası yaratmaya çalıştı. "Eğer beni terk etmeseydin... fırınım olmazdı. Sanırım bunun için sana teşekkür borçluyum."

Yaşananlardan sonra terapistle gitmemişti ama birçok kişisel gelişim kitabı okumaya başlamıştı. İlk başta onun hayatına geri dönmesini bekledi, sonra üç ay süren bu umutsuzluğun ardından yoluna devam etmesi gerektiğine karar verdi. Hayatı boyunca kendisi için bir planı vardı ve bu plan her zaman beyaz bir şövalyenin gelip onu atına bindirip götürmesini içeriyordu. Tuhaftı ama her zaman iri, güçlü bir savaşçı tarafından ata bindirilip sıkıcı, sıradan hayatından uzaklaştırılmayı istemişti.

Jay'den sonra... hiçbir kurtarıcının gelmeyeceği ve savaşçı adamının sadece sorunları ve kusurları olan bir adam olduğu açıkça belli olmuştu. Ayrıca, adamının kendisiyle aynı birlikte bir hayat hayaline sahip olmadığını da fark etmişti. Bu yüzden yeniden uyum sağlaması gerekiyordu. Ve fırıncılık, aşçılık okulundan mezun olmasının yanı sıra, bu konuda ona yardımcı olmuştu.

Artık kendi geçimini sağlıyor ve kariyerinden memnundu. Sweet Dreams'in sahibi olup hayatının geri kalanını pasta yaparak geçirmeyi rahatlıkla hayal edebiliyordu. Bu düşünce, yalnız hissettiği zamanlarda sık sık yüzünü güldürüyordu.

Ama Jay geri dönmüştü ve ona kırık kalbini onarma ve nihayet kadınlık gururunun bir kısmını geri kazanma şansı sunuyordu. Bunu asla yüksek sesle itiraf etmese de, onu terk ediş şekli, karşı cinse olan çekiciliğinden şüphe duymasına neden olmuştu. Daha önce hiç fark etmediği bir kusuru olup olmadığını merak etmesine yol açmıştı.

"Alysse?" diye sordu, tıpkı bugün öğleden sonra telefonda tatlıyı getirmesi için ona yalvarırkenki gibi, derin bir sesle.

"Hmm?"

“Salatanızı bitirdiniz mi diye sordum. Garson tabaklarımızı toplamak ve yemeği getirmek istiyor,” dedi.

“Evet, öyleyim. Bunun için özür dilerim,” dedi. Gerçekten de hayal kurmayı bırakıp dikkatini toplaması gerekiyordu. Bu Jay Michener'dı ve onun herhangi bir zayıf noktasını fark edip ona karşı kullanmaktan

çekinmezdi. Onu yeterince iyi tanıyordu ve kazanmak için geri döndüğünü biliyordu. "Geçmişe dalmıştım."

"Bunu anlıyorum," dedi. "Geçmişte çok zaman geçirdim."

Garson masayı topladı ve yemek tabaklarını masaya koydu. Örtüleri kaldırdı ve kadın, kremalı risotto ve kuşkonmaz eşliğinde tavada kızarmış ton balığı olduğunu gördü. Kokusu muhteşemdi ve kadın, akşamı geçmişten ziyade yemekle ilgili kılmaya çalışarak tabağına baktı. Ama bunun bir yalan olduğunu biliyordu.

Garson, ayrılmadan önce karabiber ikram etti ve şarap kadehlerini yeniden doldurdu. Kadın boş kumsala baktı. Güneş hâlâ parlıyordu ama çok parlak değildi.

"Alysse?"

"Evet?" diye sordu. Jay'in yüzüne odaklanırken, hâlâ güneş gözlüğü takmanın saçma olduğunu düşündü.

"İyi misin?"

"Hayır," dedi. "Değilim. Bu, hayatımın en gerçeküstü gecesi ve buna bir yabancıyla evlendiğim geceyi de sayarsak."

Ağzı gerildi ama sonra omuzlarını gevşetti. "Sanırım senin için sıkıcı olmamasına sevindim."

Sadece o tek cümle onu şaşırttı ve gülümsemesine neden oldu. Sonra, çok komik olmasa da gülmeye başladı ve gözyaşlarının acısını, ağlama isteğini derinden hissetti. Kahretsin. Başını ondan çevirdi, güneş gözlüklerini başının üstüne itti ve gözlerini sildi.

"Bir kıza nasıl eğlenceli vakit geçirtileceğini biliyorsun," dedi. "Son zamanlarda neler yaptın?"

"Dövüşmek," dedi. "Benim yaptığım şey bu."

Ona doğru kaşını kaldırdı. Bu, özellikle Jay için, neredeyse fazla açık sözlüydü.

"Özür dilerim. Bu, birliğimdeki bir arkadaşımın geçen Noel'de bana verdiği bir tişörtün üzerinde yazıyor."

"Ah," dedi, onun da Kolordu dışında bir hayatı olabileceğini fark ederek. "Benimkinde de 'Bitter çikolata rüyaları görüyorum' yazıyor."

Gülümsedi ve yemeye başladılar. Jay'i sohbeti hafif tuttuğu için övdü ve onu çok çekici buldu. Özellikle de arkadaşlarına yaptığı komik şakaları anlatırken fazla çekici gelmişti. Onlardan böyle bahsediyordu. İsim veya başka bir tanımlayıcı bilgi vermiyordu.

Yemeklerini bitirirken, "Neden onlara isimleriyle seslenmiyorsun?" diye sordu.

"Nedenini bilmiyorum, onları oldukları gibi düşünüyorum, keskin nişancı-gözcü gibi. Deniz Piyadeleri'nde görev aldığımndan beri eşleştirildiğim dördüncü kişi o."

"Tam olarak ne iş yapıyor?" diye sordu.

"O benim saha ortağım. Rüzgarı ve diğer faktörleri değerlendirerek hedefi belirlememe yardımcı oluyor. Her zaman arkamda duruyor, anlıyor musun?"

Başını salladı. "Filmlerde keskin nişancılar hep yalnızdır, ama sen öyle görünmüyorsun."

Tekrar omuz silkti ve kadın onun iri omuzlarının hareketini fark etti. Siyah tişörtünün altından kasları belirgin bir şekilde görünen adam, hâlâ formunun zirvesindeydi. "Bir nevi. Çiftler halinde çalışıyoruz ama tükenmişlik sendromu ve diğer sorunlar nedeniyle her zaman derin bağlar kuramıyoruz. Mümkün olsa tek başıma çalışırdım."

"Neden?" diye sordu, çatal bıçağını bırakıp söylediklerine odaklanarak. Doğrusu, cevabı onu şaşırtmadı. İzinli olduğu Vegas'ta bile, her zaman yalnız bir yanı olmuştu.

"Bu sayede kendimden başka kimseye bağımlı olmak zorunda kalmam."

Başını yana eğerek onu süzdü. "Beni bu yüzden mi terk ettin?"

"Hiçbir fikrim yok. Hiçbir zaman korkak olmadım, ama senden uzaklaşmak yapabileceğim tek şeydi."

"Neden? Çünkü bana bağımlı olmak istemedin mi?" diye sordu.

"Hayır," dedi, güneş gözlüklerini tekrar gözlerine takarken. "Bana güvenmeni ve sonra seni hayal kırıklığına uğratmayı istemedim."

JAY, ZAYIF YÖNLERİNİ SESLİ OLARAK İTİRAF ETMEKTEN HOŞLANMIYORDU ama Alysse'e yalan söylemenin ona hiçbir fayda sağlamayacağını biliyordu. Ne söyleyeceğini ve nasıl söyleyeceğini planlamıştı, ancak onun tepkilerini planlayamamıştı.

Bu gece onu anlamak zordu çünkü hem öfkeli hem üzgündü, zaman zaman da neredeyse rahatlamıştı. Bu geceki davranışlarını görünce, keşke

hiç gitmeseydim diye düşündü. Bencilce, kendi iç huzuru için onu tekrar görmek zorunda kalmıştı.

İşleri yoluna koymak için çaba sarf etmesi gerekiyordu. Karmaşık bir adam değildi ve Tanrı bilir ki bir ilişkinin nasıl yürümesi gerektiği konusunda gerçek bir fikri yoktu, ama arkadaşlarını ve eşlerini gördükten sonra Jay, bir erkeğin asker olup ordu dışında da bir hayatı olmasının mümkün olduğunu biliyordu.

"Yani beni yüzüstü bırakmaya ve işi bitirmeye karar verdin."

Bu açıdan haklıydı, ancak kararın ardında çok daha fazlası vardı. Şimdi bunun bedelini ödüyordu. Bazen kendi başına kalmasının daha iyi olup olmayacağını merak ediyordu. Babası her zaman sosyalleşmeye uygun olmayan yalnız bir kurt olduğunu söylerdi ve Jay de böyle zamanlarda buna inanıyordu. "Sanırım ikimiz de bu konuda yeterince uzun süre konuştuk. Bana bugün olduğun kadın hakkında daha fazla şey anlat."

Şarabından bir yudum aldı ve ona yarım bir gülümseme verdi. Adam gözlerini onun dudaklarına dikmişti. Daha önce bir çeşit ruj sürmüştü ama yemek sırasında silinmişti. Sadece dudaklarının doğal rengi kalmıştı ve bu da aklına sıkı meme uçlarının görüntüsünü getirmişti.

Kahretsin. Onu istiyordu.

"Çalışıyorum, sahilde arkadaşlarımla buluşuyorum, akşam yemeği için ailemin evine gidiyorum. Normal bir hayatım var."

"Mutlu musun?" diye sordu.

"Çoğu zaman. Bana ne sormaya çalışıyorsun?"

"Geri dönerek hayatını yine mi mahvediyorum?" diye sordu, olabildiğince açık sözlü bir şekilde. "Böyle olacağını düşünmemiştim..."

Sessizce güldü, bu sefer önceki gibi zorlama bir gülüş değildi. "Yani... ne olmuş yani?"

"Gerçekten de öyle," dedi sonunda.

"Benden nasıl olmamı bekliyordun?" diye sordu. Sonra dirseklerini masaya dayadı ve dosdoğru gözlerinin içine baktı. "Vegas ikimiz için de gerçek değildi."

"Şimdi biliyorum ama o zamanlar bilmiyordum," diye itiraf etti. Vegas'ın ışıklarına ve şehrin her şeyin mümkün olduğu izlenimini veren tavrına kapılmıştı. Alysse'nin çekimini o kadar güçlü hissetmişti ki, oradaki zamanının ve onu kollarında tutmanın ötesini düşünmemişti. Ve bu bir hataydı çünkü kadınların etrafında olmaktan hoşlandığı türden bir adam

olmadığını görmezden gelmişti. Kendi annesi bunu çok uzun zaman önce kanıtlamıştı.

Alysse ellerini masaya koydu ve ona bakmaya devam etti. Gözlerini göremediğini biliyordu ama yüzünde ne aradığını merak ediyordu. Hiçbir şeyi belli etmemekte çok iyi olduğunu biliyordu, yine de belki de görmesi gereken şeyi bulmasını diledi.

"Neden? Bunun sadece bir fantezi olduğunu ben bile biliyordum," dedi.

"Hayır, bilmiyordum. Elimde silah ve nişan aldığım hedef yoksa, gerçek olanın ne olduğunu bilemem," diye açıkladı.

Kadın sandalyesine yaslandı ve adam ona istediği cevabı vermediğini biliyordu. Yine de, gerçeği söylemekten başka bir açıklaması yoktu. "Vegas'ın tamamen ışık ve hayalden ibaret olduğunu bildiğin halde neden benimle şans denedin?"

Uzun ve güzel saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırdı ve alt dudağını ısırды. "Sanıyordum ki... Vegas'ın ışıltısı geçtikten sonra bile aramızdaki bağ devam edecek diye düşünmüştüm. Çok çabuk bir bağ kurmamızın gerçek olmasından kaynaklandığını sanıyordum."

"Haklısın," diye düşündü. İkisi de kendi fantezilerini yaşıyorlardı ve algıları onun gitmesine yol açmıştı. Onun davranışları değil; o hafta sonu ona daha uygun biri olamazdı.

"Bundan sonra ne yapacağız?" diye sordu.

"Gerçekten çıkmaya başlayacağız. Aramızdaki bağın gerçek olup olmadığını görmek için," dedi.

Alysse başını salladı ve masadan uzaklaştı. Kulübenin kenarına doğru yürüdü ve kıyıya baktı. Dalgalar hafifçe kumsala vuruyordu.

Ayağa kalktı ve yanına giderek elini omzuna koydu. Kadın elini itti ve adam, kendine ne kadar büyük bir görev koyduğunun yüzüncü kez farkına vardı.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

"Bunu yapabileceğimden emin değilim," dedi. "Bunu daha önce de söylediğimi biliyorum ama sizinle ne kadar çok zaman geçirirsem, bunu geride bıraktığımı hatırlamak o kadar zorlaşıyor."

Sözleri onu incitti ama incitmemesi gerektiğini biliyordu. Akşam yemeğinde kalmış olması onun için bir şanstı. Her buluşmanın geçilmesi gereken bir sınav olacağını düşünüyordu. Bu ona yeterli bir motivasyondur. Odaklanabileceği, kendisini bu kadar belirsiz hissetmesine neden olmayan somut bir şey veriyordu.

“Bunu çözeceğiz. Başka hiçbir sebep olmasa bile, ikimizin de yaşananları çözmesi gerekiyor.”

"Ne demek istiyorsun?"

"Seni inciten adam olmak istemiyorum ve sen de kalbi kırılan kadın olmak istemezsin."

Dudaklarını büzerek arkasını döndü ve ona baktı.

"Bu doğru."

"Evet, öyle. Sadece öyle olmasını istemiyorum. Ama haklısın, bana sadece senin verebileceğin bir şeye ihtiyacım var ve onu almak konusunda acımasız olacağım, Jay. Bunu senin için kolaylaştırmayacağım."

Gülümsedi ve göğsündeki bir gerginliğin gevşediğini hissetti. "Seni başka türlü istemezdim."

"Beni mi istiyorsun?" diye sordu. "Yoksa sadece benim bir versiyonumu mu istiyorsun? Burası Las Vegas değil. Seninle yatakta uzanıp bütün gün seks yapacak vaktim olmayacak."

Bu düşünceyle kaskatı kesildi. Bu onun fantezilerinden biriydi, ama ondan fiziksel yakınlıktan daha fazlasını da istiyordu. Aralarındaki bağ, hâlâ gerçek olduğuna tam olarak inanmadığı hafif flörtleşmeler ve öpüşmelerle başlamıştı. Hiç kimse Alysse kadar lezzetli olmamıştı ya da onun gibi kollarına tam oturmamıştı.

"Cinsellikle ilgili kim bir şey söyledi?" diye sordu.

İkisi arasındaki mesafeyi kapattı. Kadın parmağını göğsünün ortasından aşağı doğru gezdirip onu dürterken adam hareketsiz kaldı. "Bütün bu düzenek baştan çıkarma üzerine kurulu ve ikimiz de bunu biliyoruz. Öyleyse bana doğruyu söyle, Denizci."

Derin bir nefes aldı. "Seks olmadan seninle nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum," dedi. "Yatakta ne yaptığımı biliyorum ve... şey, bu ilişkimizi çok daha kolaylaştırıyor."

"Bu bir ilişki değil," dedi.

"Biliyorum. İnan bana, eğer öyle olsaydı hâlâ birlikte olurduk ve son birkaç yıl çok daha farklı geçerdi."

Ona gülümsedi. "Seni anlamıyorum, Jay."

Kendini anlamıyordu. Bu yol ayrımı çöl kumlarında başlamıştı ama içindeki bir krize dönüşüyordu. Çözmesi gereken bir şeydi bu, yoksa babası gibi acı ve yalnız kalacağını biliyordu. Alysse ile mutluluğa ulaşma şansı vardı; bunu asla, asla kaçırmayacağını biliyordu.

"Ben de öyle düşünmüyorum, ama bu konuda bir şeyler yapabiliriz," dedi.

"Bu konuda çok eminsiniz."

"Elimdeki tek plan bu. Bunun işe yaraması için elimden gelen her şeyi yapmaya kararlıyım."

Başını salladı. "Bu sefer işler farklı olacak."

"Bunu anlıyorum," dedi.

"Güzel. Artık eskisi gibi pasif bir insan değilim."

Kadının bunu ciddi bir yüz ifadesiyle söylemesine güldü. "Sen hiç de pasif değilsin. Başından beri beni parmağının ucunda oynatıyorsun."

"Öyle mi?" diye sordu. "Bana tam tersi gibi geldi."

O anda, aralarında oluşan bağın sadece cinsellikten öte bir şeye dayandığını anladı. Bunu her zaman içten içe biliyordu çünkü aralarında dünyanın yarısı varken bile aklından hiç çıkmamıştı. Ama ona bu duyguların tek taraflı olmadığını çok iyi hissettirmişti. Ve bu da ona muhtemelen hak ettiğinden daha fazla umut vermişti.

GARSON, YANLARINDAKİ MEŞALELERİ YAKTI VE KAHVE SERVİSİ YAPTI. Gitmesi gerektiğini biliyordu ama henüz gitmek istemiyordu, saatine baktı. Jay ona hayatının geri kalanının ilk günüymüş gibi hissettirmişti.

Bunun bir anlamı olmasını istiyordu. Fırında çalışmaya başladığından beri hayatının ne kadar tek taraflı olduğunu düşündü. Arkadaşları ve ailesiyle plaja voleybol oynamaya gittiğinde, herkesin partneri olduğu için kendini hep dışlanmış hissettiğini ve tekrar risk almaktan korktuğunu hatırladı.

Jay, onun mutluluğunun bir kısmını çalmıştı ve o da bunu geri istiyordu. Hayatın sunabileceği her şeye sahip olmak istiyordu ve bunu elde etmenin tek yolu, her şeyi geri almaktı.

Jay, onun pasif olmadığını söylediğinde haklıydı. Rahat ve her şeyin akışına bırakan biri gibi davranmayı severdi, ama aslında her şeyin kendi istediği gibi olmasını istiyordu.

Belki de Jay bunu hissetmişti ve onu terk etmişti çünkü biliyordu ki, o hafta Vegas'ta yaptığı gibi sadece sevgilisi olmasına ve hayatını yönetmesine razı olmayacaktı. Son beş yılda değişmişti ve akşam

yemeğinde onun karşısında oturana kadar bunun ne kadar büyük bir değişim olduğunu fark etmemişti bile. Şimdi o zamanlar önemli olduğunu anlamadığı şeyleri istiyordu.

Vegas'ta kendini çok yetişkin ve olgun hissetmişken, öğrenmesi gereken daha ne kadar çok şey olduğunu ancak şimdi fark etmesi onu alçakgönüllü kılmişti. Jay'e aşık olmak kolaydı çünkü daha önce hiç kaybetmemişti. Beklentileri çok mu yüksekti? Yoksa yeterince yüksek değil miydi?

"Geri gel ve otur," dedi.

Başını salladı ve masaya geri döndü. Ne kadar kaçıp onu terk etmek istese de, ondan daha fazla bilgi alana kadar bunu yapmayacağını biliyordu.

"Ne düşünüyorsun?"

"Son birkaç yılın sizin için ne kadar zor geçtiğini merak ediyorum," dedi.

"Fena değil," diye yanıtladı. "Bolca rutin ve disiplin gerektiriyor."

"Bu rutini seviyor musun?"

"Bayıldım. Orduda kurallar vardır ve bunlara uyarsanız beklenen sonuçları alırsınız."

"Tıpkı fırıncılık gibi," dedi.

Adam kıkırdadı ve kadın, adamın gülümsediğinde ne kadar yakışıklı olduğunu fark edince nefesini tuttu. Ona baktı ve dudağının üzerindeki yeni kesiği tekrar fark etti. Küçük bir yara iziydi, yeni değildi ama onu son gördüğünde orada yoktu.

Birdenbire, hırpalanmış ve yaralanmış ama başka bir şey bilmediği için savaşımaya devam eden bir savaşçının görüntüsü aklına geldi. Jay'in bir şeref kuralı olup olmadığını merak etti, sonra bunun ne kadar saçma bir düşünce olduğunu fark etti: Jay'in bir şeref kuralı olduğunu biliyordu. Onu incitmemek için onu terk etmişti.

Adam öyle demişti. Bir yandan mantığını anlayabiliyordu, ama diğer yandan da anlamıyordu. Bu adamı gerçekten anlamıyordu.

Sonunda, "Sanırım bu tıpkı fırıncılık gibi," dedi. "Sıralamayı seviyorum."

"Ben de öyle. Ama kendi varyasyonlarımı yaratmayı da seviyorum. Temel tarifleri kullanıyorum, sonra da onların üzerine eklemeler yapıyorum."

Başını salladı. "Savaşırken çeşitliliğe pek yer yok."

"Bunu bilemem. Ama sanırım bilmek istiyorum. Bana kendinden bahset, Jay."

"Anlatacak fazla bir şey yok," dedi.

Kaşlarını çattı. "Bunu bir kenara bırakmana izin vermeyeceğim. Gerçekte nasıl biri olduğunu bilmem gerekiyor."

"Tamam. İzinli olduğum zamanlarda bile sabah 5:30'da uyanıp beş mil koşuyorum. Sonra duş alıp kahvaltı ediyorum."

"Kahvaltıda ne yiyorsun?" diye sordu, her gün aynı şeyi yediğinden şüphelenerek. Sonuçta, rutini sevdiğini itiraf etmişti. Sadece Vegas'taki Jay spontane davranmıştı.

"Mısır gevreği. Seviyorum ve dünyanın neresinde olursam olayım tadı aynı."

Ona daha fazla soru sormak istedi ama adam düşüncelere dalmış gibiydi. Zihninde rutinini gözden geçirirken, zihnindeki dişlilerin döndüğünü neredeyse görebiliyordu.

"İzinli olmadığım zamanlarda göreve başlıyorum, silahlarımı kontrol ediyorum ve görevlendirmemi alıyorum. Görevimin ne olduğuna bağlı olarak, o görevin kurallarına uyuyorum. Sonra, günün veya görevin sonunda, ne kadar sürdüğüne bağlı olarak, eve dönüyorum."

"Ne tür görevleriniz var?"

"Bunu bilmek istemezsin," dedi.

"Evet ediyorum."

"Bana gününü anlat," dedi.

Kadın gözlerini ona dikti. "Sen çok inatçısın. Benden daha inatçısın."

"Kesinlikle haklısın."

Orada öylece oturmuş, bir santim bile geri adım atmadan bu durumu sonuna kadar sürdüreceğini biliyordu. Ama ya geri adım atar ve duygularının etrafına taş duvar örmeye devam ederse, adam onu buraya geldiği zamanki gibi yalnız ve güvensiz bir halde mi bırakacaktı?

herhangi bir adam.

"Tamam. Sabah dörtte uyanıyorum ve iki kez erteleme düğmesine basıyorum, sonunda yataktan fırlayıp aceleyle duş alıyorum. Fırına vardığımda neredeyse uyanmış oluyorum. Bir fincan kahve içiyorum ve sabah için ihtiyacımız olan hamur işlerini yapmaya başlıyorum. Staci de benimle aynı anda geliyor ve ilk on beş dakika ürkütücü derecede sessiz geçiyor, ta ki ikimiz de uyanana kadar, sonra konuşmaya başlıyoruz."

"Nelerden bahsediyorsunuz?"

"Her şey, her şey ve hiçbir şey. Anlıyor musunuz? Sadece konuşuyoruz, sonra gün hızla geçiyor ve saat altı olunca dükkanı kapatıp eve gidiyoruz."

"Uzun bir gün oldu," dedi.

"Evet, ama hoşuma gidiyor. Pazar ve pazartesi günleri kapalıyız ve her zaman saat dörtte uyanıyorum ve tekrar uyuyamıyorum. Çok sinir bozucu."

Adam kıkırdadı ve kadın bir an için geçmişi ve ikisinin de taşıdıkları yükü unuttu. Sanki bir randevudaymış gibi hissetti ve beş yıldan fazla bir süredir ilk kez rahatladı.

"Bundan nefret ediyorum."

"Bu sizin başınıza da geliyor mu?" diye sordu.

Başını salladı ve kadın gülmek zorunda kaldı. Beklendiği gibiydi. O, böyle bir uyku problemi yaşayacak kadar disiplinli bir adam değildi. Muhtemelen vücuduna egzersiz yapmasını emretmişti ve vücut da öyle yapmıştı.

Ama ne kadar dışarıdan öyle görünse de, o bir makine değildi. Onun bir insan olduğunu ve ondan bir şey istediğini, hatta bir şeye ihtiya ı olduğunu biliyordu. Hayatın bildiğinden daha fazlası olduğuna dair bir işaret istiyordu ve onunla bu yola girmekten çok korkuyordu.

Ama o, geri adım atmaya hiç niyetli değildi.

Dördüncü Bölüm

Jay şansa inanmazdı. Dört yapraklı yonca dövmesi olan bir sürü adamın ceset torbalarında öldüğünü görmüştü, bu yüzden dünyada kaderini etkileyebilecek bir şey olduğunu düşünmüyordu. Şansını kendi yarattığını her zaman biliyordu ve Alysse ile sahilde, dalgaların kıyıya vurduğu sırada karşılıklı oturmak... işte bu, hayatında hissettiği en şanslı anlardan biriydi.

Bu gece Alysse'i ne kadar az tanıdığını fark etmişti ve belki de bu yüzden ayrılmıştı. Belki de Vegas'ta geçirdiği son sabah uyandığında hissettiği o panik dolu terleme, onun kalabalık ailesi ve ondan beklentileriyle değil, paylaştığı o büyük yatak dışında onu gerçekten tanımamasıyla ilgiliydi.

Buna inanmak istiyordu. Gerçekten de istiyordu. Ama günün sonunda, tatlı tatlı uyuyan kadına bir baktı ve ruhunun derinliklerinde onu inciteceğini anladı. Bu yüzden mümkün olan en hızlı şekilde yaptı. İş bitirdi ve oradan uzaklaştı.

Ama o lanet olası el yapımı patlayıcı hayatını değiştirmişti. Ve şimdi, asla vazgeçmemesi gereken geçmişten bir şeyler çıkarmaya çalışıyordu. Eskiden yaşadıklarını yeniden yaşamak kadar basit değildi bu, çünkü geri dönemezlerdi. Onunla hiç yaşamadığı bir hayatı yaşayıp yaşayamayacağını bilmek istiyordu.

"Peki, az kalsın atlattığınız o olayı anlatın," dedi dikkatli bir tonda.

Alysse, tanıdığı en güzel kızdı. Daha önce de güzel kadınlar görmüştü ama gözleri buluştuğu andan itibaren onu kendine çeken bir şey vardı. Şimdi karşısında otururken bile hâlâ ona hayrandı. Akşam yemeği boyunca ona karşı biraz daha yumuşamıştı, yine de hâlâ zor durumda olduğunu ve Alysse'in arkasına bakmadan yanından uzaklaşacağını biliyordu.

“Anlatacak fazla bir şey yok. Bunun lojistiği sizi ilgilendirmeyecek. Sadece şunu bilin ki, kumda yatıyordum, güneş gözlerime vuruyordu ve bir an ölüyorum sandım. O anda kimsemin olmadığını anladım. Bu, tüm arzularımı ve hayatın ne anlama geldiğine dair tüm fikirlerimi daha da keskinleştirdi.”

Uzandı ve elini adamın kolunda gezdirerek parmaklarını kavradı ve nazikçe sıktı. "Yalnız kaldığın için üzgünüm."

Başını salladı ve başka yöne baktı. Güneş batmaya başlamış olsa da, duygularını okuyamasın ya da gözlerindeki korkuyu göremesin diye güneş gözlüğünü çıkarmamıştı. Kendi kendine, "O benim için fazla iyiydi," diye düşündü, "onu bir kenara atmış olmasına rağmen yalnız kalmasına üzülüyordu."

"Bu tamamen benim hatam."

"Evet, öyle," dedi. "Yani neredeyse ölüyordun ve senin için yas tutacak birine ihtiyacın olduğunu mu düşündün?"

“Hayır. Az kalsın ölüyordum ve kendi kendime, ‘Gerçekten mi, hayattan istediğin tek şey bu mu?’ diye düşündüm.” Kendi ölümlülüğüyle yüzleşen adam, sahip olduğundan daha fazlasını istediğini kabul etmişti. Ancak daha fazlasını elde ederse ne yapacağından pek emin değildi.

Emin olduğu tek şey, bunun anlaşılmasının anahtarının Alysse olduğuydu. Gerçekten de, bir geceden fazlasını birlikte geçirdiği tek kadın oydu. Ama bunu ona söylemeye hiç niyeti yoktu. Alysse, tüm teklifine yeterince şüpheyle bakıyordu.

"Ne tür bir cevap buldunuz?" diye sordu.

“Hayır, olmadı. Ama Ordu dışında en son mutlu olduğum zaman seninle birlikteyken olmuştu, yani...”

"İnanamıyorum sana," dedi başını sallayarak. "Bir şey umarak buraya geri döndün."

"Ben de aynısını söyledim," diye nazikçe hatırlattı ona.

Elini onun elinden çekti.

Başını çevirdi ve ellerini saçlarının arasından geçirdi. Bu kadınla karşılaşmaktansa, iyi eğitilmiş bir gerilla birliğiyle yüzleşmeyi tercih ederdi. Bunca zamandan sonra hala ondan korkuyor olması, Alysse'nin sadece seksle ilgili olmadığını anlamasını sağlamıştı. Ondan sadece fiziksel zevkten fazlasını istiyordu, gerçi buraya gelmesinin büyük bir nedeni de buydu.

“Bana güvenmekten korktuğunu anlıyorum, Alysse. Biliyorum ki senden en ufak bir iyiliğe bile layık değilim—”

"Yapma. Böyle şeyler söyleme çünkü bu şekilde sana acımak istiyorum," dedi. "Ve bu doğru değil."

Ona doğru bir adım attı. "Hadi gidelim. Buradan uzaklaşmam gerek. Kendimi savunmasız hissediyorum."

Kadın başını salladı. Adam kadının uzun saçlarının rüzgarda uçuştüğünü gördü ve yanlış bir şey söylediği hissine kapıldı. Ama bu noktada söyleyebileceği başka bir şey yoktu.

"Yapamam... Bu gece daha fazla bir şey yapabileceğimden emin değilim. Sanırım yarın beni arayabilirsiniz," diyerek geri çekildi.

Onu bırakması gerektiğini biliyordu. En azından ondan ne istediğini ve onun için ne istediğini, ayrıca gelecekte nasıl huzur bulacağını anlayana kadar.

Ama bu gece öyle bir şey olmayacaktı. Bunun doğru olmadığını biliyordu. "Sizi eve bırakabilir miyim?"

"Hayır. Arabam var," dedi. "Akşam yemeği için teşekkürler."

"Bak, bunu sıradan bir buluşma gibi görmene izin vermeyeceğim. Ne hissettiğini bilmek istiyorum."

"Ne hissediyorum? Şu anda ne hissettiğime dair hiçbir fikrim yok. Korkuyorum, gerginim ve heyecanlıyım. Bundan sonra ne olacağını bilmiyorum ve aptalca bir karar verip vermediğimden de emin değilim çünkü... şey, çünkü aslında seni asla unutamadım, Jay."

"Bu iyi," dedi, kadının sahile geldiğinden beri hiç olmadığı kadar kendine güvenerek.

"Böyle düşündüğüne sevindim. Ama sen buraya hayatını düzene sokmak için geldin, benim ise zaten bir hayatım var. Senin parçası olmak istemediğin bir hayat."

"Bunu bilmiyoruz. Bu ikinci şans—"

"Bu senin için," dedi. "Bu benim için değil ve bunu hatırlamalıyım. Bir daha beni incitmene izin vermeyeceğim."

En son istediği şey Alysse'i incitmekti, ama bu şansı—ne için bir şans? —kaçırmaya da niyeti yoktu. Onun kendisi için ne ifade edeceğini bilmiyordu, ama içgüdüleri onun altın bileti olduğunu ve bir erkeğin böyle biletlerden çok fazla elde edemediğini söylüyordu.

"Anlıyorum," dedi. "Akşam yemeği için kaldığınız için teşekkür ederim."

"Rica ederim," diye yanıtladı ve gitmeye hazırlanırken. Sonra adam Sweet Dreams pastanesinin kutusunu fark etti.

"Tatlı!" dedi. Onu buraya getirmek için kullandığı bahane buydu ve belki şimdi kalması için yeterli bir sebep olurdu. Sadece öyle umabilirdi.

"Tatlı?" diye sordu.

"Henüz bize getirdiğiniz şeyi yemedik," dedi. "Tatlıyı yemeden gidemezsiniz."

Yüzünde neredeyse hüzünlü bir ifadeyle güneş gözlüklerini başının üstüne itti ve adam onun güzel mavi gözlerini gördü. Daha önce ima ettiği acıyı ve korkuyu gördü ve artık işinin bittiğini anladı. Onunla ilgili konularda asla tarafsız bir karar veremeyecekti.

Hayattaydı ama sağlığı yerinde değildi ve kendine bakıp gerçek bir hayata, yaşama şansının olup olmadığını öğrenmek istiyordu, ama kendini ondan önceye koyamayacaktı.

Sonunda, "Lütfen," dedi, çünkü başka bir şey söylemek onun için imkansızdı.

Gözlerini kırıştırdı ve sonra başını salladı. "Bunu atlatmalıyız."

"Biliyorum," dedi. "Bana zarar vereceğimden korkuyorsun ve ben bunu yapmaktansa ölmeyi tercih ederim."

"Bana karşı savunmasız olamazsın," dedi yavaşça. "Eğer olursan... ikimiz de kaybederiz."

"Bu kazanmakla ilgili değil," dedi aralarındaki mesafeyi kapatıp onu kollarına çekerken. "Bu,..."

Başını geriye doğru eğdi ve ellerini omuzlarına koydu. Parmak uçlarına yükselerek öne eğildi ve dudaklarını onun dudaklarına değdirdi. Sonra yavaşça ağzını açtı ve dili dışarı çıkıp onun diline değdi ve adam eridi.

Bunu mahvetmek istemediğini unuttu ve içgüdülerine güvendi. Ve içgüdüleri ona bu kadının onun kollarında olması gerektiğini, onunla birlikte olması gerektiğini söyledi.

ALYSE BURAYA GELEREK BÜYÜK BİR HATA YAPTIĞINI BİLİYORDU. ZATEN "romantik" bir ruh halindeydi ve bu denizcinin kadını geri kazanmak için bir jest yapacağını düşünüyordu. Söz konusu kadın olmak... bir kek yeterli

değildi, ama ne yazık ki Jay yeterliydi. Beklediği adamdı ve şimdi hazır olduğunu fark etti.

Öpüşmeyi kontrol etme yeteneği kısa sürdü ve ardından Jay'in elleri kalçalarına uzandı, onu dengesizleştirip kendine doğru çekti. Kollarını omuzlarına doladı ve utanç verici bir duyguya kapıldı. Gözyaşlarının acısını o kadar aniden hissetti ki öpüşmeyi durdurdu ve başını omzuna yasladı.

Çok uzun zaman olmuştu. Derin, titreyen bir nefes aldı. Ağlamayı reddetti. Ama adam bir elini sırtından boynuna doğru kaydırıp omuzlarını okşadığında kendini tutamadı.

"Ah, Aly. Çok üzgünüm."

"Ben de," diye itiraf etti, gerçek sonunda ortaya çıkmıştı. Jay, dediği gibi, rahat davranabileceği biri değildi. Şimdi uzaklaşıp arkasına bakmadan yoluna devam edemezse, bunu asla başaramayacaktı.

Belki de duyguları üzerinde bir nebze de olsa söz sahibi olduğunu iddia etmek isteyebilir, ama gerçek şu ki, en azından onun söz konusu olduğu durumlarda, böyle bir söz hakkı yoktu.

Çenesini yukarı kaldırdı, o iri, koyu çikolata kahverengi gözleriyle ona baktı ve onu öptü. Elleri yüzünü çerçeveledi, dudakları onunkiler üzerinde hatırladığı o güven ve eminlikle hareket etti.

Ama sonra dili onun diline değdi ve düşünmeyi bıraktı. Sadece hislerinin kontrolü ele geçirmesine izin verdi. Omurgasından aşağıya doğru ürpertiler yayıldı. Göğüsleri dolgun ve istekli hissediyordu. Omuzlarını ona sürtmek için kaydırıp ve o da kalçalarını onunkine saracak şekilde duruşunu genişletirken boğazından derin bir inilti çıkardı.

Erkeğin sertleştiğini hissetti ve erkek ona sürtünürken hafifçe inledi.

O anda hayattaydı ve başka hiçbir şeyin önemi yoktu onun için. Jay'in elleri tişörtünün altındaydı ve sırtında geziniyordu. Büyük, nasırlı elleri omurgasında yukarı aşağı okşadı, ta ki o da ona doğru kıvrılıp daha da yaklaşmaya çalışana kadar.

Adam onu yerden kaldırdı ve birkaç adım attıktan sonra en yakın sandalyeye oturdu. Kadın onun üzerine oturdu ve gülümseyerek ona baktı.

"Seni istiyorum," dedi. Parmağının ucuyla boğazının ortasına doğru bir çizgi çekti ve ardından boynuyla boğazının birleştiği yeri okşadı. Burası onun için özellikle hassas bir noktaydı ve farkında olarak ürperti.

"Anlayabiliyorum," dedi, kalçalarını onun üzerinde sallayarak. ereksiyon.

"Bana hissettirdiklerini asla gizleyemedim."

dedi.

“Memnunum,” dedi. Konuşmak istemiyordu. Eğer konuşurlarsa, düşünmeye ve endişelenmeye başlayacak ve gitmek zorunda kalacaktı. Ve şu anda, herhangi bir erkeğin ona bu şekilde dokunmasının üzerinden çok uzun zaman geçtiğini hatırlıyordu.

Eğildi, çenesine hafif öpücükler kondurdu ve yavaşça dudaklarına doğru ilerledi. Dudakları buluştuğunda, adam parmaklarını saçlarının arasına geçirdi ve dilini kadının diliyle birleştirdi. Kadın adamın kucağında kıpırdandı ve doruk noktasına yaklaştığını anladı.

Elini aralarına uzattı ve siyah tişörtün altında kalan göğsüne dokundu. Yakışıklı bir adamdı, diye düşündü. Tişörtün etek ucuna uzandı ve tişörtü başının üzerinden yukarı kaldırdı.

Kadın adamın dizlerinin üzerine oturdu ve göğsündeki seyrek tüylere baktı. Dokunuşları vücudunda gezinirken kasları zonkladı.

Kadın, adamın sert karnının üzerinde incelen ve tenin kumaşla buluştuğu kot pantolonunun bel kısmına doğru kaybolan kıl çizgisini takip etti. Adamın karnı kasıldı ve uzun, kısık bir nefes verdi.

"Lanet olsun, kadın..."

"Böyle mi?" diye sordu, onun üzerinde yoğun bir güç hissi duyarak. İsteddiği buydu. Kontrolü elinde tutmaya ihtiyacı vardı.

"Onu seviyorum."

“Güzel,” dedi, kucağında yer değiştirerek öne eğildi ve göğsünü öptü. Her iki göğüs kasını da öptü ve ardından kahverengi meme uçlarında dilini kullandı. Ona dokunduğu her yerde tüylerim diken diken oldu.

Elleri belini sıkıca kavradı, sonra ellerini sırtından yukarı doğru kaydırarak tişörtünü çıkardı. Tişörtü bir kenara fırlattı ve ellerini göğüslerine götürdü. Onları avuçladı ve ona doğru eğildi.

Dudaklarının dokunuşundan önce, nefesinin teninde yarattığı tahrik edici sıcaklığı hissetti. Önce bir göğsünün, sonra diğerinin üzerindeki dantelli sütyeninin kıvrımlı kenarını öptü. Kucağında titredi, onu ele geçirmekle tehdit eden hisleri kontrol etmeye çalıştı.

Ellerini beline doladı ve ardından başparmaklarıyla dantelli sütyeninin altındaki meme ucunun tam ortasını bulana kadar yukarı doğru kaydırды. Başparmaklarını kullanarak ileri geri okşadı ve kadın da onun ağzını buldu.

Dili onun dilini güçlü bir şekilde emdi ve kadın tekrar ürperdi. Kot pantolonundan ve onunkinden dolayı hayal kırıklığına uğrayan kadın,

ikisinin de çıplak olmasını diledi. Ondan daha fazlasına ihtiyacı vardı ve buna hemen ihtiyacı vardı.

Kadın elini onun fermuarına uzattı, ama adam onu durdurdu. "Henüz değil."

"Neden?"

"Bunun devam etmesini istiyorum."

"Bekleyebileceğimi sanmıyorum," diye itiraf etti. Bu küçük ayartma yüzünden orgazmın eşiğindeydi ve bunu uzatmak istemiyordu. Orgazmını şimdi yaşamak istiyordu.

"Buna degecek," dedi.

Gülümsedi. Sözlerinin sesi, dokunuşu kadar onu etkilemişti. Bileğini hızlı bir hareketle sallayarak sütyeninin kopçasını açtı. Sütyenin kupaları göğüslerinde kaldı ve onun kendisine baktığını gördü.

Onun cinsel organının kendisine süründüğünü hissetti ve göğüslerinin görüntüsünün onu tahrik ettiğini anladı. Daha iyi bir görüş açısı sağlamak için ellerini masaya dayayarak geriye yaslandı.

"Aly, çok güzelsin," dedi alçak ve boğuk bir sesle.

"Öyle miyim?"

"Kesinlikle, evet. Sana dokunmaktan neredeyse korkuyorum. Bana dokunmana izin vermekten korkuyorum çünkü uyandığımda bunun sadece bir fantezi olduğunu anlayacağım."

Sözleri çok etkileyiciydi. Bunun gerçek olmadığını öğrenmek istemiyordu. Ve bu geceye ihtiyacı vardı. Jay'in fantezisine ve bu ana.

Elini kaldırıp parmaklarıyla dudaklarını kapattı. "Konuşma. Sadece benimle seviş, Jay. Her şeyi unuttur bana, sadece bunu."

İki elini de göğüslerinin üzerine koydu ve dantelli kupaları yavaşça geriye doğru sıyırdı. Sol göğsünün areolası görüldüğünde durdu ve eğilerek kumaşı diliyle kenara çekti. Ağzıyla areolayı hafifçe okşadıktan sonra dudaklarını yavaşça meme ucunun etrafına kapattı.

Alysse kollarının titrediğini hissetti ve bir dakika sonra Jay'in kolu onu desteklemek için etrafına dolandı ve ona zevk vermeye başladı. Jay göğüslerini okşamaya devam ederken, Alysse yavaşça elini uzatıp ona dokundu.

Pantolonunun üst kısmındaki düğmeyi çözdü ve fermuarı yavaşça indirdi, iç çamaşırının üzerinden onu okşadı. Kalçasını hareket ettirdi ve kadın penisini kavradı. Sıcak ve sertti ve kalçası öne doğru fırlayana kadar

elini penisin üzerinde yukarı aşağı kaydırđı ve parmak ucunda bir damla nem belirdi. Bunu penisin başına sürdü ve sonra tekrar okşadı.

Pantolonunun düğmesini bulup açtı. Kadın kıpırdandı, pantolonunu çıkarmaya çalıştı ama kucağında otururken bu mümkün değildi. Kendini ayağı kaldırdı, pantolonunu sıyırdı ve sonra ona döndü.

“Burada olduğumuza inanamıyorum. Böyle. Yaşanan her şeyden sonra,” dedi. Elini uzattı ve parmaklarını karnından aşağı, göbek deliğinin etrafına doğru gezdirdi. Sonra dokunuşu daha aşağıya indi ve onu samimi bir şekilde avuçladı.

Parmakları nazikçe en hassas tenine dokundu. Daha fazlasını istiyordu, hatta buna ihtiyacı vardı ve artık bundan mahrum kalmak istemiyordu. Omuzlarına bastırarak onu sandalyesine geri dönmeye zorladı ama adam başını salladı.

"İmkânsız. Bu anı çok uzun zamandır hayal ediyordum," dedi.

Sözleri karşısında şaşkına döndü. Kısa süre sonra ağzının omzunda olduğunu hissetti, öpüşüp emerken kolu boyunca ilerlemeye devam etti. Bir elini bacaklarının arasına koyup parmaklarıyla onu tahrik ederken, diğer eliyle de sütyenini çıkardı.

Bakışları kadının açıkta kalan gövdesine kilitlenirken gözleri iyice kısıldı. Kadın ellerini adamın göğsüne koydu ve saygılı bir şekilde kot pantolonunu açtı. Pantolonunu ve iç çamaşırını bacaklarından aşağı indirdi. Adam dikkatlice pantolonundan sıyrılırken, ağzıyla kadının vücudunu keşfetmeye devam etti.

Kadın onun cinsel organına dokundu. Adam durdu ve onu kucağına alıp taşıdı. Adam masaya doğru yürürken kadın dengesini sağlamak için kolunu adamın omuzlarına attı. Adam onu masanın yanına ayaklarının üzerine bıraktı. Sonra çardak etrafından dolaşıp perdeleri indirdi, böylece kimse içeriyi göremezdi. Kadın onun her hareketini izledi, akıcı zarafetine hayran kaldı.

"Gördükleriniz hoşunuza gitti mi?" diye sordu, dünyayla bağlantıları kesildiğinde.

"Kesinlikle," diye itiraf etti.

“Güzel,” dedi. Yanına döndü ve onu öptü. Elleri belindeydi ve onu masanın üzerine kaldırdı. Biraz tereddüt etti, ama adam bacaklarının arasına girdiğinde ve penisinin ucunun sıcak dokunuşunu hissettiğinde endişelenmeyi bıraktı. Bunun doğru olduğunu biliyordu.

Elini kadının kalçalarına doladı ve onu kendine çekti. Kadın da karşılık vererek bacaklarını adamın kalçalarına doladı, ancak adam bacaklarını aşağı ve uzağa itti. Bunun yerine, kadının ellerini kendi ellerine alıp masanın üzerine, kadının iki yanına yerleştirdi. "Arkaya yaslan."

O da öyle yaptı ve göğüsleri, sanki sergileniyormuş gibi, dışarı fırladı, meme uçları acı verici derecede gergindi. Adam eğildi ve her bir meme ucunu öptü, dişleriyle hafifçe kazdıktan sonra yavaşça karnına doğru ilerledi. Dili göbek deliğine girdi ve onu anında hazırladı. Sonra kalça kemiğini hafifçe ısırdıktan sonra, nazikçe diliyle merkezine doğru ilerledi.

Önce parmaklarını, sonra dilinin klitorisine değdiğini hissetti. Adını haykırdı ve hemen ellerini başına götürdü. O tatlı tutku tomurcuğunu bulup emdiği sırada ona dokunmaya ihtiyacı vardı. Parmağının ucu içine girer girmez ve orgazmının dalgaları onu sarmaya başlar başlamaz doruk noktasına yaklaştığını biliyordu. Vücudu hevesle karşılık verdi, daha fazlasını istiyordu. Başını kaldırdı.

Ona dik dik baktı. "Beni al, Jay."

Başını salladı ve kot pantolonuna uzandı. Kadın, adamın cebinden bir prezervatif çıkardığını gördü. Paketi açtı ve hızla prezervatifi taktıktan sonra kadının yanına döndü.

Bacaklarını araladı ve sonra penisinin klitorisine değdiğini hissetti. Penisi ona sürtünürken titredi ve sonra penisinin ucu içeri girdiğinde nefesi kesildi. Ama orada durdu ve kadın onun altında kıpırdanarak tamamını içine almaya çalıştı.

"Yalvar bana," dedi.

"Lütfen... beni götür, Jay."

İçine bir santim daha soktu. "Bu yalvarmak değil," dedi, öne eğilerek göğsünün onun karıncalanan göğüslerine değmesini sağladı.

Kulağına yaramaz, müstehcen cinsel fikirler fısıldadı ve kadının kasları onu sıkıca kavradı. Kalçalarının kasıldığını hissetti ve kulağının memesini ısırdı.

Onun vücudundan geçen ürpertiği hissedebiliyordu ve bir an sonra onu tamamen doldurdu. O onu alırken, bacaklarını beline daha sıkı doladı, durmaksızın bedenine girip çıkıyordu.

"Benim için gelin," dedi.

O, adamın içine ilk girdiği andan itibaren zaten kendinden geçmişti. Geriye kalan kontrolü de hızla kaybediyordu. Klitorisi birbiri ardına gelen hislerle zonluyordu. Adam eğilip boynunun yanını öptü ve emdi, kalçaları

da ileri doğru hareket ediyordu. Nefes nefese bir ıgıllıkla, adamın dudaklarından kadının adı döküldü ve kadın, adamın sert, pürüzsüz penisinin içine boşaldığını hissetti.

Alysse elini onun güçlü sırtında yukarı aşağı gezdirdi ve yüzünü göğsüne gömdü. Nefesi vücudundan girip çıkıyordu ve Alysse bu anın verdiği hazdan zevk alıyordu.

Onu kollarında gevşekçe tuttu ve daha önce kucağına aldığı sandalyeye götürdü. Onu kendine sıkıca sardı ve kız da buna izin verdi. Başını göğsüne yasladı ve sanki bu yerden asla ayrılmak zorunda kalmayacakmış gibi davrandı.

Onunla böylece kalmak ve birbirlerinin kollarında geçirdikleri o mükemmel haftayı hatırlamak istiyordu.

Ama bu olmayacaktı. Doğrulup yüzüne baktı.

Yüz ifadesi rahat ve memnun halinden temkinli bir hale dönüştü. "Sanırım bu bir hataydı?"

Başını salladı. "Hiç de değil. Ama sanırım elimizde kalacak tek şey bu olacak."

"Seks mi? Bu seksten daha fazlası, Aly."

Kaşlarını çattı ve ayağa kalktı. Giysilerini toplarken ve olabildiğince hızlı giyinirken kendini savunmasız ve kırılgan hissediyordu. Arkasından Jay'in de giyindiğini duydu ve döndüğünde Jay tamamen giyinmişti ve tam bir denizci gibi görünüyordu.

Bu, birkaç dakika önceki seksi, talepkar sevgili değildi. Bu, onu buraya bir amaçla çağıran adamdı. Sevişmenin onun amacı olmadığını hissediyordu.

"Ben seksten fazlasını istiyorum. Çöl kumlarında yatarken, öleceğimi hissederken özlediğim şey ateşli bir sevgili değildi."

"Kimleri özlediniz?"

"Sen."

"Beni elde ettin," dedi, az önce yaşananları nesnelleştirmeye çalışarak, böylece ikisi için de çok fazla anlam ifade etmesin.

"Evet, yaptım. Bir hata yaptım. Bunu telafi etmeye çalışıyorum."

Adamın sesi çok kırgın ve... yani, hiç kendine benzemediği için güldü. "Cinselliğin, dürüstçe iletişim kurduğumuz tek yer olduğunu söylemiştin."

"Bunu söylediğimde sadece cinsel ilişki arayan bir adamdım."

Omuzlarını silkip başını yana eğdi. "Bu gece sen de öyle değil miydin?"

"HAYIR."

Ona kaşını kaldırarak baktı.

“Evet, ama daha fazlasını istiyorum. Kahretsin Aly, hiçbir şey planladığım gibi gitmiyor.”

"Gerçek dünyaya hoş geldin, Deniz Piyadesi. Kuralların olduğu ve herkesin onlara uyduğu Deniz Piyade Kolordusu gibi değil burası."

Yanına doğru ağır adımlarla yürüdü, ellerini beline koydu ve onu yerden kaldırıp öptü. Eğer sert ve talepkar bir öpücük olsaydı onu görmezden gelebilirdi, ama bunun yerine yumuşak ve baştan çıkarıcıydı. İçinde yanan, dışarı çıkmayı bekleyen tüm hassas duyguların bir yansımasıydı.

Neredeyse kollarını onun etrafına saracaktı, ama uzaklaşması gerektiğini biliyordu. Aralarına biraz mesafe koyması gerekiyordu, yoksa adam Las Vegas'lı, seks düşkünü karısını geri kazanacaktı. Ve o kadın değildi.

Gerçekten de, diye düşündü kendi kendine. Bu gece, Jay'i son bir kez elde etme şansıydı, ondan kurtulmaya çalışmadan önce. Onun o ateşli bedeninin tekrar kendisine yapışmasını istemekten kurtulmaya çalışmadan önce. Hiçbir zaman iyileştiremediği kırık kalbinden kurtulmaya çalışmadan önce.

Beşinci Bölüm

“GERÇEK DÜNYA MI?” dedi, elini kavrayıp çok uzaklaşmadan onu durdurarak. “Gerçeklik hakkında senden daha çok şey biliyorum. Seni güvende tutmak için neler yaptığımı asla bilmeden, mutlu ve güvenli hayatına geri döneceksin.”

"Benim kastettiğim bu değildi. Her ayrıntıyı planlayıp benim de uslu bir kız gibi sıraya gireceğimi mi sanıyorsun?"

"Tanrı biliyor ki sen iyi bir kızsın, değil mi?" diye alaycı bir şekilde sordu.

Aniden durdu. Onu köşeye sıkıştırdığının farkındaydı. Umursamadı. Şu anda kendini o kadar kontrolsüz hissediyordu ki, onun da biraz kontrolünü kaybetmesini istiyordu.

"Her zaman öyleydim, ama kurallara uymak evliliğime pek yardımcı olmadı," dedi.

"Sana asla zarar vermek istemedim," dedi.

"Öyleyse, yaptıklarınızdan dolayı suçlanamazsınız, öyle mi?" diye sordu.

Kısa kesilmiş saçlarını elleriyle düzeltti ve bu konuşmanın kötüye gittiğini fark etti. "Hayır, demek istediğim bu değildi."

"Ne demek istedin? Hiçbir savunman yok, çekip gittin, beni yalnız bıraktın ve şimdi geri döndün... Kızgın olmaya hakkım var."

"Evet, öylesin," dedi, kendi öfkesi yatıştıktan sonra. Alysse'nin bunu onun anladığı şekilde kastetmediğini biliyordu.

"Hadi, odama gidelim, orada konuşalım. Burası bunun için uygun yer değil ve halletmemiz gereken çok şey var."

"Hayır," dedi elini kasten geri çekerek. "Sanırım birbirimize söyleyecek başka bir şeyimiz kalmadı."

"Neden olmasın?" diye sordu, ama cevabı zaten bildiğinden şüpheleniyordu.

Las Vegas'ta tanıştıkları andan itibaren onu odasına almak için her şeyi vaat etmiş ve orada olabildiğince uzun süre tutmuştu. Sadece fiziksel zevk için değil, odasında, sadece ikisi olduklarında, gerçek dünyayı uzak tutabildiği için. Gerçeklik, onunla birlikte gece kulüplerine veya kumar oynamaya gitmek isteyen arkadaş grubunu anlatıyordu. Gerçeklik, etrafını saran insan topluluğunu anlatıyordu. Gerçeklik, gerçeği söylüyordu: Aslında onun hayatına gerçekten uymuyordu.

"Jay, duygularını incitmek istemem ama bu gece seninle birlikte olmamın sebebi, beni terk ettiğinde çok kötü bir şekilde incittiğin egomu geri kazanmaktı. Kendime hâlâ beni istediğini kanıtlamam gerekiyordu."

"Ah, kahretsin..."

Sakalının kadının boynunda bıraktığı hafif kırmızı izi görebiliyordu. "Özetle bu kadar."

Bu gecenin, onun hayatına yeniden girebilmek için ihtiyaç duyduğu romantik gece olmasını istemişti ve bu görevin sınırlarını bir kez daha hafife aldığından korkuyordu.

Sonunda, "Özür dilerdim ama bunun bir faydası olacağını sanmıyorum," dedi.

"Haklısın. Geleceğinle ilgili cevaplar aradığını biliyorum ve bunu anlıyorum, inan bana, anlıyorum. Ama şu an için, benim... kendimle ilgili bazı şeyleri çözmem gerekiyor."

Jay bu kadına baktı ve orada başka bir kız olsaydı bu geceyi tek gecelik bir ilişki olarak görüp onu bırakacağını biliyordu. Ama bu Alysse'di. Son beş yıldır rüyalarına giren tek kadındı ve nedense, eğer onu kullanması gerekiyorsa, Jay bununla da yetinebilirdi.

"Yani beni sadece seks için mi kullanmak istiyorsun?" diye sordu, sesindeki alaycı tonla, onun kendisini reddetmemesi için duyduğu çaresizliği gizlemeyi umuyordu. Seks, onunla olan ilişkisinde kendini güvende hissettiği tek alandı.

Sonunda, onun neler hissettiğini az da olsa anladı ve cesaretine hayran kaldı. Onun da en azından kendisinin hissettiklerinin bir kısmını hissetmesine rağmen onunla kalıp akşam yemeği yemiş olması... işte bu ona çok şey ifade etti.

"Her şeyi sekse indirgemek sana kalmış," dedi. "Ama evet, başka bir erkeğin bana dokunmasını neden istemediğimi, neden hiçbir erkekle birden fazla randevuya çıkamadığımı anlamak için seni kullanacağım. Sıkışıp kaldım ve artık yoluma devam etmeye hazırım."

Başını salladı. Aldığı riskin farkındaydı. Bilmediği şey ise Alysse'nin onu gerçekten affedip affetmeyeceğiydi. Peki ya onların geleceği? Bu mümkün müydü? Yaşadığı her şeyden sonra burada kalıp normal bir banliyö hayatı yaşayabilir miydi? Şimdilik ona yardım edebilir ve belki de aynı zamanda kendini de keşfedebilirdi.

"Tamam aşkım."

"Tamam mı?" diye sordu.

"Seks için beni kullanmana izin vereceğim."

"Ah, Jay. Keşke bu kadar kolay olsaydı," dedi. "Seni unutmak için seni kullanacağım."

Jay onu kollarına çekti çünkü orada öyle küçük, öyle kırılgan görünüyordu ki, ona dokunmaya ihtiyacı vardı. Gerçekten dokunmaya, sadece elini tutmaya değil. Ona sarıldı, ellerini sırtında yukarı aşağı gezdirdi ve sonra gözlerine bakmak için geri çekildi.

"Vegas Jay'i atlatacaksın, o sana hazır değildi," dedi. "Ama ben bugün farklı bir adamım Aly ve seni bırakmayacağım."

Ondan uzaklaştı ve serin akşam rüzgarı uzun kızıl saçlarını dalgalandırırken omzundaki çantasının askısını düzeltti. Sanki sonsuza dek sürecekmış gibi onu inceledi.

"Sana beni elinde tutma şansı vereceğimden emin değilim," dedi. "Bu sefer bana layık olduğunu kanıtlaman gerekecek."

Sonra kadın uzaklaştı ve adamın yapabileceği tek şey onun gidişini izlemek oldu. Başladığı yolun zorlu ve engellerle dolu olacağını biliyordu ama bir şeyden kesinlikle emindi: Bu işten geri adım atmaya hiç niyeti yoktu.

Afganistan'daki o hastanede yattığı zamandan beri ilk defa gerçekten hayatta olduğunu hissediyordu ve bunun için Alysse'ye minnettardı. Bunun önemli bir şey ifade etmesi gerektiğini biliyordu ve ne olduğunu anlamaya kararlıydı.

Ona işleri kolaylaştırmaya niyeti yoktu ve o da kolay bir yol istemediğini biliyordu. Onun için ne ifade ettiğini anlamasına yardımcı olacak bir yol istiyordu.

BU SEFER YATAKTAN KALKMAKTA HİÇ SORUN YAŞAMADI.

Sabah 4:00'te. Bütün gece bir o yana bir bu yana dönüp durduğunu düşünürsek, alarm çaldığında ve yataktan fırladığında rahatlamıştı. Alysse hızlıca duş aldı ve makyajını yaparken aynada kendine baktı. Yorgun ve gergin görünüyordu. Dün gece...

"Bunu düşünme," diye kendi kendine emretti, Volkswagen üstü açık arabasına binip işe doğru yola koyulurken. Sabahın bu saatinde yolda fazla trafik yoktu, bu da iyiydi çünkü aklı kesinlikle yolda değildi. Bunun yerine dün geceyi düşündü ve büyük bir hata yapmamış olmayı umdu.

Ama öyle olduğundan şüpheleniyordu. Şehvetin onu yönetmesine izin vermişti ve şimdi pişmanlık duyuyordu. Jay ile birlikte olmamalıydı çünkü objektifliği kaybetmişti. Ha, diye düşündü. Objektiflik, birlikte cinsel ilişkiye girmelerinden çok önce onu terk etmişti.

Fırının arka kapısının kilidini açıp içeri girdi. Keurig makinesinden bir fincan Fransız kahvesi aldı ve Danimarka hamurunu hazırlamaya başladı. Ama bu onu hiç rahatsız etmedi çünkü sabahki fırın işlerini otomatik pilotta yapabiliyordu ve aklında sadece dün gece ve Jay vardı.

Büyük bir hata yaptığını düşünmesi önemli değildi. İçinin bir kısmı onu tekrar görmek istiyordu ve tek pişmanlığı kalıp kollarında uyumamış olmasıydı.

Kadın yüksek sesle inledi. Ona ne olmuştu? Jay söz konusu olduğunda sonsuza dek aptal olarak kalmaya mı mahkumdu?

"İyi misin?"

Alysse sıçrayarak kapı aralığına döndü ve Staci'nin orada durduğunu gördü. Diğer kadın da Alysse kadar uykulu görünüyordu. Ama o hemen sabahki hamur işiyle uğraşmaya başladı.

"Evet. Neden?" diye sordu Alysse. Bugünün ilerleyen saatlerinde annesiyle öğle yemeği yiyecekti ve eğer Staci'yi hiçbir şey olmadığı konusunda kandıramazsa, annesinin gözünde hiçbir şansı kalmayacaktı.

"Yaklaşık beş dakikadır una bakıyorsunuz ve eğer bu sabah Danimarka pastası yapmak için zihinsel gücünüzü kullanmaya çalışmıyorsanız..."

Alysse unu miksera boşalttı ve ardından diğer kuru malzemeleri ekledi. Kuru malzemeleri birlikte elemediğini fark edince içinden küfretti. Aklını fırıncılığa vermeli ve o yakışıklı denizciyi aklından çıkarmalıydı.

"Özür dilerim. Bugün kendimde değilim."

"Hasta mı oluyorsun?" dedi Staci. "Eğer öyleyse, ben bununla başa çıkabilirim ve sen de eve dönebilirsin."

"Hayır, iyiyim. Sadece biraz formsuzum."

"Güzel. Çünkü dün geceki adam hakkında bilgi almak istiyorum," dedi Staci. Kiler bölümünden eşyalar çıkarmaya ve kendi istasyonuna getirmeye başladı. "Beklediğin kadar romantik biri miydi?"

"Ha, hayır," diye yanıtladı Alysse.

"Üzgünüm, işe yaramadı. Sana ödeme yaptı mı?" diye sordu Staci.

Dün gece yaşanan her şeyden sonra Jay'den kekin parasını almayı unutmıştı. Bunu da suç listesine eklemişti.

"Bu bir tuzaktı, Staci. Sana hiç söylemedim ama boşandım. Ve o adam eski kocamdı. Onu bir daha göreceğimi hiç düşünmemiştim."

Staci, sanki ikinci bir kafa çıkmış ya da sadece zihin gücüyle Danimarka pastaları yaratmış gibi ona bakıyordu. Alysse, o özel bilgiyi kendine saklamalıydı diye düşündü. Ama Jay onu sarsmıştı. Onu kullanmanın ona yardımcı olup olmayacağından veya intikam peşinde olup olmadığından emin değildi, ki bu onun tarzı değildi.

"Özür dilerim. Söylediklerimi unutun. Hadi fırın işlerini bitirelim," dedi, sırada ihtiyacı olacak tereyağına bakarak.

"Hayır, asla," dedi Staci, Alysse'nin yanına gelerek. "Böyle bomba gibi bir haberi verip sonra da 'boş ver gitsin' diyemezsin. Detayları istiyorum."

Alysse duraksadı ve tezgâha yaslandı. Belki Staci ile konuşmak yardımcı olurdu. Mantıklı olarak ne yapması gerektiğini zaten biliyordu: Jay'i bir daha asla görmemek. "Ne gibi?"

"Öncelikle evliliğinizden başlayalım," dedi Staci. "Ama konuşurken bir yandan da çalışmalıyız, yoksa zamanında açılışı yapamayız."

Arkadaşı yerine döndü ve kaldığı yerden devam etti. Arkadaşının bu kadar soğukkanlı olması Alysse'in dengesini yeniden kazanmasını sağladı. Çalışması gerektiğini biliyordu; fırının kaderi, ikisinin her sabah ürünlerini üretmesine bağlıydı.

"Vegas'ta tanıştık ve evlendik, Golden Dream Hotel'in balayı süitinde muhteşem bir hafta geçirdik. Eve dönmemiz gereken gün uyandığımda, o gitmişti. Ne bir not, ne de başka bir şey. Sadece ortadan kayboldu."

"Aman Tanrım. Bu... Bununla nasıl başa çıktın?" diye sordu Staci. "Ben olsam onu bulup ağzının payını alırdım."

"O bir denizci... bir savaşçı. Kavgada onunla başa çıkmak zor olurdu." Doğrusunu söylemek gerekirse, Jay'e onu çeken şeylerden biri de buydu.

Atletik bir yapısı olduğu için, çoğu sporda kendisinden çok daha iyi olan ve ona erkeklerden biri gibi davranmayan birini bulmakta zorlanıyordu. Jay en başından beri ona özel biriymiş gibi, bir hanımefendiymiş gibi davranmıştı.

"Umurumda değil. Ne yaptın?" diye tekrar sordu Staci. Tüm malzemelerini bir araya getirmişti.

"O öfkeyi pasta yapmaya ve bölgesel yarışmalarda seni yenmeye yönlendirdim," dedi Alysse. Islak ve kuru malzemeleri karıştırmak için mikserini çalıştırdı. Staci de aynısını yaptı, ama yanına geldi.

"Acı çektiğin için, beni her zaman yendiğini söylemene izin vereceğim," dedi ve Alysse'ye hızlıca sarıldıktan sonra istasyonuna geri döndü.

Alysse o zaman anladı ki, Jay onu incittiğinde herkesi dışlamamıştı. Sadece erkekleri. Staci ile bir bağ kurmuştu ve erkek kardeşinin kız arkadaşıyla da yakındı.

O ve Staci hamurlarını mikserlerden çıkardılar ve açmaya başladılar. Alysse'nin fırıncılıkta en çok sevdiği şeylerden biri, bir sürü ayrı malzemeyi alıp bir bütün haline getirebilmesiydi. İyi bir şey. Hamurun şekil almasını izlemekten hoşlanıyordu.

"Peki sonra ne oldu?" diye sordu Staci.

"O Irak'ta görevdeyken ondan boşandım. Belgeleri imzaladı ve avukatım onun yeniden askere yazıldığını, ancak bu sefer Afganistan'a gittiğini söyledi. Onu aklımdan çıkarmaya çalıştım ama pek başarılı olduğumu sanmıyorum."

"Son zamanlarda yaşadığınız vasat randevulara bakılırsa, onunla birlikte olmadığınızı söyleyebilirim. Peki neden geri döndü?" diye sordu Staci.

Alysse, fırın tepsilerinde yapmaya başladığı Danimarka pastalarına dikkatle baktı. Jay'ın pastasının pişmesini beklerken dün gece hazırladığı çeşitli meyveleri almak için buzdolabına gitti.

"Bilmiyorum," dedi.

Staci'ye onu geri istediğini ve onu kazanmaya kararlı olduğunu söylemek istemiyordu. Jay söz konusu olduğunda ne kadar zayıf olduğunu ve onu ne kadar incittiğini göz önünde bulundurarak onu hayatına almayı düşündüğünü Staci'nin bilmesini istemiyordu.

"Evet, tabii."

Staci kruvasanları hazırlıyordu ve hamuru mayalanması için bir kenara bırakmıştı, şimdi sıra donutlara geldi.

"Onunla yattın mı?" diye sordu Staci kısık bir sesle.

“Staci!”

"Kuyu?"

Alysse alt dudağını ısırđı. "Buna cevap vermeyeceğim."

“Yani demek ki öyle yapmışsın. Hala onu istiyorsun. Hala ona aşık mısın?” diye ısrar etti Staci.

“Bilmiyorum. Bence tüm randevularımın bu kadar kötü geçmesinin sebebi o ve artık ondan kurtulmak istiyorum. Ona ya da kendime güvenip güvenemeyeceğimden hala emin değilim. O da birlik dışında bir hayatı olup olamayacağını anlamak için geri döndü ve görünüşe göre benim de bunun bir parçası olmamı istiyor.”

Alysse, Jay'in gerçekten bunu mu istediğinden emin değildi, ama Jay öyle demişti. Ona bir ölçüde güveniyordu ama onu yerleşik bir hayat sürecektir biri olarak görmek zordu. Dört yıl önce öyle değildi; Orta Doğu'da yaşananlar onu gerçekten değiştirmiş miydi?

“Bu onun için harika, ama sen ne istiyorsun?” diye sordu Staci. “O adamı tanımıyorum, ama sen tanıyorsun. Seni yargılamayacağım.”

Alysse, "Onu unuttuğumu sanıyordum," dedi.

Dün gece bunu itiraf etmek gerçekten moral bozucu olmuştu. Kendini koruma becerilerinin daha iyi olduğunu düşünmüştü. "Kalp kırıklığıma sebep oldu ve yoluma devam etmeliydim, ama hâlâ aklımın bir köşesinde duruyor ve tanıştığım her erkeği Vegas'taki haline göre değerlendiriyorum."

"Bugünkü haliyle aynı kişi değil miydi?"

Omuz silkti. "Onun kim olduğundan emin değilim. Onun da tanıdığından emin değilim. Kendime gidip onunla görüşüp nasıl bir yol izleyeceğimi anlatıyorum..."

"Ona zarar mı verdin?" diye sordu Staci.

Başını salladı. "Öyle düşünmüştüm, ama yapamadım. Sadece hayatıma devam etmek istiyorum. Bekar olmanın tadını çıkarmak istiyorum ve Jay'de beni ona aşık eden şeyin ne olduğunu bilene kadar bunu yapamam."

"Umarım bu kadar kolaydır," dedi Staci.

O da öyle düşünüyordu, ama geçirdiği uykusuz geceye bakılırsa, Jay ile bu işin kolay olmayacağı belliydi.

JAY SAHİLDE KOŞTU VE ZİHNİNİ BOŞALTMAYA ÇALIŞTI. AMA DÜRÜST olmak gerekirse, zihninin gidebileceği güvenli bir yer yoktu. Önünü ve arkasını çoktan taramıştı. San Diego'da, Coronado Adası'nda olması önemli değildi, bir yanı bir türlü rahatlayamıyordu. Zihninin diğer kısmı ise dün geceyi, her lanet olası saniyesini tekrar tekrar oynatıyordu. Alysse'in sonsuz görüntü döngüsünden kurtulmanın tek yolu fiziksel yorgunluk gibi görünmüştü, ama değildi. Odaya döndüğünde kendini bir hapishanede gibi hissetti ve normal insanların tatillerde ne yaptığını merak etti. Bu yerde çok fazla zaman geçirmeyi hayal bile edemiyordu. Kendini sıkışmış ve gergin hissediyordu.

Duş aldı, kıyafetlerini değiştirdi, bisikletine bindi ve aklında belirli bir hedef olmadan yola koyuldu, ancak kendini Sweet Dreams'in sokağında park etmiş halde bulduğunda çok da şaşırmadı. Olmak istediği tek yer orasıydı. Ama fırınına öylece gidemeyeceğini biliyordu. Kadın çalışıyordu ve kendisinin de kendi sorumlulukları vardı.

Bu sabah saat onda Lucien ile buluşacaktı ve şu an önceliğinin bu olması gerektiğine karar vermişti. Ama Alysse, aklında savaşı kazanıyordu. Dün gece işleri çok ileri götürmüştü ve itiraf etmesi ne kadar zor olsa da, onunla sevişmek, onunla tekrar bir araya gelme şansını aslında zedeleyebilirdi.

Rahatsız edici düşünceyi bir kenara bıraktı, güneş gözlüklerini taktı ve kaldırımından hızla uzaklaştı. B Bölüğü'nün ofislerine doğru sürdü. Bu isim Jay'i güldürdü çünkü Lucien ve onu kuran diğer adamların hepsi Bravo veya B Bölüğü'ndendi. Motosikletini park etti ve etkileyici ofis binasına girdi, serin klimanın tenine değdiğini hissetti. Resepsiyonist, Kaliforniya'lı güzel bir sarışındı.

Ona gülümsedi ve Jay, neden her şeyin bu kız kadar basit olamadığını merak etti. Neden Alysse'den boşanma belgelerini alıp yoluna devam etmemişti ki?

"Size yardımcı olabilir miyim, efendim?"

"Ben Jay Michener, bu sabah Lucien DuPoin ile randevum var."

"Lucien'e haber vereceğim. Lütfen şuraya oturun. Size içecek bir şey getireyim mi?"

"İyiyim," dedi Jay. Konuk sandalyelerine doğru ilerledi ama sandalyeler cam pencerelerin önüne dizilmişti ve sokağa sırtını dönerek oturması mümkün değildi. Nerede olursa olsun, içgüdülerini susturamıyordu.

Bunun yerine, üzerinde B Şirketi logosu ve "Sizin İçin Önemli Olan Şeyleri Güvence Altına Almak" misyon bildirisi bulunan iç duvara doğru yürüdü.

Jay, "Belirsiz," diye düşündü. Şirketin aslında ne yaptığına dair hiçbir fikri yoktu, ki bu da tam olması gerektiği gibiydi.

"Jay, dostum," diye selamladı Lucien DuPoin onu.

Lucien 1,83 metre boyundaydı ve insanüstü bir kası vardı. Saçları tıraşlıydı ve Jay'ın üst dudağındaki bir yara izini gizlediğini bildiği bir bıyık takıyordu.

Lucien elini Jay'e uzattı. Jay elini tuttu ve göğüs göğüse çarpışmak için yaklaştı. Jay'ın üçüncü görev turunda birlikte görev yapmışlardı. "Naber?"

"Pek bir şey yok. Çirkin suratını gördüğüme sevindim," diye yanıtladı Lucien. "Dün geceki planların nasıl gitti?"

"Beklediğim gibi değil."

"Burası hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu Lucien.

"Burada çok rahat bir düzen kurmuşsun. Birinci Tümen'den birisi için hiç de fena değil," dedi Jay. 2006'da Birinci Keşif Taburu'nda birlikte görev yapmışlardı.

"Hiçbir fikriniz yok," dedi Lucien. "Gelin geri, size ne yaptığımızı göstereyim."

Jay, arkadaşının peşinden koridordan geçerek yüksek teknoloji, penceresiz bir konferans salonuna girdi. Jay, arkasından kurşun geçirmez bir kapının sertçe kapanma sesini duydu. Salonun sağ tarafında bir video duvarı, sol tarafında ise devasa bir B Şirketi logosu vardı.

"Buyurun oturun," dedi Lucien, masanın etrafındaki deri koltukları işaret ederek.

Jay oturdu. Güneş gözlüğünü çıkarıp önündeki masaya koydu.

Lucien, "Size neler yaptığımızdan ve size neler sunabileceğimizden biraz bahsedeyim," dedi.

"‘Biz’ kimiz?"

"Ben ve dört arkadaşım daha—ikisi Ordu Komandosu—dün barda tanıştınız onlarla, biri SEAL, diğeri eski CIA ajanı. Biz eşsiz bir özel güvenlik gücüyüz ve tıpkı Deniz Piyadeleri'nde olduğu gibi bir ekip veya birim olarak faaliyet gösteriyoruz. Bu kısım aynı olacak. Sizin keskin nişancı olmanızı istiyoruz ama bir keşifçiyle çalışmayacaksınız—bunun için yeterli personelimiz yok."

"Ne tür görevler üstleniyorsunuz?"

“Özel sektörden gelen yüksek riskli, yüksek ücretli görevler.”

"Gerçekten mi?"

"Evet, genellikle hükümetimiz müdahale edemediğinde sıradan vatandaşları koruyor veya kurtarıyoruz. Ailelerin veya şirketlerin bizi karşılayacak parası var," dedi Lucien.

"Kim gibi?"

“Genellikle Güney Amerika'da kaçırılan yöneticiler veya kaybolan ya da başı derde giren çocuklar oluyor. DEA ve Sınır Devriyesi ile ilgili birkaç işimiz oldu ama dürüst olmak gerekirse, sanırım hepimiz bunların en sevdiğimiz işler olmadığı konusunda hemfikiriz.”

Jay kıkırdadı. "Bunu anlayabiliyorum."

Lucien, "Eğer aramıza katılmayı seçerseniz, rolünüz öncelikle nişancılık becerilerinizi kullanmak olacaktır," diye açıkladı.

Jay, dünyanın en iyi nişancılarından biriydi.

“Pekala. Ben keskin nişancı olacağım. Ne sıklıkla bir keskin nişancıya ihtiyacınız oluyor?” diye sordu Jay. Kurtarma görevleri her zaman onun yeteneklerine sahip bir adama ihtiyaç duymuyordu.

“Tahmin ettiğinizden daha sık,” dedi Lucien. “SEAL T-bone uzun menzilli atışlarda iyidir, ama o siz değilsiniz. Ve ona başka rollerde ihtiyacımız var. Siz uzman desteği sağlayacaksınız. Eğer aramıza katılmaya karar verirsiniz, aylık maaşınızın yanı sıra görevin tehlike faktörüne bağlı olarak bir de prim alacaksınız.”

Lucien'in bahsettiği miktar şaşırtıcıydı; Jay, silah kullanma becerilerinin bu kadar değerli olabileceğinden habersizdi. Ancak sadece gelir düzeyinde değil, yaşam tarzında da bir değişiklik arıyordu. "Ne sıklıkla uzakta olacağım? Ve görevde olmadığımız zamanlarda ne yapacağım?"

Lucien sandalyesine yaslandı. “Güney Kaliforniya'daki varlıklı kişilerin güvenliğini denetliyor ve onlara koruma sağlıyoruz. Ayrıca, devlet büyükleri ziyaret ettiğinde genellikle onları korumakla görevlendirilen ekip biz oluyoruz. Bu da bizi meşgul ediyor. Görevde olmadığımız sürece haftada iki gününüz izinli olur ve normal saatlerde çalışırsınız.”

“Kulağa çok cazip geliyor,” dedi Jay. Gerçekten çok cazip. Hayatının bir bölümünü kapatıp yeni bir bölüme başlamak anlamına gelirdi. Burada. Bu iş ona Alysse ile romantik bir ilişki kurma ve bunu bu sefer doğru yapma fırsatı verecekti. Ama Kuzey Teksas'tan ayrıldığından beri tek bir yerde kalmamıştı. Ve kendini bir huzurevinde hayal etmekte gerçekten zorlanıyordu.

"Güzel, seni takımımda istiyorum Jay," dedi Lucien.

"İçeri girip girmediğimi ne zaman bilmeniz gerekiyor?" diye sordu Jay.

"Ne zaman yenilemeniz gerekiyor?" diye sordu Lucien.

"İki hafta. O zamana kadar izinliyim."

"Bu gece iyice düşünüp yarın bana haber versenize," dedi Lucien.

"Sonra birkaç gün bizimle çalışıp gerçekten istediğiniz şey olup olmadığını görebilirsiniz. Kolordudan ayrıldığınıza pişman olmanızı istemem."

"Pişman mısın? Ömür boyu burada kalacağını sanıyordum," dedi Jay.

"Başlangıçta nefret ediyordum. Sivil hayata hiç uygun değildim, ama sonra B Bölüğü'ndeki bu adamlarla tanıştıktan sonra yerimi buldum. Becerilerimi kullanmaya devam edebilmek ve her gece kendi yatağında uyuyabilmek bana çok yardımcı oldu," dedi Lucien. "Ayrıca hayatımda istikrarlı bir kadın var. O, Deniz Piyadeleri'nden daha önemli. Bir süre bunun böyle olacağını düşünmemiştim. Ah, bunu söylerken çok saçmıyorum."

"Yok canım, anlıyorum. Kadınlar karmaşık varlıklar," dedi Jay.

"Ağzından yanlış bir şey çıktı," dedi Lucien yumuşak Cajun aksanıyla ve Jay gülümsedi. Eskiden, görevdeyken bile çok eğlenmişlerdi ve arkadaşıyla tekrar birlikte çalışmak ona cazip geliyordu.

Jay, "Yarın seni arayacağım ve ne düşündüğümü bildireceğim," dedi.

Birkaç dakika sonra ofisten ayrıldı ve Hotel Del Coronado'ya doğru arabayla gitti, ama aslında gitmek istediği yer orası değildi. Alysse'i tekrar görmek, en azından onunla konuşmak istiyordu.

Lucien'in teklifi Jay'in aklının tam ortasındaydı. Güvenlik görevlisi olarak çalışmaktan mutlu olacağından emin değildi, ama her gece Alysse'in yanına döneceğini bilseydi belki de mutlu olabilirdi.

Altıncı Bölüm

Öğle yemeği saatinin sonu, fırındaki yoğun zamanlarının da sonu anlamına geliyordu. Okul döneminde bazen okuldan sonra gelen anneler ve çocuklar nedeniyle yoğunluk yaşanırdı, ancak yaz mevsimiydi ve öğleden sonraları daha sakin geçiyordu. Staci, günlerdir üzerinde çalıştığı bir tarifi mükemmelleştirmeye çalışıyordu. Bu bir ana yemekti, tatlı değil.

Alysse bazen Staci'nin fırında huzursuzlanmaya başladığından endişeleniyordu. En büyük korkularından biri de Staci'nin ayrılıp Alysse'i Sweet Dreams ile yalnız bırakmasıydı. Dükkânı idare edebileceğini biliyordu, ama arkadaşının varlığına gerçekten çok bağımlı hale gelmişti.

Ama bugün en büyük endişesi bu değildi, diye düşündü boş dükkân önündeki tezgahı temizlerken.

Tamam, fırın ürünlerini beğenen erkeklerden her zamanki gibi aşk itirafları almıştı. Ancak bugün her zamanki kadar eğlenceli görünmemişti. Jay'in geri döndüğünü bildiği için flört etmekte zorlanmıştı. Boşanmaları kesinleştikten beri aklının en ücra köşelerinde kalmıştı. Ama dün gece her şeyi değiştirmişti.

Bu sırada erkek kardeşi arayıp onu bu akşam sahildeki ateş başında arkadaşlarıyla birlikte toplanmaya davet etmişti. Her zamanki bahanelerini uydurmaya başlamıştı ama sonra gitmeye karar verdi. Ne yapacaktı ki? Evde oturup Jay için üzülecek miydi?

Kapı zili çaldı ve biri dükkâna girdi. "Tatlı Rüyalar'a hoş geldiniz..."

Jay.

Yaz güneşinin arkadan aydınlattığı dükkânda, tamamen yersiz bir şekilde duruyordu. Üzerinde solmuş dar bir kot pantolon, vücuduna oturan

haki bir tişört ve dışarıdaki sıcağa rağmen deri bir ceket vardı. Pilot güneş gözlükleri takılı olduğu için koyu çikolata rengi gözlerini göremiyordu.

Neden buradaydı? Burası Jay'in giremeyeceği bölgeydi. Şu anda onunla konuşmak ya da onu görmek istemiyordu, hele ki dükkanında hiç istemiyordu.

"Neden buradasın?" diye sordu, misafirperver görünmediğinin farkındaydı ama aslında umurunda da değildi. Dün gecedен yorgundu, Staci'nin gelecek planları konusunda gergindi ve kendi geleceğiyle ilgili huzursuzluğunun da kaynağı oydu.

Dükkana girerken ve güneş gözlüğünü çıkarırken, "Seninle konuşmak istedim," dedi. Ceketinin yan tarafını açıp güneş gözlüğünü iç cebine koydu. "Başka numaran yok."

"Ah, doğru." Jay ile uğraşmaya hazır değildi. Şimdi değil. Belki de asla.

Sakin ve soğukkanlı olmayı çok isterdi, ama bunun yerine biraz fazla dengesiz davrandığını fark etti.

"Kendini toparla," diye kendi kendine telkin etti.

"Ee n'aber?"

"Bence hâlâ konuşmamız gerekiyor. Ve dün gece ayrılış şeklinizden rahatsız oldum," dedi.

"Bunu burada gerçekten yapamam çünkü bir müşterim varsa, o benim önceliğim olmalı." Tanrıya şükür. En son istediği şey, dün gece olanları ve onu seks için kullandığına dair cesur açıklamasını tekrar gündeme getirmektir.

"Biraz ara verebilir misiniz?" diye sordu.

"Bunu sonraya erteleyemez miyiz?" Yirmi dört saatlik iyi bir uykuya ve aralarına biraz mesafe koymaya ihtiyacı vardı ki, onun o iri kaslı kollarının etrafında nasıl hissettirdiğini unutabilsin. Ama şu anda görebildiği tek şey, dün gece bacaklarının arasına girip onu tekrar kendine ait kıldığı anlardı.

"Olabilir," dedi, yavaşça tezgaha yaklaşarak.

"Harika," dedi.

"Dükkan kapandıktan sonra geri gelip sizi yemeğe götürebilirim," diye teklif etti.

Bunu yapmak istiyordu. Onunla özel bir akşam yemeği yemek istiyordu, ama biliyordu ki sonunda yine onunla sevişecekti. Dışarı çıkıp, yanlarına başka insanların da katılacağı şeyler yapması gerekiyordu. Yoksa, yine onunla yatağa girecek ve iki hafta içinde o gidecek, o da neden hayatının kontrolünü tekrar ona bıraktığını merak edecekti.

"Bu gece yapamam," dedi.

"Planlarınız var mı?" diye sordu.

"Evet. Çok yoğun bir hayatım var. Dün gece bana o keki getirmemi istediğinde şanslıydın, çünkü parasını ödemedin," dedi.

"Şimdi bunu düzelteyim," dedi ve kredi kartını çıkarıp kadına uzattı.

Kasaya gitti, önceki geceden kalan siparişini okuttu ve kredi kartını makineden geçirdi. Sıradan bir iş gibi görünen bu işlemin her detayına odaklandı, adamın keskin tıraş losyonu kokusunu ve ona uzanıp dokunabileceği kadar yakınında olduğunu umursamadı.

"İmzanıza ihtiyacım olacak," dedi ve fişi makineden kopardı.

Kadın, tezgâhın üzerinden adama doğru itti ve kasanın yanındaki kavanozda sakladıkları, üzerinde çiçek olan kalemi ona uzattı. Adamın parmakları kadının parmaklarına değdi ve kadının kolunda hafif bir elektriklenme hissi oluştu.

Bir erkeğin dokunuşu onu nasıl bu kadar etkileyebilirdi?

"Bu akşam ne yapıyorsun?" diye sordu.

"İşten sonra sahilde arkadaşlarımla buluşacağım. Sörf yapacağız ve kürek sörfü yapacağız."

"İlginç görünüyor," dedi.

O kadar yakındı ki, yüzünün sol tarafındaki yara izini daha net görebiliyordu. Dün gece onu öperken başka yerlere odaklanmıştı, ama bugün parlak güneş ışığında o yara izi daha belirgin görünüyordu.

"Bunu nasıl aldın?" diye sordu, elini uzatıp ona dokunarak.

"Konvoyumuza saldırı düzenlendi. İyi bir atış yapabilmek için yüksek bir yer aramaya çıktım, bıçaklı bir düşman savaşçısına rastladım. Kavga ettik. Beni bıçakladı."

Sözleri azdı ama kafasındaki görüntü korkunçtu. Uzandı ve yara izine tekrar dokundu. Ne diyeceğini bilemedi. Adam orada durdu ve yüzüne dokunmasına izin verdi. Eski kocasında tahmin ettiğinden çok daha fazlası vardı.

"Bu akşam sahilde ateş yakmayı planlıyoruz. Bize katılmak ister misin?"

Başını salladı. "Benim aklımda böyle bir şey yoktu. Sadece seninle, ikimizle baş başa kalacağımız özel bir gece istiyordum, bu sefer sahilde değil."

Şu an ona karşı ne kadar empati duyuyor olsa da, onunla bir gece daha yalnız geçirmeye niyeti yoktu. Başka insanlarla birlikte olmaları

gerekiyordu, yoksa bütün geceyi çıplak geçireceklerdi. Üstelik son beş dakikada Jay hakkında dün gecenin tamamından daha fazla şey öğrenmişti.

"Şu anda masada olan tek teklif benimki," dedi.

"Pekala, ama seninle düzgünce konuşma fırsatı bulmak istiyorum," dedi kalemi ona geri verirken. "Bugün aldığım bir iş teklifi hakkında fikrini almam gerekiyor."

"Gerçekten mi? Ben senin sadece Deniz Piyadelerinden ayrılmayı düşündüğünü sanıyordum," dedi.

"Öyleydim. Ama bunun gibi ucuz atlatılan olaylar," dedi yara izini göstererek, "meslek değiştirmem gerekebileceğini düşündürüyor bana."

"Bu çok doğru. Ama buraya daha bir gün önce geldiniz... İş aramaya başladığınızı düşünmemiştim."

Jay, "Şirketin sahibi arkadaşlarımdan biri, yani onu bulmamın sebebi tam olarak avcılık değildi. Yenileme sözleşmemin yaklaştığını biliyordu ve onun yerine bana katılmak isteyip istemediğimi öğrenmek istedi," dedi.

Bütün bunların kendisiyle ne ilgisi olduğundan emin değildi ama uzun vadeli bir ilişki için onun Deniz Piyadeleri'nden ayrılıp burada bir işe girmesinin faydalı olacağını biliyordu. Bu ilginç bir bilgiydi.

"İş tanımını nedir?"

"Biraz ara verebilir misiniz? Mağazada bu konu hakkında konuşmak istemiyorum," diye rica etti.

Alysse, "Staci'ye bir sorayım," dedi. Dükkândan çıkıp mutfaklara doğru gitti ve Staci'yi tam kapının eşiğinde, açıkça kulak misafiri olurken buldu.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Alysse arkadaşına.

"Konuşmanızı dinliyorum, belli ki. Demek o kişi bu?"

"Evet," dedi Alysse. "Sanırım şu anda çalışmıyorsun."

"Hayır. Bir çıkmaza girdim ve ne yapmak istediğimi düşünmem gerekiyor. Bu yemeğin sadece ana yemekten daha fazlası olmasını gerçekten istiyorum. Ama tadı çok yavan... Yeterince etkileyici değil," dedi Staci.

"İstersen sana yardım edeyim," diye teklif etti Alysse. Staci'nin yardımını reddedeceğini bilmesine rağmen. Staci, yemek pişirme konusunda her zaman kendine bir şeyler kanıtlamaya çalışıyordu ve Alysse'nin tahminine göre, dünyaya da.

"Yok, hallederim. Peki sen gidip onunla konuşacak mısın?" diye cesaretlendirdi Staci, köşeden ona bakarak.

Alysse bunu istiyordu, ama bir yandan da onu daha yakından tanımanın aptalca olduğunu düşünüyordu. Ona herkesten daha çok acı veren tek adam oydu. Gerçekten de kendini bu tür bir acıya tekrar açacak mıydı?

"Çok yakışıklı bir adam," dedi Staci.

"Evet, öyle."

"Ona neden kandığını anlıyorum, ama artık eskisi gibi değilsin. Onunla başa çıkmak için doğru yerdesin diye düşünüyorum," dedi Staci.

"Ben de," dedi Alysse, aslında hiç de öyle hissetmediği bir özgüvenle. "Yirmi dakika kadar sonra döneceğim."

"Acele etmeyin," dedi Staci. "Şu an çok meşgul değiliz."

Alysse önlüğünü çıkardı ve hâlâ beklemekte olan Jay'in yanına, dışarı çıktı. Jay vitrinleri inceliyordu ama Alysse onun asıl dikkatinin kendisinde olduğunu hissetti.

"Gitmeye hazırım," dedi ona.

"Güzel. Benim bisikletimle bir yere gitmek ister misin? Ya da yürüyebiliriz," diye önerdi.

"Eski Şehre gidelim. Kalabalık olacak ama yürüyüp konuşabileceğimiz birkaç sakin sokak var," dedi Alysse. Jay'i kullanma planı, ona cinsel olarak duyduğu arzu ve bunu kendine haklı çıkarmaya çalıştığı dönemde mantıklı gelmişti. Şimdi, gün ışığında, daha fazlasını istiyordu. Jay'in nasıl bir adam olduğunu öğrenmek istiyordu.

Jay hakkında daha fazla bilgi edinmek zor olacaktı ve odaklanması gerekecekti çünkü Jay kendisi hakkında fazla bilgi vermiyordu ve onu suçlamıyordu çünkü o da kartlarını ağzından kaçırmıyordu.

Eskisi kadar açık olmanın işe yaramadığını acı bir şekilde öğrenmişti. Ve bu kadar içine kapanık ve kendini riske atmaktan korkan biri haline gelmesinden nefret ediyordu. Jay bu özgüvenini ondan çalmıştı. Onu geri istiyordu, ama aynı zamanda onu da düzeltmek istiyordu.

Aman Tanrım, diye düşündü. Mesele buydu. Jay onun son projesiydi. Yardımına ihtiyacı olan biriydi. Ama Jay'i kendi çıkarı için düzeltmeyecekti. Ona yardım edecekti ki o yoluna devam edebilsin ve o da sonunda onu unutabilsin.

JAY, TEPELİK SOKAKTA YÜRÜRKEN GÖZÜNÜN UCUYLA ALYSESE'İ İZLEDİ. Hava bugün ılıman, seksen dereceydi ve etraftaki diğer insanları izlerken neredeyse normal hissediyordu. Uzun zamandır ilk kez ait olduğu yerdeydi, ama bunun yanlış olduğunu biliyordu. Gerçekten Alyse ile birlikte olmaya ait değildi ve dünyaya bu güzel öğleden sonra kasabada yürüyen diğer tüm çiftler gibi görünseler de, farklı olduklarını biliyordu.

Onu, adını bilmediği uzun bir ağacın gölgesinde boş bir bankın bulunduğu sessiz bir parka götürdü. Oturdu ve bacaklarını öne doğru uzattı, sonra başını hafifçe ona doğru eğdi.

"Öyleyse, konuşun," dedi.

Rahat görünüyordu ama duruşuna rağmen içindeki gerginliği hissedebiliyordu. Ondan emin değildi ve ona güvenmiyordu, ve onun güvenini yeniden kazanması gerektiğini biliyordu. Sadece bunu hak edip etmediğinden emin değildi. Yıllardır yalnız olduğu için onu nasıl kazanacağını bile bilmiyordu. Ve bundan mutlu olmasa da, aklından geçen bir yanı, Hayali Alyse ile gayet iyi geçinebileceği düşüncesiydi.

Bu şekilde daha güvenliydi. Hem onun için, hem de onun için. Onu tekrar hayal kırıklığına uğratmak ya da zaten olduğundan daha fazla incitmek istemiyordu.

"Bir şey söyleyecek misin?" diye sordu. "Yoksa sadece bana bakmaya devam mı edeceksin?"

"Nereden başlayacağımı bilmiyorum. Dün gece gidiş şeklini düşünüyorum. Beni kullanacağını söylediğin anı."

"Belki de söylenecek en hoş şey bu değildi," diye itiraf etti. Saçının bir tutamını yüksek at kuyruğundan kurtulduğu yere geri soktu ve ardından ellerini uyluklarında gezdirdi.

"Ama artık sen böylesin. Seni başkasını kullanmak isteyen bir kadına dönüştürdüm. Bunu ben yaptım," dedi. Onu Las Vegas'ta bıraktığında kendisinden başka kimseyi düşünmemişti ve şimdi bundan pişmanlık duyuyordu.

Kendine, bunu onun için yaptığını söylemişti. Onun hayallerini gerçekleştirecek doğru kişi olmadığını düşünmüştü. Ama ne yapacağından emin olmadığı için ayrıldığını biliyordu.

Doğruldu ve ona doğru döndü. "Bunu ben yaptım. Sen değil. Kendimi, eskiden olduğum kişiye geri dönemediğim bir duruma sokan bendim. Bir daha asla o kız olmayacağım."

Elini dikkatlice adamın bileğine koydu. "Bunu yapmam gerekiyor ve sen de cevaplar arıyorsun. Çok endişelenme. Bunu birlikte başaracağız."

"Endişeleniyorum. Ve ben hiç kaygılı biri değilim, ama seninleyken endişeleniyorum. Sana fazla sert davrandığımdan korkuyorum. Eskiden olduğun kadını zaten incittim."

Alt dudağını ısırды ve adam onun tereddüt ettiğini gördü, sonra ona gülümsedi. "Sertliğinden hiç şikayet etmedim."

Gülerek, "Sanırım öyle değil. Aslında, vücudumu kullanma planınız için muhtemelen işe yarıyor." dedi.

"Evet, öyle," dedi. "Kesinlikle öyle."

"Peki bu durumda ne yapacağız?" diye sordu. Çünkü dün gece keşfettiği gibi, seks, ondan beklediği şeyin cevabı olmayabilirdi.

"Bizi olduğumuz yerde bırakıyor. Hem kim olduğumuzu hem de nereye gittiğimizi anlamaya çalışan, hem de cinsellikten zevk alan iki insanız."

Jay, "Senden sadece seks değil, daha fazlasına ihtiyacım var," dedi. "Sen benim için farklısın."

"Sen de benim için öyleydin, ama sonra tanımadığım birine dönüştün. Yeniden başlamayı deneyelim."

"Bunu yapıp yapamayacağımızdan emin değilim," dedi.

"Yapabiliriz. Kolay olmayacak ama başaracağız. Bana iş teklifi aldığını söylemiştin..."

Gözlüğünü başının üstüne doğru itti ve tam karşısına geçerek ona döndü. "Evet, öyle düşünüyorum. Ama bunun benim için doğru şey olup olmadığından emin değilim."

"Tam olarak nedir bu? Pasta süslemecisi olduğunuzdan bahsetmiştik ama sanırım gidip o tür bir iş ilanı aramadınız."

Ona alaycı bir gülümsemeyle baktı. "Sadece senin kurabiyelerinle ilgileniyorum, üzerlerine krema sürmekle."

Sadece başını salladı ve bekledi.

"Özel bir güvenlik şirketi. Benim Deniz Piyadeleri'nde yaptıklarıma benzer görevler üstleniyorlar. Benden keskin nişancı olmamı istiyorlar, ki bu da eğitimini aldığım ve bildiğim bir şey."

"Şu anda yaptığınız işe benziyor, tek farkı burada bulunmanız."

"Bir bakıma öyle. Her zaman görevlendirilmiyorlar, bu yüzden burada olduklarında ünlüler için güvenlik sağlıyorlar... Bu kulağa çok saçma geliyor. Beni kırmızı halıda güzel bir yüzü korurken hayal edebiliyor musunuz?" diye sordu.

Başını salladı. "Kesinlikle hayır. Eminim ki o kadar dikkat çekmeyen işleri de vardır. Seni kırmızı halı etkinliğine göndermek kişiliğine uygun görünmüyor."

"Evet, bunu sormam gerekecek. Lucien, aboneliğimi yenilemem gerekene kadar birkaç gün denememe izin vermeyi teklif etti. Böylece ne yaptıklarını görebilirim."

Uzun bacaklarını çaprazladı ve onu dinlerken ayağını salladı. Dalgın olan adamın aklında sadece onu kucağına çekmek, ellerini beline dolamak ve kendine sıkıca sarılmak vardı.

"Bence denemelisin. Buraya başka bir şey olup olmadığını görmek için geri döndüğünü, bir yol ayrımında olduğunu söylemiştin. Geçişini kolaylaştıracak bir iş hayal edemiyorum. Yani, devlet işi deneyebilirsin ama seni masa başı bir adam olarak görmüyorum."

"Kesinlikle masa başında çalışmayı seven biri değilim."

"Sanırım bu konu çözüldü," dedi.

"Öyle mi?" diye sordu.

"Öyle değil mi?"

"Evet, öyle. Bir şans vermek istiyorum. Ama işin garip yanı, benim evim bile yok. İzinli olduğum zamanlarda hep otellerde kalıyorum. Bunu yaparsam, yaşam tarzımda tamamen bir değişiklik olacak."

"Ev sahibi değil misiniz?"

"Hiçbir zaman buna ihtiyaç duymadım," dedi.

"Peki ya bir daire?" diye sordu.

"Hayır. Amerika Birleşik Devletleri'nde nadiren bulunuyorum ve bulduğum zamanlarda da üssün geçici konaklama yerlerinde kalıyorum."

"Jay, benimle evlenme fikrinin seni neden kaçırdığına şaşmamalı. Yetişkin hayatında hiç böyle bir şey yaşamadın," dedi.

"Sanırım bir eviniz var?"

"Evet. Ve kardeşimle birlikte kiraladığımız bir evimiz var," dedi. "Bu akşam benimle sahile gelmek istiyor musun hâlâ?"

Hayır, asla. Başkalarından uzak durmayı ve kendini onlardan soyutlamayı sevdiğini yeni fark etmişti, ama Alysse ile daha fazla zaman geçirmek istiyordu. Bu yüzden bu gece sahile gidecekti. Beş yıl önce, onu ayrılmaya iten şeylerden biri de Alysse'nin geniş arkadaş ve aile çevresiydi ve bu sefer... sanırım onlarla yüzleşme zamanı gelmişti.

"Evet, sanırım öyle. Ama sörf tahtam ya da dalış kıyafetim yok. Ve bir yıldan fazla süredir sörf yapmadım."

"Sorun değil. Ben hallederim sizin için."

Onu fırına kadar götürdü ve sonra motosikletine binip uzaklaştı; birkaç saat içinde bir iş teklifi almış ve Alyse ile arkadaşlarıyla buluşmuş olmanın ne demek olduğunu düşünüyordu. Artık kesinlikle Deniz Piyadeleri'nde değildi.

ALYSE, JAY'E PLAJIN YOL TARİFİNİ VERMİşTİ. BU, PENDLETON'DA konuşlanmış deniz piyadelerinin kullandığı plaj değildi. Bu plaj, Alyse'nin büyüdüğü yer olan San Clemente yakınlarında, kıyı şeridinin daha yukarisındaydı. Orada, abisi Toby, kız arkadaşı Molly, Toby ile üniversitede birlikte okuyan Tommy ve Jean, ayrıca yaklaşık sekiz yıl önce plajda tanışıp voleybol oynamaya başladıkları Paulo ve Frida ile buluşacaklardı.

Toby, Molly, Tommy ve Jean gibi bir deniz biyoloğuydu. Gerçek tutkusu okyanustu ve mümkün olduğunca çok zamanını denizde geçiriyordu. Bu gece yeni bir deniz aslanı sürüsü görmüştü ve onları görmek için hep birlikte kürek sörfü yapmaya gideceklerdi.

Kürek sörfü, sörf tahtasına benzer bir tahtanın üzerinde durup, tahtayı yönlendirmek ve hareket ettirmek için uzun bir sopa kullanmaktan ibaretti. Alyse, kendisinden iki yaş büyük olan Toby'nin haftada en az iki kez arayıp Molly ile birlikte bir şeyler yapmaya davet etmesine rağmen, genellikle bu etkinliklere gitmekten kaçınırdı.

Genellikle giderdi ama son zamanlarda Sweet Dreams'te çok meşg ld . Kabul etmek ona acı verse de, Toby ve Molly'yi biraz kıskanıyordu.

Toby, arabasının bagajından kurabiyeleri indirirken ona sarılarak, "Sonunda geldin," dedi.

"Erken geldim," diye belirtti.

"Günlerce oyaladıktan sonra demek istedim. Bu gece fikrini değiştirmene ne sebep oldu?" diye sordu, arabasının tavanından sörf tahtasını alırken. Kadın plaj çantasını omzuna attı ve arabayı kilitledi.

"Yanımıza birini de davet ettim," dedi dikkatlice. Buraya gelene kadar Jay'i erkek kardeşiyle tanıştıtararak bir nevi tuzak kurduğunun farkında değildi.

"Harika. Tam zamanıydı. Peki o kim?"

Toby onun evliliğini biliyordu, bu yüzden onun pek misafirperver olmayacağını hissetmişti ve bu yüzden erken gelmişti.

"Bu Jay."

"Eski sevgilin mi?"

"Evet. Şehre geri döndü."

Toby, küçük bir ateş yakmış olduğu sahil bölgesine vardıklarında, "Bu hiç hoşuma gitmedi," dedi. Sörf tahtasını yere bıraktı ve ellerini beline koyarak ona döndü. "Bundan emin misin?"

"Hayır, değilim. Ama fırın şu an başarılı ve gerçekten ne yapacağımı bilmiyorum. Çıkmak, ilişki yaşamak istiyordum, şimdi ise bilmiyorum. Jay ile biraz zaman geçireceğim ve neler olacağını göreceğim."

Toby yüzünü buruşturdu ve okyanusa baktı. "Tanrı biliyor ki evlilik konusunda sana verecek hiçbir tavsiyem yok, ama tekrar incinmeni istemiyorum."

Jay, sahile onlara katılırken, "Ben de," dedi. "Rahatsız ettiğim için özür dilerim."

Kız kardeşi, erkek kardeşinin üzerinden sevgilisine baktı. Haki şort ve Deniz Piyadeleri tişörtü giymişti. Başında pilot gözlükleri vardı ve tam anlamıyla sert ve asi bir tip gibi görünüyordu. Toby ona baktı.

"Seni gözlemliyorum Michener, eğer Alysse'e tekrar zarar verersen, benden saklanabileceğin hiçbir yerin olmayacağına söz veriyorum."

"Güzel. Zaten böyle olması gerekiyor," dedi Jay.

"Peki, o zaman... iyi bir sörfçü müsün? Kullanabileceğin yedek bir sörf tahtası getirdim," dedi Toby.

"Bir iki kere sörf yaptım." Jay, erkek kardeşinden daha uzundu ve daha kaslı bir yapısı vardı. Uzun zamandır ilk kez Toby'nin yanında kendi başının çaresine bakabilecek bir adam görüyordu. Sörfe götürdüğü birkaç adam, dalgalarda ya da erkek kardeşiyle başa çıkacak yeteneğe sahip değildi. Ama Jay öyle görünüyordu.

"Harika. Herkes gelene kadar Alysse ve benle birlikte dalgalara atlamak ister misin?"

Jay ona şöyle bir baktı ve o da başını salladı. Gençliklerinde Toby ile birlikte çok zaman sörf yaparak, dalgaları bekleyerek ve aralarında geçen her şey hakkında sessizce konuşarak geçirmişlerdi. Anne babaları sırasıyla dört ve iki yaşlarındayken boşanmışlardı ve ergenlik yılları, en hafif tabirle, ilginç geçmişti.

"Çok isterdim. Ama pek hazırlıklı değilim, dalış kıyafetim yok," dedi Jay.

"Seni bir yere yerleştireyim. Benimle gel," diye teklif etti Toby.

Jay ona baktı ve kadın, "Buyurun. Ben arabamda üzerimi değiştirip hemen geri döneceğim," dedi.

"Kulağa hoş geliyor," dedi Toby ve önden yürüdü.

Jay, Toby'nin peşinden giderken, onun kalçalarına ve kaslı vücuduna hayran kaldı. Onunla geçireceği her anın tadını çıkaracağından emindi çünkü son dört yıldır yaşadığı flört hayatı onu susuz bırakmıştı. Ve Jay, tam da bu susuzluğunu giderecek adamdı.

Dalış kıyafetini kaptı ve hemen orada, sahilde üzerini değiştirmeye karar verdi. Toby ile buluşmak için arabayla gelmeden önce bikini giymeliydi ama herkesten önce buraya gelmek istemişti.

Güneş elbisesinin altına bikinisini giydi ve ardından dalış elbisesinin alt kısmını da giydi. Plajdaki diğer insanların çoğu da aynı şeyi yapıyordu. Küçük çocuklu aileler gün için ayrılmıştı ve daha büyük yaş grubu geliyordu... yani, genç yetişkinler.

Toby geri döndüğünde, "Hazır mısın?" diye sordu.

Jay, babasının ziyarete geldiğinde giydiği dalış kıyafetini giymişti ve Toby'nin yedek sörf tahtasını kolunun altına sıkıştırmıştı. Güneş gözlüklerini çantasına attı ve ona muzip bir gülümseme verdi.

Jay, koyu çikolata rengi bakışlarıyla onu baştan aşağı süzerek, "O dalış kıyafeti içinde çok güzel görünüyorsun," dedi.

Ona bir öpücük gönderdi. "Sen de çok yakışıklısın, ateşli şey."

Toby, erkek kardeşine özgü bir şekilde, öğürme sesi çıkardı. Alysse, erkek kardeşi ve Jay ile ayak parmaklarının ucundaki dalgaların olduğu bu anın ne kadar mükemmel olduğunu düşünerek güldü. Her şeyin yolunda olduğuna inanmaktan çok korkuyordu. Ve bu onu endişelendiriyordu çünkü Jay ile birlikteyken her zaman onun gitmesini beklemek zorunda kalacaktı.

Yedinci Bölüm

Jay, Pendleton'da görevlendirildiğinden beri ara sıra sörf yapıyordu. Kuzey Teksas'taki bir çiftlikte büyüdüğü için sörfü veya okyanusu hiç düşünmemişti. Onu bir ata bindirip sığırların yanına doğru yönlendirdiğinizde kendini evinde gibi hissediyordu.

Ama Alysse'in sörf tahtasıyla dalgaları yakalamasını izlerken hayran kaldı. Bu ortamda ne kadar doğal olduğunu fark etti. Daha önce hiç görmediği bir yönüydü bu ve sadece arkasına yaslanıp bunun tadını çıkardı.

Toby, Alysse'in önünde arkadaş canlısı bir yüz takınmıştı ama özel olarak Jay'e onu izlediğini söylemişti. Ve Jay buna saygı duymak zorundaydı.

Kısa süren evliliğinden bahsettiği hiçbir arkadaşı veya yakın dostu yoktu, ama kadının vardı.

Aile—yakın aile ve arkadaşlar. Bugün görüştüğü ve onun evlenip kendisini terk ettiğini bilen insanlar.

Bunu düşününce, şimdi gitmesi gerekip gerekmediğini merak etti. Alysse onun gibisi için çok iyiydi ve arkadaşlarının kabulünü kazanmanın yükü çok ağırdı. Ama sonra sörf tahtasıyla ona doğru geldi, doğruldu ve gülümsedi. Gerçekten, ruhunun derinliklerine kadar gülümsedi, diye düşündü.

"Eğleniyor musun?" diye sordu. Güneş arkasında kalmış, yüzünü gölgede bırakmıştı ama adam onun eğlendiğini biliyordu. Vücut dili ve içten gelen kahkahası bunun göstergesiydi.

Hayır, eğlenmiyordu. Ama onun eğlendiğini izlemekten zevk alıyordu ve bu da her şeye değiyordu. İki kez yere düşmüştü ve etrafında sadece su

dönüyor olsa da, Lucien'le on rauntluk bir karma dövüş sanatları maçına çıkmış ve fena halde dayak yemiş gibi hissediyordu.

"Biraz paslanmışım," dedi sonunda.

"Ah, o büyük bir şey değil. Geçen yaz fırında çok yoğunluk, bir sürü düğün ve özel etkinlik vardı ve tüm yaz boyunca bir kere bile sörf yapamadım. Eylül ayında Toby beni işten 'kaçırıp' sörf yapmaya zorladı. Kafam karışıkken üç kere düştüm. Belki de senin sorunun bu... çok ağır bir şey tartıyor gibisin."

Omuz silkti. Ona göre Deniz Piyadeleri'nin birçok olumlu yanı vardı ve bunlardan biri de bundan sonra ne yapacağını düşünmek zorunda olmamasıydı. Yeniden askere yazılırsa her şey eskisi gibi olacaktı.

Eğer öyle yapmasaydı... Alysse'e, yeni bir işe, bir eve sahip olabilirdi... "Düşünülmesi gereken çok şey var."

"Elbette var. Ama bu, her şeyi bir kenara bırakıp, sadece birkaç saatliğine her şeyi unutabileceğiniz ve bu insanlarla eğlenebileceğiniz bir an."

"Bu plajda eğlenmek istediğim tek bir kişi var," dedi.

"Ben mi?" diye sordu, ona baştan çıkarıcı bir bakış atarak.

"Elbette," diye itiraf etti. "Ama bunu zaten biliyorsunuz, değil mi?"

"Evet," dedi. "Ben de senden çok hoşlanıyorum Jay, ama daha önce yaptığım hatayı tekrarlamak istemiyorum."

"Bir süreliğine işe yaradı," dedi.

"Hiç işe yaramadı. Gerçekler ortaya çıkana kadar her şey güzeldi. Bu sefer gerçek Jay'i tanımak istiyorum. Giysilerinin ardındaki adam kim?"

"Ve burada sizi kıyafetlerim olmadan görmeyi tercih ederim," dedi.

"Bunu da beğendim ama bugün öğrendim ki artık ev sahibi değilsiniz... Bu çok büyük bir şey."

"Öyle mi?"

"Evet," dedi, sörf tahtalarını sallayan dalganın üzerinde ilerlerken. "Bu bana kökleri sevmediğini gösteriyor."

Şimdi bundan bahsettiğine inanamıyordu. Buna hazırlıklı değildi, ama Alysse'nin suda ne kadar doğal davrandığına bakılırsa, ona mutfak masasının etrafında oturmak gibi gelmiş olmalıydı.

"Bu doğru."

"Senin hakkında başka ne bilmiyorum?" diye sordu.

Toby onlara doğru kürek çekerken, "İkiniz de dalgaların tadını çıkaracak mısınız yoksa yaşlı kadınlar gibi konuşmaya devam mı

edeceksiniz?" diye seslendi.

Alysse karşılık verdi: "Beğendiğimiz bir dalga gördüğümüzde ona katılacağız."

"Ne olursa olsun," dedi Toby, altlarından geçen bir sonraki dalga setindeki ilk balığı yakalamak için kürek çekerken.

"Bu akşam gruptaki bazı insanlarla tanışmaya çalışmalısın. Zor, inan bana biliyorum, ama keyif alacaksın."

"Gerçekten mi? Bu bir garanti mi?" diye sordu.

Eğilip onu dudaklarından hızlıca öptü. "Hayır, ama denersen ve işe yararsa, bu alternatifinden çok daha iyi. Bu dalgayı kabul ediyor musun?"

Geriye baktı, kadının söylediklerini düşündü. Hiçbir cevabı yoktu, sadece ne olmasını istediğini biliyordu ama Alysse haklıydı; bu gece hiçbir şeyi kontrol edemezdi. "Ben ediyorum."

Dalgalara doğru kürek çekti ve içgüdüleri ile atletik yeteneği devreye girdi.

Arkasında dalga yükseldi ve tahtanın olması gerektiği gibi hareket ettiğini hissetti; ayağa kalktı ve tahtanın üzerinde sörf yaptı. Güneş arkasında batıyordu ve plaj çok uzakta görünüyordu, etrafında suyun sesi dışında gerçek bir gürültü yoktu. Her şey çok gerçeküstü geliyordu. Daha bir hafta önce çöl kumlarına kadar batmıştı, etrafta bir damla su bile yoktu ve şimdi tamamen suya batmıştı. Alysse bir anıydı; şimdi onunla birlikteydi, yanındaydı ve kim bilir...

Sörf tahtasından düştü ve suya çekildi. Dalga onu ezdi ve sörf tahtasını sürükledi; ayak bileği kayışında bir çekme hissetti. Nefesini tuttu ve tahtasının kafasına çarpmaması için dikkatli bir şekilde yüzeye doğru yüzdü. Sahile ulaştı ve sörf tahtasını almadan önce ayak bileği kayışını çıkardı.

"İyi misin?" diye sordu Toby uzaktan.

Jay başını salladı ve ödünç aldığı tahtayı kenara koydu. Şenlik ateşinin etrafında başka insanlar da vardı ve ona çekingen gülümsemelerle baktılar, ancak Jay yaklaşınca konuşma aniden durmuştu.

Hemen gruptan uzaklaştı ve sahilde yürümeye başladı. Alysse'in hayatına ait değildi, az önce gördüklerinden daha fazla kanıt mı ihtiyacı vardı? Burası onun dünyasının büyük bir parçasıydı ve o asla buraya uyum sağlayamayacaktı.

Birliğin işleyişini ve akışını anladığı gibi, buranın işleyişini de anlamıyordu. Yetişkin hayatının tamamını birlikte geçirmiş olması önemli

değildi, neredeyse her şeye uyum sağlayabilmeliydi. Sorun neydi? Gerçekten Alysse ile birlikte olmak istemiyor muydu?

Aradığı cevap buydu ve bunca zamandır tam önündeydi. Alysse'in hayatına uymuyordu çünkü onun gibi uyum sağlayamıyordu. Fırında kendini evinde gibi hissettiği yerden sahile gittiğini görmüştü ve muhtemelen kolaylıkla yerine getirdiği bir düzine başka rolü daha vardı.

Tek bir seçeneği vardı: Deniz Piyadesi. Deniz Piyadelerini geride bırakıp Lucien ve B Bölüğü ile şansını denemek mi istiyordu? Yoksa aynı yolda devam mı edecekti? Dürüst olmak gerekirse, sadece olduğu yerde kalmak istiyordu, ama bunun artık başarılı bir hayata giden yol olmadığını biliyordu. En azından kendisi için öyle değildi.

"Jay?"

Arkasını döndü ve Alysse'in kendisine doğru koştuğunu gördü. Hâlâ vücudunun her santimini sevgiyle saran dalış kıyafetini giyiyordu. Kızıl saçları, yüzünün etrafında uzun, ıslak tutamlar halinde sarkarken daha koyu, neredeyse kahverengi görünüyordu ve kalbi sevinçle doldu. Onu bırakmak istemiyordu ama kalıp kalamayacağından da emin değildi.

Hayatı karmakarışık haldeyken ondan hayatının bir parçası olmasını istemesinin imkanı yoktu. Ve bu gece, hayatının gerçekten de hâlâ berbat durumda olduğunu şüpheye yer bırakmayacak şekilde kanıtlamıştı.

ALYSE, JAY'I YAKALAMAYI İKİ KEZ DÜŞÜNÜŞTÜ, AMA SONUNDA O kadar çaresiz görünmüştü ki başka seçeneği kalmamıştı. Kendini gururla taşıyordu. Adam bir ada gibiydi ve Alyse, onun kendisini ya da başkasını istemediğini veya ona ihtiyacı olmadığını derinden hissediyordu. Ama onu öylece bırakamazdı.

Doğrusu, Jay'i önemseddiği için kendinden nefret ediyordu, çünkü önemsememeliydi. Jay onu incitmişti ve ona güvenmemesi gerektiğini biliyordu. Ama içten içe onun yaşadığı zorluğu anlıyordu.

"İyi misin?"

Çenesini sıktı ve kadın gözlerinde daha önce hiç görmediği bir adamın izlerini gördü. Sert bir adamdı ve içine düştüğü her tehlikeli durumda hayatta kalabileceğinden hiç şüphesi yoktu, ama onu şimdi böyle görmek onu duraksattı. Burada nasıl geçineceğini bilmiyordu.

Elini onun koluna uzattı. Adam irkildi. Kadın elini geri çekti ve kollarını beline dolayarak kendini teselli etti. Jay hakkında ne düşünürse düşünsün, o hâlâ yatak odasının dışında neredeyse hiç tanımadığı bir adamdı. Ve ona fiziksel olarak hiç zarar vermemiş olsa da, onu derinden etkileyecek doğru hareketi bulma konusunda inanılmaz bir yeteneğe sahip gibiydi.

"Elbette iyiyim," dedi sesi sert bir tonda.

"Her neyse. Demek ki sorun yok. Benimle konuşmak istemiyorsan, memnuniyetle geri dönerim. Bunu mu istiyorsun?" diye sordu. Kendini buraya yerleştiriyordu. Ona bir ültimatol vermek büyük bir kumardı. Ama bir şey denemesi gerekiyordu. Onu diğerleriyle tanıştırma fırsatı bile bulamamıştı.

Adam hiçbir tepki vermedi ve kadın arkadaşlarının yanına dönmeye başladı.

"Hayır, durun. Bunu istemiyorum."

Durdu ve ona döndü. "Ne istiyorsun?"

Bu gece ne beklediğinden emin değildi. Sadece Jay ile yalnız kalmaktan kaçınması gerektiğini biliyordu. Ama onu böyle, rahatsız ve kendisi gibi olmayan bir halde görmek, aklında olan şey değildi.

Hatta dertlerini unutup dalgaların tadını çıkarmasını önermek bile uzun süre işe yaramamıştı. O, diğerlerinden farklıydı ve bunun, ona bu kadar çekilmesinin sebeplerinden biri olduğundan şüpheleniyordu. Ancak bu farklılığı nasıl ortadan kaldıracağını bilmiyordu.

"Bilmiyorum," diye itiraf etti sonunda.

"Bunu gerçekten düzeltebilecek tek kişi sensin," dedi. "Bak, sana gelince çabuk sinirleniyorum, bu yüzden şu anda burada seninle birlikte olmak için en uygun kişi olmayabilirim."

Başını denize çevirdi ve kadın ona yaklaştı, beline kolunu doladı çünkü çok yalnız görünüyordu. Onu teselli etmek, ona bakmak istiyordu ve birden bunun, onun için her zaman yapmak istediği şeylerden biri olduğunu fark etti.

"Benden ne istiyorsun?" diye sordu.

"Bunu da bilmiyorum," dedi. "Lanet olsun, kariyer yolundan ve kendisine uygun bir hayattan emin olan bir adamdan bu hale geldim. Hiçbir fikrim yok."

"Sorun değil," dedi. "Bunu çözmeye çalışıyorsun. Bildiğim bir şey var ki, sürekli saklanamazsın. Arkadaşlara ihtiyacın var ve iş alanından

olmayan insanlarla tanışmalısın. Geri gel ve arkadaşlarımla yemek ye. Onları seveceksin.”

Onu geri döndürmeye çalıştı ama adam yerinden kıpırdamadı. Kadın, bunun sadece yabancılarla birlikte olmaktan ibaret olmadığını hissetti.

"Dalgaların üzerinde ne düşünüyordun?" diye sordu. "Gerçekten çok iyi gidiyordun, sonra birdenbire..."

"Dediğin gibi, o an hiçbir şey düşünmüyordum ve sonra bir hafta öncesine kadar kumla çevrili olmamın ve şimdi suyun üzerinde olmamın ne kadar ironik olduğunu fark ettim. Gerçeküstü bir andı ve aklımdan çıkaramadım. Geri dönmeyi düşünmeye başladım ve sonra düştüm, gerisini sen gördün."

"Wipeout," dedi. "Su, düşünmek için iyi bir yer."

"Düşünmek sizi boğmadığı sürece," dedi.

Güldü çünkü bunun onun yapmasını istediği şey olduğunu düşündü. Ama bu zorlama bir şeydi ve Jay için doğru kadın olup olmadığı konusunda bazı şüpheleri vardı. İlk defa neden onu terk ettiğini anladı; hayatı onunkinden çok farklıydı.

"Sanırım öyle. Sürekli diken üstünde olmaya alışmışsın. Belki diğer arkadaşlardan birinin sana daha iyi bir sörf tavsiyesi vardır."

"Sörf umurumda değil Alysse. Sürekli burada olacağım diye bir şey yok. Buraya senin için geldim. Seninle olmak istiyorum, hayır, seninle olmaya ihtiyacım var. Benim için gerçekten önemli olan tek şey bu."

Buna nasıl cevap vereceğinden emin değildi. Sözleri, içinde hâlâ var olduğunu kabul etmekten korktuğu derin bir noktaya dokunmuştu. Ve onun gerçekten yanında olmasını istiyordu ama bunu yapabileceğinden pek emin değildi.

"Sana hiçbir şey söz veremem. Şimdi anlıyorum ki aslında ikimiz de çok farklıyız," dedi. Geleceğe dair hayallerinin onunkinden çok farklı olacağını anlamıştı çünkü onun hiç kendi evi olmamıştı. Ona bakıp da birlikte uzak bir gelecek planları kurmayı nasıl düşünebilirdi ki?

"Neden şimdi? Daha önce görmediğin neyi gördün?" diye sordu ona.

"Ortak bir geçmişimiz olduğunu sanıyordum ama sanırım öyle değilmiş. Geçmişin hakkında hiç soru sormadım. Çoğu çiftin ilk tanıştığında yaptığı elli soru sorma olayını da hiç yaşamadık."

"Aslında bir bakıma öyle yaptık, ama sorular daha çok 'Ağzımın boynunda bıraktığı hissi seviyor musun?' şeklindeydi," dedi.

Vücudundan geçen yoğun arzuyla ürperdi. Bunun seksle ilgili olmasına izin vermek kolay olurdu, ama şu anda bunun böyle olmasına izin vermeyi reddetti.

"İkimiz de bundan hoşlandığımızı biliyoruz," dedi.

"Hayır, birbirimizi tanıma aşamasını hiç yapmadık, değil mi?"

"Yani..." dedi, onun dikkatini tekrar dağıtmasına izin vermeyecekti. Jay ile ilgili şu anda sahildeki ateş başında olmaktan çok daha fazlası oluyordu. Bu, onu gerçekten tanıma şansıydı ve bunu kaçırmak istemiyordu.

"Ailem Teksas'tan, Oklahoma sınırına yakın kuzey kesiminden. Babamın bir çiftliği vardı," dedi, sesi nostaljik bir ton alarak. "Ailemiz orada yüz ell yılı aşkın süredir çiftçilik yapıyordu."

"Neden çiftçi değilsin?" diye sordu.

"Lise son sınıftayken çiftliğimizi kaybettik. Şehre taşınmak ve bulaşıkçı olarak çalıştığım lokantanın üst katında yaşamak zorunda kaldık."

"Babanın ne tür bir işi vardı?" diye sordu, lise son sınıfta taşınmanın ne kadar korkunç bir şey olduğunu hayal etmeye çalışarak.

Jay, "Rodeo yarışlarına katılarak yol boyunca hayvanlara bakmaya başladı," dedi.

"En azından annen yanındaydı," dedi. "Böyle bir değişim çok zor olmalıydı."

"Oldu."

Aralarında sessizlik çöktü ve Jay'in başka bir şey söylemeyeceğini anladı. Neyse ki aklında bir sürü soru vardı.

"Annen ne iş yapıyordu?" diye sordu.

"Kendisi banka müdürüydü," dedi Jay.

"Gayet iyi para kazanıyorlar, neden lokantanın üstünde yaşamak zorunda kaldın?" diye sordu Alysse.

"Çünkü ben sekiz yaşındayken bizi terk etti. Tozlu, ıssız çiftlikten bıkmıştı," dedi Jay. "O gittikten sonra babam çiftliği ipotek ettirmek zorunda kaldı ve ben liseye başladığımda ödemelerde geride kalmıştı."

"Bu çok kötü. Annen neden seni de yanına almadı?" diye sordu Alysse. Jay'in çocukluğu onunkinden çok farklıydı. Babasının bir araba bayiliği vardı ve iyi para kazanıyordu. Babası ve annesi hem Jay'e hem de Toby'ye çok düşküncüler ve oldukça iyi bir hayatları olmuştu.

"Kim bilir? Her zaman benim yaramaz olduğumu ve ondan çok babama benzediğimi söylerdi," diye yanıtladı Jay.

“Ne anlamda?” diye sordu, bir annenin sekiz yaşındaki oğlunu nasıl geride bırakabileceğini anlamaya çalışarak. Jay'in nasıl bir çocuk olduğunu görmeye çalıştı ama o bunun için çok fazla erkekti. İçindeki tüm yumuşaklık çoktan sönmüştü. Tam anlamıyla sert bir denizciydi ve bunu kendi gözleriyle görmüştü.

“Sanırım her şey zordu. Birlikte avlandık ve çiftliğin bakımını üstlendik. Onun küçük gölgesiydim. Herkes öyle derdi. Sanırım onun yanında olmam gerektiğini düşünüyordu.”

Alysse, terk edilmiş küçük çocuğu teselli etmeye çalışarak Jay'i sıkıca kucakladı. Ama bunun mümkün olmadığını biliyordu. Bu olay Jay'i değiştirmişti. Bir daha kimseye güvenebilecek miydi, biriyle birlikte olabilecek miydi?

Onunla ilgili olarak kaybedilmiş bir savaşa mı girdiğini merak etmeye başlamıştı. Kırık kalbini onarmak istediğini biliyordu ama bir yandan da Jay ile gerçek mutluluğun anahtarlarını bulmayı umuyordu ve bunun asla gerçekleşmeyeceğine inanmaya başlamıştı.

JAY, ALYSSE'İN KOLLARINDA OLMANIN VERDİĞİ HİSSİ SEVİYORDU VE hiçbir şey yapmadan, sadece genellikle gizli tuttuğu yanlarını ona göstererek onu kazandığını biliyordu. Eskiden olduğu kayıp küçük çocuğu görmesini istememişti, ama bu sefer işleri farklı yapması gerektiğini biliyordu.

Sonunda yalnız olduklarını fark etti. Tam da bütün gün istediği şey buydu. Onu kendine daha da yaklaştırdı, ellerini sırtından aşağı doğru kaydırarak kalçalarını avuçladı. Onu istiyordu.

Cinsel organının hareketlendiğini hissetti ve gerçekten yalnız olmayı diledi. Neredeyse görünmez olabilecekleri تنها bir yer bulmak umuduyla etrafı taradı. Onu buradan alıp götürmek, onunla sevişmek ve aralarındaki bağları güçlendirmek istiyordu. Onun ilgisi, onu geri kazanmanın ilk adımıydı.

"İyi misin?" diye sordu. "Sana karşı hiç sempati duyacağımı düşünmemiştim ama her şey değişti. Geçmişin hakkında ve gerçekte kim olduğun hakkında daha çok şey öğrenmek istiyorum. Biraz yürüyüp konuşmak ister misin?"

Hayır, o, yavaşça üzerindeki dalış kıyafetini çıkarmak ve ikisi de isimlerini ve nerede olduklarını unutana kadar onu öpmek istiyordu.

"Geçmişin seninle benim aramda ne ilgisi olması gerektiğini anlamıyorum," dedi.

"Belki de ben seni terk etmeden önce sen beni terk ettin... belki de o küçük çocuk—"

"Dur. Bunun konuyla hiçbir ilgisi olduğunu sanmıyorum. Konuşmak istemiyorum. Seni buradan alıp, sevişebileceğimiz ve aramızdaki tüm bariz farklılıkları geride bırakabileceğimiz bir yere götürmek istiyorum."

"Yine kaçırıyorsun, Jay."

Bunun farkındaydı. Muhtemelen her zaman ondan kaçardı. Onun varlığı onu kendi bedeninde rahatsız hissettiriyordu, ama aynı zamanda onu kollarında tutmamayı da hayal edemiyordu.

"Daha fazlasına ihtiyacım var," dedi.

"Bunu biliyorum," dedi. "Bana çocukluğunuzdan bahsedin. Nerede büyüdünüz?"

"Tam burada. Yani, San Clemente değil, Oceanside'da. Babam yerel Chevrolet bayisinin sahibiydi ve annem, boşandıktan sonra bile onun muhasebe işlerini yürütüyordu. Kardeşimle ben de her zamanki gibi yaramazlıklar yapardık ama çok da çılgınca bir şey değildi. O, UC Santa Barbara'ya gitti. Ben de Berkeley'de bir yıl okudum, sonra pes edip eve döndüm."

"Berkeley mi? Demek ki bayağı zekisin," dedi.

"Bir bakıma öyleydi. Ama nefret ettim. Eve geldim ve babam, okula gitmezsen seni desteklemeyeceğim dedi, ben de aşçılık okuluna kaydoldum. Gerçekten çok sevdiğimi fark ettim."

"Görünüşe göre olman gereken yerde sona erdin," dedi. "Baban şimdi senin hakkında ne düşünüyor?"

"Sanırım benimle gurur duyardı," dedi. "Aşçılık okulundan mezun olmadan önce kalp krizi geçirerek vefat etti. Bu bizim için büyük bir şoktu. Bir sabah koşuya çıkmıştı ve işte o an her şey bitti."

"Üzgünüm," dedi Jay. "Babam yolda hayatını kaybetti."

"Nasıl?"

"Sarhoş sürücü." Bunu fazla düşünmek istemiyordu. Bu olay, Deniz Piyadeleri'ndeki ilk altı ayında olmuştu ve bundan sonra Jay'in eve dönecek hiçbir şeyi kalmamıştı.

"Özür dilerim," dedi.

Jay, hayatında ilk kez geçmişi hakkında biriyle konuşmaktan rahatsızlık duymadı. Alysse'de, hayatının daha zorlu dönemlerinin bazılarını katlanılabilir kılan bir şey vardı.

"Hadi geri dönelim ve arkadaşlarının yanına gidelim," dedi, elini tutarak onu sahilden aşağı doğru götürürken.

"Hepsi evli olduğumuzu biliyorlar mı?" diye sordu, gruba varmadan önce durarak. "Kardeşinle yaptığım şeyi her biriyle ayrı ayrı yapmak istemiyorum."

"Bunu sadece Toby ve kız arkadaşı Molly biliyor," dedi. "Merak etme, eğer bu iş yürümezse, seni sadece seks için kullanmaya geri dönebiliriz—ama bu gece değil." Güldü.

"Neden bu akşam olmasın?"

"Çünkü sen gideceksin, ben burada kalıp kürek sörfü yapacağım ve mutluymuş gibi davranacağım."

Bakışları ona dikildi. "Neden numara yapıyorsun?"

"Çünkü bence benden geçmişteki hataları telafi etmekle hiçbir ilgisi olmayan bir şeye ihtiyacınız var. Ve ne kadar objektif olmaya çalışsam da, bunu başaramıyorum ve bu beni biraz üzüyor."

Alysse'in bu kadar kolayca dile getirdiği dürüstlüğü dinlerken yutkundu, bu da onu küçük düşürücü ve utanç verici hissettirdi. Onu istiyordu ve hayatının şu an olduğundan çok daha kolay olmasını istiyordu. O bir yol ayrımındaydı, Alysse değildi. Bu yüzden ya onun ihtiyacı olan adam olacaktı ya da yoluna devam edecekti.

"Pekala, hadi arkadaşlarının yanına gidelim."

"Öyle değil," dedi. "Seni zorlamak için söylemedim."

"Ama sen yaptın. Bu ilişkinin kontrolünü ele alıyorsun ve seni suçlamıyorum. Sadece zamanla alışmam için bana biraz zaman ver, tamam mı?"

Onun bunu düşünüp taşındığını gördü ve hayır diyebileceğini düşündü; bu gece, genel olarak dünyaya duyduğu öfkeye rağmen, hayır demesinin sorun olmayacağını neredeyse düşündü. Büyük kararlar, bu anın ötesindeki küçük şeylerden etkilenebilirdi. Ve eğer şimdi hayır derse, kalmak için hiçbir sebebi kalmazdı.

"Elbette, sorun değil. Bu benim için de kolay değil. Ben de hâlâ yolumu bulmaya çalışıyorum," dedi.

Bunu biliyordu ve hayatına geri dönmesinin onu bir tür arayışa itmiş gibi göründüğünü anlamıştı.

"Beni bu gece, ne kadar uyumsuz olduğumu görmek için mi yoksa benden intikam almak için mi davet ettin?"

Hayır. Seni davet ettim        hayatımın nasıl olduğunu görmenin güzel olacağını d        . Hayatımdaki insanları tanıma   ansı bulmanı istedim ve seni bir an   nce unutmak istesem de, senden ho lanmamak da benim için zor.

"Sen bir paradokssun," dedi.

"Hayır, değilim. Ben sade ve d r     biriyim. Sadece yüzeyin altına bakmanız gerekiyor," dedi ve onu arkadaşlarının yanına g      ; adam da izin verdi.

O, Alysse'nin onu g      ğ  her yere gitmek istiyordu. Bu, d           bir ke ifti        San Diego'ya zor bir karar vermek için d      ğ    sanıyordu, ama giderek daha   ok Alysse'nin burada olduğu için geri d      ğ    fark ediyordu.

Sekizinci Bölüm

Jay, şenlik ateşinin etrafında grupla birlikte rahatlayabileceğini beklemiyordu, ancak gelir gelmez bir adam ayağa kalktı ve Alysse'i sıcak bir kucaklamayla karşıladı.

"Nasılsın, dostum?"

"İyiym Paulo," diye yanıtladı. "Seni Jay ile tanıştırmak istiyorum. Jay, bu Paulo Ramones. Paulo, bu da Jay Michener."

Jay diğer adamın elini sıktı. "Tanıştığımıza memnun oldum."

"Siz de," dedi Paulo. "Bu da eşim Frida."

Koyu saçlı ve zeytin rengi tenli, hoş bir kadın yanlarına gelip elini sıktı. "Tanıştığımıza çok memnun oldum."

Hem Paulo hem de Frida'nın belirgin İspanyol aksanları vardı ve ikisi de fit ve ince yapılydı.

"Bu benim için bir zevk," dedi Jay.

"Bunlar Tommy ve Jean. İkisi de Toby ile birlikte çalışıyor. Bu da Toby'nin kız arkadaşı Molly. O da onlarla birlikte çalışıyor," dedi Alysse.

Gruba el salladı. "Ne iş yapıyorsunuz?"

"Deniz biyolojisi. Şu anda balinaların göç alışkanlıklarındaki değişiklikleri inceliyoruz."

"İlginç," dedi Jay. "Sen de mi, Paulo?"

"Hayır. Toby ile voleybol oynuyorum. Cal King turnuvasında rekabetçi bir takımdayız."

"Herkes vejetaryen burger yemeye hazır mı?" diye sordu Toby.

Yemekler servis edildi ve Jay kendini büyük bir battaniyenin üzerinde, bir yanında Alysse, diğer yanında Paulo ile otururken buldu. Grup, ateşin etrafında oldukça yakın bir şekilde oturuyordu.

Paulo, vejetaryen burgerinden büyük bir ısırık aldıktan sonra, "Alysse gibi fırıncı mısın?" diye sordu.

Jay başını salladı. "Hayır efendim. Ben bir deniz piyadesiyim."

"Gerçekten mi?"

"Evet. Buna inanmak zor mu geliyor?" diye sordu Jay.

"Hayır, sadece bir askerin Alysse'in tipi olacağını hiç düşünmemiştim," dedi.

"Sanırım öyleyim," dedi Jay, tabağına odaklanarak.

"O yorumla hiçbir şey kastetmedim. Buraya taşınmadan önce özel kuvvetlerdeydim. Irak'a gittiniz mi?" diye sordu Paulo.

"Evet," diye yanıtladı Jay ve diğer adama farklı bir gözle baktı. İkisi de görev yaptıkları yerler ve gittikleri yerler hakkında konuşmaya başladılar. Paulo askerlikten ayrılmıştı ve artık geçmişte yaptıklarına uzaktan yakından benzeyen hiçbir şey yapmıyordu.

"Askerlikten ayrılmak nasıl bir şey?" diye sordu Jay. Diğer insanların bu duruma nasıl uyum sağladığını öğrenmek istiyordu. Bu, eğer kendisi de ordudan ayrılmaya karar verirse, nasıl uyum sağlayabileceğine dair bazı fikirler verecekti.

"Bayılıyorrum. Ama ailemin ikinci oğlu olduğum için ve askeri eğitim almam beklendiği için girdim. Hafta sonları Toby ile voleybol oynasam da asıl mesleğim şarapçılık. Ailemizin İspanya'da ve burada Kaliforniya'da üzüm bağları var," dedi Paulo. "Sizin için de öyle mi?"

Jay, "Ben sadece bir askerim," diye yanıtladı. "Ordu dışında beni bekleyen hiçbir şey yok."

"Bundan emin değilim," dedi Paulo, etrafına bakıp Molly ile canlı bir sohbet eden Alysse'ye doğru gözlerini kırıştırarak.

"Karmaşık bir durum," dedi Jay. Alysse ile kısa süren evliliğini daha yeni tanıştığı bir adamla konuşmak istemiyordu. Aslında Jay, Vegas'ta geçirdiği o bir haftayı asla kimseyle konuşmak istemediğini biliyordu. Ama diğer insanların ona ve Alysse'ye bakıp bir çift görmeleri fikri hoşuna gidiyordu.

Bu düşünce, beklediğinden daha çok hoşuna gitmişti. Onunla geçirdiği diğer gecelerden tamamen farklı olsa da, bu gece gerçekten keyifli geçiyordu.

"Şaşırmadım. Askerlik hayatının düzenini sevdim," dedi Paulo. "Orada öğrendiğim disiplin iş hayatımda bana yardımcı oldu. Ve ailemin benim için planladığı geleneksel rolün dışına çıkmayı sevdiğimi fark ettim."

"Bağınız nerede?" diye sordu Jay.

"Temecula. Oraya hiç gittiniz mi?"

"Hayır. Genellikle üssün yakınlarında kalıyorum veya San Diego'ya gidiyorum," dedi Jay.

"Alysse'i Temecula'ya götürüp sıcak hava balonuyla uçurmalısın. Tüm vadinin güzel bir manzarasını göreceksin. Bunu yaparsan beni ara, seni bağda öğle yemeğine davet edelim."

"Elbette yapacağım," dedi Jay, Alysse'i kendisiyle balon turuna çıkmaya ikna edip edemeyeceğini merak ederek. Romantik jestler yapmada pek iyi değildi ve Alysse'in bunları hoş karşılayacağından bile emin değildi.

"Ne yapayım?" dedi Alysse.

Paulo, "Seni öğle yemeği için bağıma götüreceğim," dedi.

Frida da sohbete katılarak, "Bu harika bir fikir," diye onayladı.

"Sanırım karar verildi o zaman," dedi Alysse. "Ne zaman?"

"Detayları daha sonra konuşmamız gerekecek," dedi Jay, içini bir panik dalgası kaplarken. Hâlâ kendisi ve Alysse arasındaki ilişkiyi çözmekte zorlanıyordu. Şu anda işin içine daha fazla insan katmak çok erken olabilir.

"Alysse'de numaram var. Beni arayacaksın, değil mi?" dedi Paulo.

"Tamam," diye onayladı Jay.

Toby ayağa kalktı ve herkes yemeğin son lokmalarını da bitirip yanına oturdu. "Jay daha önce hiç kürek sörfü yapmadı, bu yüzden ona kısa bir ders vereceğim. Başka ihtiyacı olan var mı?"

Frida elini kaldırdı. "Korkarım ben de daha önce hiç yapmadım."

"Beni takip et," dedi Toby.

Jay arkasına dönüp Alysse'e baktı ve Alysse ona gülümsedi. Bunu yaparak onu mutlu ettiğini biliyordu ve kendi rahatlık alanının dışında olsa da, kardeşinin peşinden suya indi. Ne zaman olduğunu tam olarak bilmiyordu ama Alysse'in gülümsemesini görmek için her şeyi yapabileceğini fark etmişti.

Bu tehlikeli bir düşünceydi.

Onun için buraya geri dönüp tekrar denemeye yetecek kadar önemliydi, ama bu ana kadar bunun ne kadar önemli olduğunu anlamamıştı.

JAY'IN ONU PLAJDAN EVE KADAR TAKİP ETMESİNE ALYSSE ŞAŞIRMADI. Akşam, tahmin ettiğinden farklı gelişmişti. Jay'in, onu tanıştırdıktan sonra bile bu kadar çabuk rahat edeceğini düşünmemişti. Ama Jay, ilk baştaki tereddüdünden sonra gerçekten çaba göstermişti. Kolay olmamıştı ve neyse ki Paulo'nun askeri deneyimi Jay'in kendini evinde gibi hissetmesini sağlamıştı. Ancak bu, Alysse'ye iki adam arasındaki farkı daha da belirginleştirmişti. Askerlik geçmişine rağmen Paulo açık ve sosyaldi. Şefkatliydi ve Frida'ya çok düşkündü; onları birlikte görmek, Alysse'nin Jay ile asla sahip olamayacağından şüphelendiği bir şeye özlem duymasına neden olmuştu.

Dürüstçe itiraf etti ki, onu bu gece evine ve yatağına davet etmenin bir hata olacağını biliyordu. Ama iniş çıkışlarla dolu uzun bir gündü ve Jay'i kendinden mahrum bırakmaya hazır değildi. Yakında gideceğini hissediyordu. Keşke bir film kahramanı gibi olup yarını hiç düşünmeseydi, ama hiçbir zaman öyle olmamıştı.

Jay, ona doğru yürürken, "Arabadan inmek için çok uzun süre bekliyorsun," dedi.

"Seni içeri davet edip etmeyeceğime karar vermeye çalışıyorum," dedi dürüstçe. Bu gece, Jay onu terk ettiğinde bir kenara bıraktığı tüm o hayalleri hâlâ istediğini fark etmesini sağlamıştı.

Şimdi tek sorun, Jay'in çocuk sahibi olmak istediği adam olup olmadığından emin olmamasıydı.

"Bunu çok isterdim ama geç olduğu için ve içeri sağ salim girdiğinden emin olmazsam kendimi rahat hissetmezdim, bu yüzden seni takip ettim. Ayrıca nerede yaşadığını da öğrenmek istedim," dedi.

"Beklediğiniz gibi mi?" diye sordu.

"Hayır. Sweet Dreams'e daha yakın bir yerde yaşayacağınızı tahmin ediyordum," dedi.

Sessiz ve belki de biraz yorgun görünüyordu. Motosiklet kaskı yüzünden düzleşmiş saçlarını eliyle düzeltti.

"Çok geç oldu," dedi.

"Evet, öyle. Dün gece hiç uyuyamadım ve erken kalkmak zorunda kaldım. Yorgun olmam gerekirdi diye düşünebilirsiniz ama değilim."

Arabasının kapısını açtı. "Hadi, içeri girelim."

"Henüz gelip gelmeyeceğinize karar vermedim," dedi.

"Beni davet etmeniz için ne yapabilirim?" diye sordu.

"Emin değilim," diye itiraf etti.

"Ya sana uyuyana kadar seni kucaklayacağımı söylesem?"

"Uykum gelmedi," dedi. "Ve beni kucaklaman sadece sahip olamayacağım şeyleri özlememe neden olacak. İkimiz de bunu biliyoruz."

Kadın arabadan indi ve Jay arkasından kapıyı kapatıp önüne geçti, böylece kadın onun bedeniyle araç arasında sıkışıp kaldı.

"Seni tutmanın kötü bir şey olduğunu sanmıyorum Aly. Sanırım sen de emin değilsin, yoksa arabadan fırlayıp yıldırım hızıyla eve girerdin. Beni istiyorsun."

"Evet, öyleyim. Hem de çok fazla, ama bu gece gerçek bir ilişkinin ne demek olduğunu kanıtladı—"

Onu öptü, dilinin ucundaki kelimeleri durdurdu ve gün boyu özlediği o kucaklaşma nihayet gerçekleştiğinde titredi. Bunu özlemişti—yakınlığı, ama dürüst olmak gerekirse daha önce hiç yaşamamışlardı. Kabul etmek istemese de Jay'i özlemişti. Vegas'ta hayat oldukça güzel bir rüyaydı.

Elini onun elinde fark edince parmaklarını birbirine kenetledi ve bir an için, sevgiliyle eve dönüyor olmanın tadını çıkardı. İçinde bir şeyler değişti ve onu yatağına alırsa hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını anladı.

Ellerini kollarında yukarı aşağı kaydırdıktan sonra beline yerleştirdi. Başını geriye doğru eğdi ve büyüünün onu sarmasına izin verdi. Jay hakkında aklının bildiği her şeyi unuttu ve en azından bu gece için kalbinin yol göstermesine izin verdi. Parmaklarını ipeksi, kısa kesilmiş saçlarının arasına geçirdi ve dili onun diline değdikçe onu kendine doğru çekti. Hafifçe dilini emdi ve göğüslerinde, meme uçlarının sertleştiği bir karşılık hissetti. Ve en kadınsı bölgesinde de.

Onu istiyordu, bunu inkar etmek mümkün değildi. Ya da kendini, diye düşündü. Bekardı ve bu adamı istiyordu. Ona sahip olabilirdi.

Kalçasını ona doğru kaydırды ve içindeki sıcaklık ve tutku kabardıkça, ereksiyonunun ucunun ona doğru itildiğini hissetti. Bu Jay'di—yaralı bir savaşçı, seksi bir sevgili ve asla unutamadığı tek adam. Onu sıkıca kucaklamak için kollarını etrafına sardı. Ona karşı hissettiği duyguların sadece şehvet olduğunu iddia etmeye çalışmıştı, ama gerçeği biliyordu. Artık kendine yalan söyleyemezdi. Jay'in eli üzerinde, ona değer verildiğini ve onun için özel olduğunu hissettirdi. Dudaklarını onunkilerden ayırdı.

"Alysse..." Adını uzun bir iç çekişle söyledi ve kalbi bir an durdu.

"Beni istiyor musun?" diye sordu, soruyu onun kulağına iyice fısıldayarak.

“Evet,” dedi, kendi sesinin nefes nefese çıkmasına şaşırarak. Ayrıca, ona verebileceğine inanmaktan korktuğu bir şeyi de istiyordu. Kalbini istiyordu. “Seni sahilde üstsüz gördüğümünden beri başka hiçbir şey düşünmedim. Çok çekici bir vücudun var, Jay.”

"Öyleyse beni götürün," dedi.

Onu elde etmek istiyordu, ama aynı zamanda geçmişini öğrenmek onu gerçekten kullanmaktan korkutmuştu. Jay, sandığından daha savunmasızdı. Bu çok saçmaydı, çünkü o kadar güçlü ve yıkılmaz görünüyordu ki, ona zarar verilebileceği aklına hiç gelmemişti.

"Yapacağım," dedi. Ama aynı zamanda onun kalbini de korumak için elinden gelenin en iyisini yapacağına dair kendine söz verdi. Çünkü Jay'i incitmek, sadece kendini yaralamakla sonuçlanacaktı.

Elini tuttu ve onu küçük bungalovunun aydınlatılmış yolundan ön kapıya kadar götürdü. Anahtarını ararken neredeyse düşürüyordu.

"Gergin?"

“Saçma, değil mi?”

"Bu o kadar da saçma değil. Artık birbirimize yabancı değiliz."

Bu onu çok etkiledi. Evlenmişler ve boşanmışlardı ama birbirlerini gerçekten tanımamışlardı. Yaptığı şeyin etkisi onu adeta dondurdu.

"Ben giderim," diye teklif etti.

Eğer giderse onu bir daha asla göremeyeceğini biliyordu. Ve kendine şu soruyu sormak zorundaydı: Hayattan saklanıp incinme ihtimaline karşı önlem mi alacaktı yoksa hayatı dolu dolu yaşayacak mıydı?

“Hayır. Kal.”

Jay gülümsedi, gerçek bir gülümsemeydi bu ve kadın yine o duygu seline kapıldı. Eğildi, anahtarlarını aldı ve ona uzattı. Kadın anahtarı kapı kilidine takmak için döndü ve Jay arkasından geldi.

Elleri belindeydi, dudakları boynundaydı ve içindeki arzu ateşini körükleyen, onu içeri davet ederek doğru kararı verdiğine ikna eden nazik öpücükler bırakıyordu.

Sonunda kapıyı açtı ve ikisi de giriş holüne girdiler. Jay kapıyı kapattı ve arkasına yaslandı. Bir an orada durup onu ve güzel evini süzdü. Kollarını göğsünde kavuşturmuştu, ifadesi okunamazdı ve kadın onun ne düşündüğünü merak etti.

"Güzel bir yer," dedi sonunda.

"Teşekkürler."

Aralarında daha önce olmayan bir gariplik vardı ve acaba bunun sebebi zihninde her şeyin değişmiş olması mıydı diye düşündü. Ona ne kadar değer verdiğini kendine itiraf etmişti. Artık geri dönüş yoktu.

"Gel buraya, Aly. Bana senin dünyana ait olduğuma inanır."

Ona doğru bir adım attı ve o da onu kollarına çekti. Onu sıkıca kucakladı, başını omzuna gömdü ve onun eşsiz kokusunu içine çekti; kıyafetlerine ve saçlarına sinmiş denizin tuzlu kokusu, Jay ile her zaman özdeşleştirdiği toprak kokusu. Sanki dünyanın tüm zamanına sahipmiş gibi, onu tutkuyla ve yavaşça öptü.

Sonra onun sırtını okşadığını, ellerinin vücudunda yukarı aşağı dolaştığını, düğmeleri ve fermuarları gevşeterek içeri girip çıplak tenine dokunduğunu hissetti.

Ürperdi. Ah, onun dokunuşunu özlemişti. Adam elleriyle belini kavrayıp onu yerden kaldırdığında, böylece daha da sıkıca kendisine yaslandığında nefesi kesildi.

Kadın ellerini gömleğinin altına sokup, onu tahrik etmek için göğsünü okşadı. Sonra adam onu daha da kendine çekti.

"Ah, Jay," dedi, sesindeki duygunun farkında olarak.

Yutkundu ve kadın, onu öpmeden önce gözlerinde kısa bir an için duygu belirtisi gördü.

Bir anda, aralarındaki o hassas an, yakıcı bir şehvet anına dönüştü. Adamın ağzı kadının boynundaydı, bir eli göğsünde, diğer eli ise bacaklarının arasındaydı. Kadın titriyordu ve saniyeler içinde doruk noktasına ulaşmak üzereydi.

Eli göğsünden ayrıldı ve fermuarının indirilme sesini duydu, ardından bacaklarının arasında sıcak penisini hissetti. Gözlerini görmek, yüzünü tutmak istese de, onu döndürdü.

Arkasından, ellerini kapıya doğru yönlendirdi ve hazır olup olmadığını test etmek için ona mahrem bir şekilde dokundu. Penisinin ucunu hissetti ve onu içeri davet etmek için geriye doğru kaydı. Onu tahrik etmişti; onu istiyordu, hiç şüphe yoktu. Ve içine girmeden önce bir saniye bile beklemedi.

Önce göğüs uçlarını hafifçe sıktı, sonra da kalçalarını daha hızlı ve sert bir şekilde hareket ettirirken klitorisini okşamak için daha aşağıya uzandı.

Kör bir arzu onu ele geçirmişti.

Ama sorular hâlâ zihninde dönüp duruyordu, hâlâ onu görmek istiyordu.

Aniden, orgazmı başlarken vücudunun yoğun kasılmalarını hissetti ve adamın elleri hızla kalçalarına giderek onu her itişinde kendine doğru çekti. Onu doruk noktasına ulaştırdı ve gözlerinin önünde yıldızlar dans etti.

Bir kez daha, sonra iki kez daha ileri doğru hamle yaptıktan sonra sıcak boşalması gerçekleşti. Öne doğru düşerek başını kadının kürek kemikleri arasına yasladı. Kadın nefes alışverişi yavaşlayana kadar orada durdu, sonra adam kollarını kadının beline doladı ve onu sıkıca tuttu.

Sonunda ondan uzaklaştı ama onu kollarına aldı. "Yatak odası?"

Gözlerindeki kederli ifadeyi görünce elini çenesine koydu. İlk defa, onda uyandırdığı duygularla nasıl başa çıkacağını bilmediğini anladı.

Koridora doğru işaret etti. Onu sadece seks için kullanıyormuş gibi davranmak istiyordu, ama adam yatak odasına girip yanına uzandığında, bunun sadece seks olmadığını anladı. Daha önce sevişirken yüzüne bakamamış olabilir, ama şimdi onu kollarına almış, sıkıca sarılmış ve onu asla bırakmayacakmış gibi hissettirmişti. Hafif tüylü göğsünün inip kalkmasına odaklandı, ta ki yorgunluk onu ele geçirip uykuya dalana kadar. Sanki bir fanteziydi. Onunla geçirdiği bu zamanın gerçek olmadığını biliyordu. Uykuya dalarken bunu hatırlaması gerektiğini düşündü.

JAY, ALYSSE'İ KOLLARINDA TUTARKEN UYUYAMADI AMA ÇIPLAK bedeninin yanına yaslanmasından keyif aldı. Alysse uykusunda hafifçe horluyordu ve Jay, Vegas'ta onu böyle tuttuğunu bir türlü hatırlayamıyordu. Hatırladıysa da o zaman şimdiki kadar önemli olmamıştı.

Bu gece onun kendisini sadece seks için kullandığı düşüncesine kapıldığının farkındaydı. Ama öyle değildi. Alysse kendine ne söylerse söylesin, kimseyi, hele de değer verdiği birini kullanacak bir yapısı yoktu.

Daha iyi bir insan olsaydı uzaklaşacağını biliyordu. Neden uzaklaşmadığından tam olarak emin değildi, ancak onunla birlikteyken, gelecekle ilgili kararsızlığına rağmen kendini iyi hissediyordu.

Saçlarını okşadı ve gitmesi gerektiğini bilerek saatine baktı. Erken kalkması gerekiyordu ve belki de onun geceyi burada geçirmesini istemeyebilirdi.

Ama gitmek istemiyordu. Onun yalnız uyanmasını ve kendisini yine terk ettiğini düşünmesini istemiyordu. Kahretsin, tuzağa düşmüştü. Ama

kendini içinde bulduğu en tatlı durumdu bu. Kalp atışlarının yavaşladığını ve gözlerinin biraz daha ağırlaştığını hissetti.

Yanına döndü, onu kendine daha da yaklaştırdı ve uykuya daldı. Rüyalari karanlık ve rahatsız ediciydi. Kendini tekrar Afganistan'da, siperde yatariken, hedefi beklerken buldu. Doğuda yükselen tozu gördü, hızla ilerleyen SUV'lardan oluşan bir konvoy ona doğru geliyordu. Gözcüsüne baktı ve Alysse'nin rüzgarın koordinatlarını ve yörüngeyi söylediğini gördü. Ve siperde yatmak yerine, aşçı ceketi ve şapkasıyla yanında duruyordu.

Burada ne işi vardı? Alysse asla savaş bölgesinde olmamalıydı. Kahretsin. Bu çok büyük bir hataydı.

"Yere yat!" diye bağırdı. Bacaklarına doğru yuvarlanarak onu yere devirdi, böylece daha az hedef teşkil etsin. Başını kaldırdı, o da başını aşağı itti ve altına aldı. "Tehlikeli."

"Beni korumakla yükümlüydün," diye tısladı.

"Deniyorum," dedi. Ama fark edildiklerini biliyordu ve konvoyun bulundukları yerin altında durduğunu duymuştu. Kadın onun emirlerini dinlemiyordu. İkisini de tehlikeye atıyordu ve onu kurtarmanın hiçbir yolu yoktu.

"Beni boğmayı bırak." Kadın ona karşı direndi ve adam başının yanından geçen bir kurşunun vızıltısını hissetti. Onu daha sıkı kavradı ve altında tutarak yerinde tuttu.

"Kıpırdamayla bırakın yoksa öleceğiz," diye emretti. Tanrım, ona hiçbir şey olmasına izin veremezdi. Alysse'nin ölmesini istemiyordu. Onun güvende ve mutlu olmasını istiyordu.

Onu buradan çıkarması gerekiyordu. Kollarını ona doladı ve etrafı taradı. Onları tepeden aşağı, küçük bir ağaçlık alana kadar yuvarlayarak güvenli bir yere götürecekti.

"Jay?" diye sordu, eli omzunda. "Uyan."

"Ne?" diye sordu. Rüya kaybıldı. Alysse'nin yatağındaydı, onun üzerindeydi. Alysse ellerini onun göğsüne koymuş, hafifçe onu itiyordu. Kahretsin, ondan en az yüz kilo daha ağırdı ve onu eziyordu.

"Özür dilerim," dedi hızla üzerinden kalkarak. Oturdu ve ayaklarını yere koydu. Başını ellerinin arasına alarak birkaç derin nefes aldı.

"İyi misin?" diye sordu, nazikçe sırtına dokunarak.

"Evet. Uyuyakalmak istememiştım," dedi.

"Sorun değil. Konuşmak ister misin?" diye sordu, gecelik gömleğini giyip yatağın kenarına yanına otururken. Bir kolunu omzuna doladı ve o,

kadının kendisini teselli etmesine izin vermek istemedi. Onu korkutmuş ve uykusundan uyandırmıştı. Bunu hak etmemişti, ama yine de katlandı. Ona ihtiyacı vardı. Ve bu korkutucuydu çünkü Alysse'nin rüyada söylediği gibi, onun koruyucusu olması gerekiyordu ve bunu yapıp yapamayacağından emin değildi.

"Şey... hayır, bu konuda konuşmak istemiyorum," dedi. Tanrı aşkına, en son istediği şey o kâbusun tek bir saniyesini bile yeniden yaşamak değildi.

Kadın saate baktı ve adam saatin neredeyse sabah 3:00 olduğunu gördü. "Sanırım ben çıkmalıyım ve seni uyumaya bırakmalıyım."

"Buna gerek yok. Zaten yaklaşık bir saat sonra kalkmam gerekiyor," dedi.

Hâlâ biraz titriyordu ve rüyanın etkisini üzerinden atmak zordu. Onun hayatına kolayca geri dönebileceğini, kendine birkaç soru sorabileceğini ve sonra yoluna devam edebileceğini düşünmüştü. Ama durum böyle değildi.

"Sizin için yemek pişirsem nasıl olur?" diye önerdi. "Biliyorum daha erken ama dün gece doğru dürüst yemek yemedik."

Bu o kadar normal ve rahatlatıcı gelmişti ki, ne kadar normal ve rahatlatıcı olduğunu bile anlayamamıştı. Ama burada kalıp onu daha fazla tehlikeye atmaya niyeti yoktu. Kapısının dışında bekleyen bir düşman olmadığını biliyordu. Buradaki gerçek düşman kendisiydi. Alması gerekmeyen bir riskti. Sonunda neden onu kullanıp yoluna devam etmek istediğini anlamıştı ve fikrini değiştirebileceğini düşündüğüne pişman olmuştu.

O, gece boyunca onu kucaklayıp kabuslarla uyandırmayacak bir erkeği hak ediyordu; mutfağında oturup yemek pişirmesini izleyebilecek ve kaçma ihtiyacı duymayacak bir erkeği hak ediyordu. Ondan daha iyi bir erkeği hak ediyordu ve o da, kadının ona tekrar aşık olmaya başlamadan önce şimdi gitmesi gerektiğini biliyordu.

JAY AYAĞA KALKTI, KOT PANTOLONUNU GİYDİ VE DIŞARI ÇIKMAYA başladı ama kız yatağının kenarında oturmuş onu izliyordu ve Jay bunu yapamadı. Vegas'ta uyurken onu terk etmesinin sebebinin bu olabileceğini fark etti.

"Ne düşünüyorsun?"

"Şu an tam bir karmaşa içindeyim. Daha önce hiç bu kadar gerçekçi bir rüya görmemiştim. Böyle bir rüya hiç görmemiştim," dedi kendini tutamadan.

"Sen berbat bir insan değilsin," dedi. "İnsansın. Kusurların olması ve hata yapman normal."

Ona gülümsemek istedi ama gülümsemedi. Şimdi değil. Ama bu anı her zaman kıymetli bulacak ve yalnız hissettiği her an hatırlayacaktı. Onun için de aynı derecede güzel bir şey yapmak istedi ve sonuçta kaçmasına gerek olmadığına karar verdi. O işe gidene kadar burada kalabilirdi.

"Peki bana ne tür yemekler pişirmeyi öğreteceksin?" diye sordu.

"Bilmiyorum," dedi ayağa kalkarken.

Üzerinde "Aşçıyı Öp" yazan ve dizlerinin hemen üstüne kadar uzanan bir gecelik giymişti. Saçları dağınıktı ve gözleri hala biraz uykuluydu ama iyi görünüyordu. En son isteyeceği şey gidip bir şeyler yemekti. Az önce iliklediği kot pantolonunun fermuarını açtı ve bacaklarından aşağı indirdi.

"Ne yapıyorsun?"

"Seni ikimizin de ait olduğu yatağa geri götürüyorum," diye yanıtladı, aralarındaki mesafeyi kapatıp onu yatağa doğru itti. Üzerine çıktı ve bacakları aralandı. Kalçaları oradaki boşluğa tam oturdu.

"Burada başka yerlere göre daha iyi iletişim kurabiliyoruz gibi görünüyor," dedi. "Ama bence aklınızı gördüğünüz rüyadan uzaklaştırmak için bir şeyler yapmanız gerekiyor."

"Bu işe yarayacak. İnan bana, seninle sevişmek başka düşüncelere yer bırakmıyor."

"Gerçekten mi? Neden? Beni mi düşünüyorsun?" diye sordu. Elini onun kalçalarına koydu ve kalçalarını yukarı doğru kaldırarak sallanmaya başladı.

"Ne gibi?" diye sordu. "Bacaklarımın arasında ne kadar rahat hissettiğini düşünüyorum. Ve nefesinin boynuma değmesinin ne kadar hoşuma gittiğini."

"Ben de bundan zevk alıyorum," dedi, elini aşağıya uzatarak penisini iç çamaşırından kurtardı ve gecelik gömleğini yukarı kaldırarak çıplak bir şekilde birbirlerine yapıştılar. Bu şekilde onun için daha kolaydı.

"Bu tişörtün altında göğüslerinin ne kadar güzel olduğunu da düşünüyorum," dedi, eğilip yanağını göğsünün üzerinde gezdirerek meme ucunun sertleşmesini sağladı. Sonra doğrulup sıcak ve ıslak ağzını meme

ucuna dayadı ve tişörtün kumaşının üzerinden emmeye başladı. Ardından penisinin ucunu vücudunun içine soktu.

"İçine ilk girdiğimde hissettiğin o duyguyu çok seviyorum, Aly. Vücudunun içinde olmadığım zamanlarda tek düşündüğüm şey, seninle tekrar ne zaman sevişebileceğim," dedi, yavaşça, santim santim içine girerken.

Kadın onu hızlandırmaya çalışarak yukarı doğru itti ama adam hareketsiz kaldı. İkisini de çıldırtmak ve bunu olabildiğince uzun süre devam ettirmek istiyordu. Kadın onun altında kıpırdandı ve sonra ellerini bacaklarının arasına uzatarak onu avuçladı.

İnledi. "Ah, bebeğim, bu çok güzel hissettiriyor."

"Güzel," dedi, onu kızdırmaya devam ederek. Sonra hafifçe boynunun yan tarafını ısırdı ve zevk tüm vücuduna yayıldı. Kararlılığının zayıfladığını hissetti. İçine bir santim daha girdi, sonunda yavaşlamaktan vazgeçti ve onu tamamen doldurdu, tüm penisi onu doldurdu.

Titredi ve bacaklarını beline dolayarak kalçalarını yukarı kaldırdı. İnleyerek onun adını söyledi ve o da orgazmının yaklaştığını hissedene kadar tekrar tekrar ileri geri hareket etti. Vücutlarının arasına uzanıp klitorisini buldu. Tekrar içine girerken klitorisini ovuşturdu ve bu sefer vücudu penisinin etrafında kasıldı. Omuzlarını kavradı ve hiçbir şey saklamadan onun adını haykırdı. Boşalması tamamlanmıştı.

İçine boşalmadan önce bir kez daha içine girip çıktı. Oturur pozisyonda, başını göğsüne yaslayarak nefes alışverişini yavaşlattı. Yanına dönmeye çalıştı ama kadın hâlâ bacaklarını beline, kollarını da omuzlarına dolamıştı.

"Gitme. Henüz değil," dedi.

Vücutları birbirine yapışık kalacak şekilde yana kaydı. Vücundaki ter kuruduğu için oda serinlemişti ve kalmaması gerektiğini bilmesine rağmen o sesi duymazdan geldi. Bunun yerine, yorganı yatağın ucundan çekip ikisini de içine örttü.

Onun bir yanı, birlikte nasıl bir gelecek kurabileceklerini gerçekten bilmediğini kabul etmeye fazlasıyla hazırды, ama bu gece sadece ona sarılmakla yetiniyordu.

DokuZunCu Bölüm

Cumartesi sabahı aydınlık ve berrak bir havayla başladı. Sahilde geçirdikleri geceden bu yana dört gün geçmişti ve Jay, akşamlarının çoğunu Alysse'nin evinde geçirme alışkanlığı edinmişti. Dün gece bisikletini alıp San Clemente'den otoyolda uzun bir tura çıkmışlardı ve Alysse, yaşadıkları durumu tam olarak unutamamış olsa da, bundan keyif aldığını itiraf etmeliydi.

Ancak bu sabah Jay hakkında pek fazla düşünememişti. Kendisi ve Staci'nin bir etkinliği olduğu için mutfak, yardım eden iki ek fırıncıyla oldukça yoğundu.

Alysse ve yarı zamanlı çalışanlar, Dana Point'teki yıl dönümü partisi için kalan son kekleri de minibüsünün arkasına yüklemeyi bitirdiler. Alysse ve Staci, iki üniversite öğrencisini ağırlıklı olarak hafta sonları için işe almışlardı. Marissa ve Courtney ikisi de hevesliydi ve emirleri iyi yerine getiriyorlardı; bir gün kendi mutfaklarına sahip olup sorumluluk almayı umuyorlardı. Marissa, Alysse'in on dakika önce keklerin bir kısmındaki kremayı yeniden yapmasını istediğinde bunu Alysse'e söylemişti.

Alysse, fırının çok yoğun olması nedeniyle Staci ile yalnız kalmayacağını umuyordu, çünkü Jay ile aralarında başlayan şey neydi? "Birlikte görüşmek" kulağa hiç doğru gelmiyordu.

Ancak, sadece her gün birbirlerini görmekle kalmamış, gecelerini de birlikte geçirmeyi başarmışlardı. Yine de saklanmanın bir anlamı yoktu; Alysse, önümüzdeki kırk beş dakikayı Staci ile birlikte teslimat kamyonunda yalnız geçirecekti.

Direksiyonun başına geçti ve minibüsü kuzeye, 5 numaralı otoyola ve yıldönümü partisine doğru sürdü. "Yemeğinizi hallettiniz mi?"

"Evet, bence öyle."

"Güzel. Özel bir şey için miydi?" diye sordu Alysse, son zamanlarda Jay ile meşgul olduğu için arkadaşının hayatına pek dikkat etmediğini biliyordu.

"Aslında öyle. Premiere Chef yarışmasına katılmaya karar verdim," dedi.

"Gerçekten mi? Oldukça yoğun bir dizi değil mi?"

"Evet," dedi Staci. "Öyle. Eğer programa katılırsam, Sweet Dreams'ten on hafta uzak kalacağım. Bunu nasıl dile getireceğimi bilemedim çünkü Jay ile ve diğer şeylerle meşguldün."

Staci, Sweet Dreams'ten ayrılmayı mı düşünüyordu? Alysse şu anda bunu kaldıracabileceğinden emin değildi. "Sorun değil."

"Solgun görünüyorsun ve neredeyse çıldırmak üzeresin. Sadece ben sabırsızlanmaya başladım."

Alysse sürüşüne odaklandı. "Yarışmacı olup olmadığını ne zaman öğreneceksin?"

"Yarın ön seçmelere katılmak için Los Angeles'a gidiyorum. Bu ne kadar saçma, değil mi? Seçmelere katılmak için seçmelere katılmak gerekiyor," dedi Staci. Arkadaşının sesinde bir gerginlik vardı.

"Saçma," diye onayladı Alysse gülerek, içten içe yavaş yavaş çökmeye başlarken sanki sorun yokmuş gibi davranmaya çalışarak. "Neden bu programa çıkıyorsun? Kanıtlayacak hiçbir şeyin yok."

Staci, dikenli saçlarını eliyle düzeltti ve sonra başını salladı. "Evet, nefret ediyorum. Televizyondaki o kendini beğenmiş, benden daha iyi olduğunu bildiğim heriflerin 'Baş Aşçı' seçilmesini düşünmek bile beni tiksindiriyor. Yani, hadi ama," dedi.

Alysse, arkadaşının egosuna gülmek zorunda kaldı. Ancak Staci'nin yemeklerini birden fazla akşam yemeğinde tatmıştı ve söylediklerini destekleyecek kadar yetenekli olduğunu biliyordu.

"Kesinlikle iyi bir şefsin, ama o programlardaki rekabet çok çetin ve sen de son dört yıldır benim gibi fırıncılık yapıyorsun," dedi Alysse. Fırıncılık, Staci'nin Premiere Chef'te yapması gereken yemek pişirme türünden farklıydı. On dakikadan kısa sürede bir yemek pişirmesi ve baskı altında benzersiz yemekler ortaya çıkarması gerekecekti. Zorlu bir ortamdı.

"Sıkılmaya başladım," dedi Staci. "Bir süredir seninle bu konuda konuşmak istiyordum. Ama zaman bir türlü uygun görünmedi."

"Neyden bahsedeceğiz?" diye sordu Alysse. Bundan nefret ediyordu. Her ne zaman kendini rahat hissetmeye başlasa ve hayatının doğru yolda olduğunu düşünse, böyle bir şey oluyordu. "Sweet Dreams'ten ayrılıyor musun?"

"Henüz bilmiyorum. Bu yarışmaya katılmak istiyorum çünkü hâlâ büyüklerle yarışabilecek yeteneğe sahip olup olmadığımı görmek istiyorum, anlıyor musunuz?" diye sordu.

Dürüst olmak gerekirse, hayır, Alysse bilmiyordu. Fırının sessizliğini ve müdavim müşterilerin tanıdık ortamını seviyordu. "Bunu göremiyorum, ancak daha fazlasını istemenizi anlayabiliyorum. Siz Cordon Bleu eğitimlisiniz."

"Evet. Ve sanırım sonunda hazırım."

Alysse, Staci'nin tam olarak ne istediğini anlamaya çalışarak, "Bu yarışma için mi? Yoksa televizyona çıkmak için mi?" diye sordu.

"Rekabet. Paris'te Michelin yıldızlı bir restoranda çalışıyordum, işler ters gidince Amerika'ya geri döndüm. Bunu tekrar istiyorum. Dün gece rüyamda mutfaktaydım ve kırk kişiye hizmet veriyorduk. Mutfak çılgıncaydı ve enerjiyi hissettim... Özledim."

"Öyleyse harekete geçmelisin. Hayallerinin peşinden gitme şansını kendinden mahrum etmemelisin. Sonuçta, Sweet Dreams benim fikrimdi ve sen de hayata geçirmeme yardım ettin," dedi Alysse. "Peki benden neye ihtiyacın var?"

"İlk seçmeleri geçersen, gösteri için biraz izin alacağım. Muhtemelen pasta işlerinde yardımcı olacak birini işe almalıyız," dedi Staci.

"Evet. Bazı değişiklikler yapmamız gerekecek, mutfakta ön tarafta olmaktan daha çok zaman geçirmeyi tercih ederim, bu yüzden tam zamanlı bir tezgah görevlisi işe almak daha iyi olabilir," diye önerdi Alysse.

"İşe yarayabilir. Bunu sana birden söylemek zorunda kaldığım için özür dilerim, ama işten sonra her gece meşgul oluyorsun." Staci döndü ve pencereden Güney Kaliforniya'nın geçen tepelerine baktı.

"Evet, öyleydim," diye itiraf etti Alysse. Staci'nin, çıktığı o kötü çocuk denizci hakkında soru sormasından kaçınmaya çalışmakla meşguldü; Staci ise ona bu Premiere Chef olayından bahsetmek istiyordu.

"Her gece aceleyle evden çıkmaya sebep olan Jay, değil mi?" diye sordu Staci.

"Evet, öyle. Birbirimizi yeniden tanımaya çalışıyoruz," dedi Alysse. Görünüşe göre hem o hem de Staci farklı yönlerde doğru ilerliyorlardı. Belki

de birlikte yapabilecekleri her şeyi yapmışlardı ve artık kendi başlarına bir şeyler deneme zamanları gelmişti.

"Peki, bu işe yarıyor mu?" diye sordu Staci. "Doğrusu, çoğu gün oldukça mutlu görünüyorsun."

Alysse omuz silkti. "Onu seviyorum. Bazen zor biri olabiliyor ve hayatımın geri kalanını onunla geçirebileceğimden hiç emin değilim, ama her gece dışarı çıkmak bana özlediğim her şeyi hatırlatıyor. Sanırım, senin Michelin yıldızlı bir mutfağa geri dönme isteğin gibi, ben de kendimi birçok şeyden soyutlamıştım."

"Evet, öyleydi. Bunu birden fazla kez dile getirdim. Ama itiraf ettiğine sevindim. Fırının senin hayatın olamayacağı için bir süredir senin için endişeleniyordum," dedi Staci.

Alysse bunu kabul etmekten nefret etse de Staci haklıydı. Fırın onun tüm hayatı olmuştu ve dürüst olmak gerekirse, hâlâ da öyle yapıyordu. Gece yatmadan önce Jay'e birkaç saat ayırıyor, sonra da o hâlâ uyurken sabah aceleyle dışarı çıkıyordu.

Yine de Staci adına sevinmişti. Konuştukça Staci'nin farklı bir hayalin peşinden gitmek için ayrılması konusunda duyduğu panik azalıyordu. Bu değişimin üstesinden her zaman yaptığı gibi gelecekti: yeni bir rahatlık alanı bularak. Bunu yapabilirdi ve yapacaktı.

"Biliyorum. Dürüst olmak gerekirse, sanırım orada saklanıyordum. Orayı faaliyete geçirmek çok çaba gerektirdi ama şimdi her şey kontrol altında," dedi Alysse. Ve onu rahatsız eden de buydu. Fırını işlerin sorunsuz yürüdüğü bir noktaya getirmiş olmaktan memnundu. Hayatınızda olması gerekeni yapan bir şeye sahip olmanın önemi büyüktü.

"Bu yüzden seçmelere katılmam gerektiğini düşünüyorum," dedi Staci. Arkadaşı ona sorgulayıcı gözlerle bakıyordu.

Alysse, Staci'yi rahatlatmak için "Çok haklısın," dedi, ama aslında kendini de bir bakıma rahatlattığını fark etti. "İkimiz de Sweet Dreams'in içine saklanmayı bırakıp, bizi onu yaratmaya iten şeylerin peşinden gitmeliyiz."

"Doğru. İkimizin de hayal kırıklıklarımızdan bu kadar başarılı ve güvenli bir şey yaratabilmiş olmamız komik," dedi Staci.

Alysse, bunun hem kendisi hem de Staci için bir anlam ifade ettiğini hem de ikisinin de kadın kimliğini yansıttığını düşündü. O ve Staci, mutfağa girip yeni bir şeyler yaratarak sorunlarından kaçmışlardı. Başka hiç kimsenin kontrol edemeyeceği bir şeydi bu ve Alysse, Jay'in ayrılmasından

sonraki ilk yılda Staci ile "Tatlı Rüyalar"ı paylaşmanın hayatta kalmasına yardımcı olduğunu fark etti.

"Bunu daha önce hiç söylemedim ama ortağım olduğun için teşekkür ederim," dedi Alysse. Staci ona kazanmaktan başka odaklanabileceği bir şey vermişti. Babası ve Toby hayatında olmasaydı, annesi tükenip gideceği konusunda onu uyarmış olsa da, Alysse amaçsız kalacağını, sadece bir yarışmadan diğerine sürüklenip duracağını biliyordu.

"Biz harika bir ikiliyiz. Ortaklıktan ayrılmıyorum, sadece günlük işlerden ayrılıyorum," dedi Staci. "İşlerimiz yolunda gidiyor."

"Evet, öyle yapıyoruz," dedi.

Alysse, Dana Point Marina'daki otoparka girdi ve yükleri boşaltmak için minibüsü park edebileceği yat kulübünün yakınındaki orta alana doğru sürdü. Ve onlar için hazırlanan çadırın altında keklerini yerleştirirken, Alysse hayatın tahmin edilebilir ve güvenli olmasını istediğini ama asla öyle olmadığını fark etti. Kendisi ve Staci Sweet Dreams'te saklanırken bile, geçmişleri orada yeniden ortaya çıkmak için bekliyordu.

Değişime hazır olduğu için çok memnundu. Jay hakkındaki gerçeği saklamayı bırakmalıydı. Gerçekle yüzleşmek zordu ama öğleden sonra güneşinde dururken, Jay'i hala önemseydiğini ve en son istediği şeyin onun kendisini tekrar terk etmesi olduğunu kendine itiraf etti.

Birlikte evcilik oynuyorlardı, gerçekten önemli hiçbir şeyden bahsetmemeye özen gösteriyorlardı. Şirket B hakkında, bir kere sorduğunda verdiği basit bir evet veya hayır cevabından başka hiçbir şey konuşmamıştı. Bu yüzden sormayı bırakmıştı. İkisinin de birlikte yaşamlarıyla ilgili bazı acı gerçeklerle yüzleşmeleri gerektiğini biliyordu.

Alysse, Staci'nin cesur hamlesinin, artık kendisinin de harekete geçip bazı değişiklikler yapmasının zamanının geldiği anlamına geldiğini düşünüyordu. Sadece öylece devam edemezdi, çünkü er ya da geç Jay ile ikisinin de ne istediği hakkında konuşmak zorunda kalacaklardı.

Sahip olduklarından daha fazlasını istediğini biliyordu ama Jay'i uzaklaştırmamak için bunu itiraf etmekten korkuyordu. İtiraf etmeyerek, aslında istediği şeye asla sahip olamayacaktı.

JAY HÂLÂ OFİSTE ÇALIŞMAKTAN RAHATSIZDI, ANCAK LUCIEN ONU Donovan O'Malley ile yabancı bir devlet adamını koruyacakları basit bir göreve atamıştı. Bu tam Jay'in tarzına uygundu, ki bu iyiydi çünkü en uygunsuz zamanlarda Alysse'i düşünürken buluyordu kendini.

"Hangi şubeye bağlısın?" diye sordu Donovan. Jay'in yaşına yakındı ve Seattle'lıydı.

"Birlik. Ya sen?" diye sordu Jay, pilot gözlüklerinin arkasından diğer adamı incelerken. Adam Jay'den daha kısa ve daha kaslıydı. Saçları kısa kesilmişti ve sol kolunda kabile motifli bir dövme vardı. Kot pantolon ve tişört giymişti ve Lucien, Jay'e Donovan'ın özel bir keşif eğitimi almadığını söylemiş olmasına rağmen, kalabalığın arasına iyi bir şekilde karışmıştı.

"Ordu. Ben piyadeyim, ya sen?" diye sordu.

"Keskin nişancı," dedi Jay. Tüm birliklerde keskin nişancılar vardı ama Jay'in mütevazı görüşüne göre, o dünyanın en iyileri tarafından eğitilmişti.

Donovan, "Afganistan'a gittiniz mi?" diye sordu. "Ben kendim iki kez görev yaptım ama o kadar çok kumdan biraz sıkıldım. Ben yemyeşil doğaya ve yağmura alışkınım."

"İki kez gittim. Kumda seni duyuyorum. Her yere bulaşıyor."

"Evet. Bu yüzden bu işin güzel olacağını düşündüm," dedi Donovan, başının arkasını kaşıyarak. "Yatmadan önce karyolamın üzerindeki tozları temizlemekten bıkmıştım."

"Ben de," diye itiraf etti Jay, Alysse'nin rahat, kumsuz yatağında son dört gecedir daha iyi uyuyamasa da. Bunun yatak veya çarşafarla hiçbir ilgisi yoktu, tamamen Alysse ile ilgiliydi. Başka bir kabus görme ihtimaline karşı uyumaktan korkuyordu.

"Peki, bundan sonra ne yapmam gerekiyor?" diye sordu Donovan. "Bunu berbat etmek istemiyorum. Daha önce hiç böyle bir şey yapmadım."

"Bunu batırmazsın. Fotoğraf makinesiyle aran iyi mi?" diye sordu Jay, sırt çantasından bir Nikon çıkarıp uzatarak.

"Benim açım gayet iyi. Ne tür fotoğraflar çekmeniz gerekiyor?" diye sordu Donovan, kamerayı Jay'in elinden alarak.

"Bütün binayı ve tüm girişleri. Kaldırımdan yakından çekin, sonra karşıya geçin ve oradan da biraz çekin. Yakındaki binalara da bakacağım."

Donovan başını salladı ve uzaklaşmaya başladı. "Sorun değil. Otuz dakika sonra tekrar görüşürüz."

"Kulağa hoş geliyor," dedi Jay, ama diğer adam çoktan gitmişti. Donovan emirleri yerine getirmekte çok iyiydi; içinde bulunduğu her takım

için değerli bir varlık olacak türden bir adamdı.

Jay, araziye yürüyerek keşfetmeyi severdi. Bunu daha önce bir izci eşliğinde binlerce kez yapmıştı.

Notlar aldı ve birkaç şey çizdi. Santa Monica'daydılar ve okyanusa yeterince yakındılar, bu yüzden esinti, Lucien'in koruduğu adamı hedef alan herhangi birinin vurulmasını zorlaştıracaktı. İmkansız bir atış değildi, ama çoğu adam tek kurşunla hedefini vuramazdı.

Hedefi vurmakla görevlendirilseydi oturacağı yere oturdu ve rüzgarın yönünü ve değişen esintilerini not aldı. Ve imkansız olduğunu bilmesine rağmen, okyanus esintisinin Alysse'nin kokusunu taşıdığına yemin edebilirdi.

Kahretsin, o kadınla ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu. Geleceğini nasıl şekillendireceğine dair hiçbir ilerleme kaydedememişti, tıpkı ondan o özel keki sipariş ettiği zamanki gibi.

Bu iş, içindeki huzursuzluğa çözüm değildi ve Alysse'nin de olmadığını fark etmeye başlıyordu. Hastanede yalnız başına iyileşirken sanki kendinden bir parça kaybetmiş gibiydi. Elini uzatıp bacağının üst kısmındaki yarayı ovuşturdu. Acımıyordu ama o hissi hatırlamaya devam ediyordu.

Belki de ölmesi gerekiyordu ve şimdi burada olması... işte bu hataydı. Orada kendisinden çok daha fazla kaybedecek şeyi olan adamların öldüğünü görmüştü ve bu onu rahatsız etmişti. Kimse onun için yas tutmayacakken neden o kurtulmuştu? Evlerinde eşleri ve çocukları olan adamlar kurtulamamışken?

Cevaplanması çok zor olan bazı sorular vardı ve Jay her zamanki gibi onları bir kenara bıraktı. Nedense, şimdi burada olduğu ve Alysse ile ikinci bir şans yakaladığı için mutluydu. Belki de bu yüzden kurtulmuştu?

Telefonu titredi ve Alysse'den gelen bir mesaj olduğunu gördü.

AKŞAM YEMEĞİ İÇİN PLANLARINIZ VAR MI? DANA POINT'TEN GÜN batımı tekne turuna ne dersiniz?

HÂLÂ ÇALIŞIYORUM VE NE ZAMAN BİTİRECEĞİMİ ANCAK OTUZ DAKİKA sonra anlayacağım.

TAMAM. BİLDİĞİNİZDE BANA MESAJ ATIN.

KEŞİF GÖREVİNİ TAMAMLADI VE DONOVAN'LA TEKRAR BULUŞTU. LOS Angeles'a ayrı ayrı arabalarla gelmişlerdi, bu yüzden Alysse ile buluşmak ulaşım sorunu olmayacaktı, ama sanki Las Vegas'taki gibi bir deneyim yaşıyorlarmış gibi hissediyordu, gerçekten kendileri gibi değillerdi. Bir yanı onunla birlikte olmaktan keyif alıyordu, ama bunun onun için yeterli olmayacağını biliyordu. Ve birlikte geçirdikleri her gün, ondan daha da uzaklaştığını hissediyordu.

"Fotoğraflar uygun mu?" diye sordu Donovan.

Jay, diğer adamdan kamerayı aldı ve küçük görüntüleme penceresini kullanarak fotoğrafları inceledi. Fotoğraflar aslında oldukça iyiydi. Jay'in sorun yaratabileceğini düşündüğü bir veya iki fotoğraf vardı.

Jay, binanın yan tarafındaki kapalı bir girişi işaret ederek, "Bu nişin görünürlüğü nasıldı?" diye sordu.

"En iyisi değil, ama sadece bir tane karanlık alan var ve bir adamı saklayacak kadar büyük değil."

"Emin misin?" diye sordu Jay. Devlet adamını koruma görevi ona verilmişti, ancak istihbarat onun sorumluluğunda olacaktı. Lucien'e verebileceği en iyi bilgiyi vermek istiyordu. Arkadaşının Jay veya Donovan'ın gözden kaçırdığı herhangi bir şeyden etkilenmemesini sağlamak istiyordu.

"Eminim. Yaklaşık on dakika boyunca izledim ve sürekli bir giriş çıkış vardı. Kimse birdenbire ortaya çıkmadı. Orada bir de güvenlik görevlisi var," dedi Donovan.

"Bunu bilmek güzel," dedi Jay.

Sohbetlerini bitirdikten sonra Oceanside'a ve B Şirketi ofislerine geri döndüler. Jay, Alysse'e düşündüğünden daha meşgul olduğunu ve işi bitince iletişime geçeceğini mesajla bildirdi.

Mesajına cevap vermedi. Bu sessizlik, yanlış bir şey yapıp sonunda onu soğutmuş olabileceğini düşünmesine neden oldu. Konferans salonuna girip ekibin geri kalanıyla birlikte masaya otururken bu düşüncüyü aklından çıkardı. Lucien masanın başındaydı, solunda Donovan ve Jay vardı. Karşılarında ise Jay'in tanımadığı iki adam oturuyordu, ancak kısa sürede ikisinin de önemli kişiyi korumakla görevlendirildiğini öğrendi.

Müvekkil, tutuklanmadan önce ülkeden kaçmayı başaran ve diplomatik dokunulmazlık başvurusunda bulunan Mısırlı bir dışişleri bakanıydı.

Santa Monica'da buldukları hakkında rapor verdikten sonra, Jay ve Donovan ikisi de o günkü işlerini bitirip konferans salonundan ayrıldılar.

Ama Jay huzursuzdu. Kalıp gökyüzünden gözcü olarak hizmet vermek istiyordu. İki muhafızın işlerini yapacaklarını biliyordu, ama kendisinin de göreve fayda sağlayabileceğini hissediyordu.

Bunun tek sorunu, onlar için çalışmıyor olmasıydı. Bugün zorlu ve yapmaktan hoşlandığı türden bir işti, ama dün bir kontrol odasında oturup güvenlik kameralarını izlemişti ki bu da tam bir sıkıcı işti.

Cebinden telefonunu çıkardı ve Alysse'in akşam yemeğinde kalacağını ve isterse ona katılabileceğini bildiren bir mesaj attığını gördü.

ALYSSE, HALKA AÇIK YERLERDE YALNIZ KALMAKTA HER ZAMAN zorlanmıştı. Bunun bir nedeni, yalnız kalmanın onu savunmasız hissettirecek kadar özgüvensiz hissetmesiydi. Ama Jay gittikten ve özgüvenini yeniden inşa etmek için yalnız geçirdiği onca geceden sonra bir şeyler değişmişti. Annesi sık sık, Alysse'nin bir kısmının artık başkalarının ne düşündüğünü umursamadığını söylerdi. Alysse bunun doğru olup olmadığını bilmiyordu, ama sonunda hayatını her zaman kafasında var olan romantik fantezi etrafında kurmayı bırakmıştı.

Marina bölgesindeki birçok bardan birinde dışarıda oturmuş, Pasifik Okyanusu'nun güzel manzarasının tadını çıkarıyordu. Staci, beklenmedik bir şekilde eski erkek arkadaşlarından biriyle karşılaşmış ve kek dağıtımı bittikten sonra onunla birlikte gitmişti; Alysse ise fırına ve evine dönmek yerine burada kalmaya karar vermişti.

Düşünecek çok şeyi vardı; Staci kendi yoluna gitmek istiyordu, bir de Jay...

O kadar anlayışlı davranmıştı ki, bir yanı onunla buluşmayı teklif ettiğinde hemen "evet" diyeceğini beklemişti, ama sonra onun kendisinden uzakta meşgul olduğunu hatırlamanın önemli olduğunu düşündü.

Şarabından bir yudum daha aldı ve sandalyeye yaslandı. Marina, çiftler ve ailelerin gezintiye çıktığı kalabalık bir insan topluluğuyla doluydu. Uzaktan bir reggae grubunun çaldığı sesi duydu. Marina komitesinin bu gece geç saatlere kadar sürecektir dolu dolu bir etkinlik programı vardı.

Kadın gerindi ve garsona işaret etmek için döndü; Jay'in yaklaştığını görünce şaşırdı. Her zamanki gibi kot pantolon ve tişört giymişti, üzerine de kalın bir deri pilot ceket geçirmişti.

Yanındaki sandalyeyi çekip oturdu. "Daha önce gelemediğim için özür dilerim."

"Geleceğini düşünmemiştim," dedi sonunda, onun kendisini terk edeceği beklentisinden henüz kurtulamadığını fark ederek.

"Ben de emin değildim," dedi. "Los Angeles'tan gelen trafik çok yoğun. İnsanlar buraya sürekli nasıl araba kullanıyorlar anlamıyorum."

"Bu iş zorlu mu?" diye sordu. "Pek bir şey söylemediniz."

Hayatının büyük bir kısmını onunla paylaşmamıştı. Aslında, eğer o ondan bir şey öğrenmediyse, kendisi hakkında asla bilgi vermezdi. Kadın, onun sırlarını saklamaya alışkın olduğundan şüpheleniyordu.

"Bugün yarın yapacakları bir iş için keşif yapmaya gittim. Bir devlet büyüğünü akşam yemeğinde koruyacaklar. Bir tetikçinin olası bir durumda mevzilenebileceği yerleri kontrol ediyordum... yani, adam zaten hedef, dolayısıyla 'olursa' diye bir şey yok."

Konuşurken sesinde bir heyecan sezdi. Garsona bir bira sipariş etti, sonra uzun bacaklarını uzattı ve ona baktı.

"İşi kabul edeceğinizi düşünüyor musunuz?" diye sordu. "Kesinlikle sizin tarzınız bir işe benziyor."

"Bugün öyleydi. Ama diğer işleri o kadar ilgi çekici değil," dedi bir yudum bira içerek. "Henüz bilmiyorum."

O kadar çabuk karar vermeyecekti, verse bile onun üzerinde hiçbir etkisi olmayacaktı. Birlikte geçirdikleri bir hafta içinde aralarındaki şeyler değişmiş miydi?

Aralarında inanılmaz bir cinsel çekim olduğunu biliyordu ve itiraf etmeliydi ki, istediği kadar seks yapmasına izin veriyordu. Ama gerçek şu ki, onunla ne kadar çok vakit geçirirse, onu o kadar çok istiyordu. Onu iyileştirip yoluna devam etmesini sağlamıyordu. Ona ve onun o yalnız kişiliğine aşık oluyordu, her ne kadar bunu engellemeye çalışsa da.

"Bu işi kabul etmemden hoşlanır mıydınız?"

"Bunun bana bağlı olduğunu düşünmüyorum," dedi. "Eğer 'evet' dersem ve siz bunu beğenmezseniz, bana karşı kin beslemenizi istemem."

"Bu gayet adil. Peki uzun vadede bizi düşündünüz mü?" diye sordu.

Başını salladı. "Hayır. Sen denedin mi?"

Hiçbir şey söylemedi, sadece birasını uzun uzun yudumladı ve kız bunun ne anlama geldiğini gerçekten anlamadı. Kız, kendisi Jay'den kurtulmaya çalışırken, Jay'in de kendini korumak için elinden gelenin en iyisini yaptığını fark etti. Belki de birlikte olmaları kaderlerinde yoktu.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu ona.

"Hiçbir şey," dedi. İçini ona asla dökmek istemiyordu. Adam onunla en basit şeylerden bile bahsedemiyordu. İkisiyle ilgili hiçbir konuda ona cevap vermiyordu.

Başını salladı. "Üzgün görünüyorsun."

"Hayır, değilim. Fırın konusunda endişeliyim," dedi. "Muhtemelen gördüğünüz şey de bu."

"Neden endişelisiniz? Bence orada her şey yolunda gidiyordu," dedi.

"Öyle. Ama Staci bugün bana mağazanın günlük işleyişinde daha geri planda kalmak istediğini söyledi. Bu büyük bir değişiklik olacak," dedi Alysse.

"Bunu başarabilirsin. En büyük engel ne olacak?" diye sordu.

Bunu uzun zamandır düşünüyordu. "Sanırım başka bir fırıncı bulmalıyım. Gerçekten iyi olanların çoğu zaten kalıcı işlerde çalışıyor ve mutfakta işler çok kişisel olduğu için benim tarzıma uygun birini bulmam gerekiyor."

"Ben olsam liste yapardım," dedi. Cebinden bir kalem ve küçük bir defter çıkardı.

"Aradığınız nitelikleri bir not alın, ardından bir ilan taslağı hazırlayabilir veya bu niteliklere sahip birinin olup olmadığını öğrenmek için etrafınıza sorabilirsiniz," dedi.

Ona gülümsedi çünkü bugün ilk defa yalnız hissetmiyordu. Jay'in ona bunu verebileceğini hiç tahmin etmemişti. Bu tür kararlar vermesi gerektiğinde bir ortağı varmış gibi hissetmeye ihtiyacı vardı. Ve açıkçası, ilişkilerinin gidişatına bakılırsa, bu sefer Jay'in devreye gireceğini hiç tahmin etmemişti.

Ona bakmaktan kendini alamadı ve onda gördüğü bazı değişiklikler, ona karşı biraz daha fazla ilgi duymasına neden oldu. Jay, kriz anında güvenebileceği türden bir adamdı ve bu, Deniz Piyadeleri'ndeki deneyimi göz önüne alındığında onu şaşırtmamalıydı.

İlk defa Jay'i hayatı uçlarda yaşayan, değer verdiği kişileri koruyan biri olarak düşündü. Yine de, izninden daha uzun süre onu koruyabileceğinden tam olarak emin değildi.

Onuncu Bölüm

Jay gergindi.

Alysse ile voleybol turnuvasına gidip Toby'nin maçını izlemeyi kabul etmişti; bu büyük bir sorun değildi, ancak aynı zamanda Alysse'nin annesiyle de tanışacaktı.

Alysse, Jay ile birlikte arabasına doğru ilerlerken, "Bugüne hazır mısın?" diye sordu. Saab üstü açık araba, güneşli Kaliforniya havası için mükemmeldi.

"Sanırım öyle. Neden olmasın ki?" diye sordu.

"Annem bugün geliyor," dedi. "Daha önce bahsetmedim çünkü Staci bu sabah havai fişekleri dört gözle beklediğini mesajla bildirene kadar bunun hakkında bir şey düşünmemiştim."

Harika. "O zaman annen de kardeşin gibi olacak herhalde?"

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu.

"Bana kızacak," dedi.

"Evet, aynen öyle. İşte onu özetleyen şey bu. Kardeşime ve bana karşı çok koruyucu. Okuldayken, oyun alanında biri bize sataştığında veya okuldan sonra bize zorluk çıkardığında ona asla söyleyemezdik... hemen müdürün odasına gider ve bizi savunurdu."

"Bana mükemmel geliyor," dedi Jay.

Alysse, "Annenin nasıl biri olduğunu düşününce bunu anlayabiliyorum," dedi. "Ama utanç vericiydi."

"Anlıyorum. Peki... onunla nasıl başa çıkmalıyım?" diye sordu. Alysse'nin annesiyle olan geçmişinden sanki normal ve kabul edilebilir bir şeymiş gibi bahsetmesinden pek memnun değildi. Ama Alysse'nin bunu ve onu kabul etmesi, işleri onun için kolaylaştırmıştı.

"Sadece kendin ol. Bana zarar vermek istemediğini görünce rahatlayacaktır," dedi Alysse, anahtarlığı kaldırıp bir parmağından sallayarak. "Sürüş yapmak ister misin?"

"Evet," dedi. "Bu arabada tam bir hız canavarısın."

Gülerek, "Çok iyi hızlanmasının benim suçum olmadığını" söyledi.

"Hayır, ama hızlı gitmeyi sevmen senin suçun," diye takıldı adam, kapıyı açmadan önce dudaklarına hızlıca bir öpücük kondurdu. Kadın yolcu koltuğuna oturdu, adam da sürücü koltuğuna geçti.

Normal davranmaya çalışıyordu, sanki bu eğlenceli olacakmış gibi, oysa gerçekte bundan çok korkuyordu. Son bir haftada, arkadaşlarının yanında kendisinin yapabileceğini düşündüğünden çok daha fazla şey yapmışlardı. Savunma mekanizmalarını yavaş yavaş kırmıştı ve açıkçası bunun bir fark yarattığına inanıyordu.

Yola çıktıklarında, "Cal King Turnuvası tam olarak nedir?" diye sordu.

"Bu, yarı profesyonel plaj voleybolu maçlarından oluşan bir seri. Toby ve Paulo bir takımda oynuyorlar. Her takımda iki kişi var ve tüm gün boyunca maç yapıyorlar. Akşam da final maçı var. Maçlar gerçekten çekişmeli ve izlemesi çok keyifli olabiliyor."

Alysse'nin tüm ailesinin katılacağı bir etkinliğe gitmenin eğlenceli olacağından emin değildi. Ama kabul etmesinin asıl sebebi normal hayatı denemek istemesiydi. Son bir haftadır B Şirketi'nde her gün çalışıyor ve gecelerinin çoğunu Alysse'nin evinde geçiriyordu.

Günler belli bir rahatlık veriyordu ama her gece soğuk terler içinde uyanıyordu. Alysse'i uyandırdığı o ilk gecedan beri, yataktan kalkıp onu uyurken bırakmayı başarmıştı.

Bugün Pazar günüydü, fırın kapalıydı ve Jay, Alysse'nin voleybol turnuvasındaki ailesi için yemek hazırlamasına yardım ediyordu. Toby'nin kendisine gösterdiği tepkiden dolayı Alysse'nin annesiyle tanışmak istemiyordu ama korkak değildi ve Alysse için elinden gelenin en iyisini yapacaktı.

Arabasının bagajını boşaltmaya başlarken, "Bugün geldiğiniz için teşekkürler," dedi.

"Sorun değil," dedi, tekerlekli soğutucu kutusuna eşyaları yerleştirirken onu izlerken. Her şeyin oraya ne kadar güzel sığıldığına hayran kalmıştı, ta ki kadının normalde her şeyi kendisinin taşıması gerektiğini ve eşyaları hızlıca taşımak için bu yöntemi geliştirdiğini anlayana kadar.

Bu durumdan utanç duydu. Ama bunu bir kenara bıraktı. Artık buradaydı ve geçmişı telafi etmek istiyordu, ama bu yeterli değildi. Bunu Dana Point'te anlamıştı. Alysse'in orada olan bir erkeğe ihtiyacı vardı. Dünyanın öbür ucunda savaşıan birine değil. Bu yüzden, Alysse ile bir gelecek istiyorsa, Deniz Piyade Kolordusu'na geri dönemeyeceğini kararında hesaba kattı.

Kadın, içindeki tüm eşyaları taşıyan soğutucu kutuyu çekmeye başladı, adam ise etrafından dolaşarak elini itti ve aletin kontrolünü ele aldı.

Güneş sıcaktı ve sahile vardıklarında kalabalık çok yoğundu. Alysse cep telefonunu cebinden çıkardı.

"Anneme mesaj atacağım. Saat altıdan beri burada bizim için yer ayırıyor," dedi.

"Bu çok erken."

"Eh, o tamamen aile etkinliklerine düşkün. Gerekirse gece yarısında bile buraya gelirdi," dedi Alysse gülererek.

Telefonu titredi ve bir dakika sonra Alysse, altında bambu hasır ve masa bulunan büyük, kolay kurulabilen bir çadıra doğru yol gösterdi. Onları bekleyen kadın uzun boyluydu ve Alysse'ye benziyordu. İki kadın birbirine sarıldı ve Jay kenarda durdu.

"Anne, bu Jay. Jay, bu da annem Candi."

"Jay," dedi elini uzatarak. Arkadaş canlısı değildi ve ona gerçekten gülümsemedi, ama bu Jay'i rahatsız etmedi. Alysse'nin ailesinin, değiştiğini ve onu tekrar incitmek için hayatına geri dönmediğini kanıtlayana kadar ona soğuk davranacağını bekliyordu.

"Hanımefendi, yemeği nereye istersiniz?" diye sordu Alysse'ye.

Kadın masayı işaret etti ve adam eşyalarını yerleştirmeye başladı. Başka biri olsaydı, ufak tefek sohbetler ederdi diye düşündü, ama bu onun tarzı değildi ve denese yapmacık geleceğini biliyordu.

Kenarda durup Alysse'nin ailesinden daha fazla kişi gelirken onları izledi. Hepsi kendi aralarında sohbet ediyordu ve kendini yabancı gibi hissediyordu.

"Hey," dedi Alysse yanına yaklaşarak. Kolunu beline doladı ve o da neredeyse ona sarılacaktı ama çok fazla insanın onları izlediğini hissetti.

"İyi misin?" diye sordu.

"Evet. Sadece biraz konfor alanımın dışında. Voleybol turnuvası ne zaman başlıyor?" diye sordu.

Kolunu indirdi ve ondan uzaklaştı. Kendini kötü hissetti ama annesi yakınlarda onaylamayan bir ifadeyle dururken, böyle açık sevgi gösterilerinden kaçınmanın daha iyi olacağını düşündü.

"Zaten başladı bile," dedi. "Bu soğuk tavır da neyin nesi?"

"Annen bana çıkışmak için bahane arıyor gibi görünüyor. Ve burada ailen ve arkadaşlarınla böyle bir tartışmanın yaşanmasını isteyeceğini sanmıyorum."

"Ben yapmazdım, ama onun da olay çıkaracağını sanmıyorum," dedi Alysse. "Bu asıl neyle ilgili?"

"Kalabalık ortamlarda rahat edemiyorum," dedi. "Burada çok fazla insan var. Bu şekilde rahatlayamıyorum."

"Geçen akşam herkesle birlikte sörf yapmaya gittiğimizde gayet iyiydin," diye hatırlattı ona.

Jay, "Plaj bu kadar kalabalık değildi," dedi.

Etrafta bu kadar çok insan varken durumla başa çıkmak zordu. Sadece sahildeki yabancılar değildi; bu çadırın altında Alysse'nin insanları vardı. Onlar onun topluluğu, can damarıydı ve eğer onunla Alysse'nin birlikte olmaması gerektiğine dair bir kanıt ihtiyacı varsa, işte buradaydı.

Alysse bu kalabalığın, yemek yemenin, sohbet etmenin, bebekleri kucağına almanın ve küçük çocuklarla oynamanın tadını çıkarıyordu. Oysa onun tek istediği, arkasında duvar olan bir yer bulmaktı. Çok farklıydılar ve yine de onun gülümsemesine ve hayatındaki sakinleştirici varlığına giderek daha çok ihtiyaç duyuyordu.

"Kalabalığın insanı gerginleştireceğini fark etmemiştim," dedi. "Belki de Deniz Piyadelerinden ayrıldıktan bir süre sonra bu değişir."

Gerginleşti. Keskinliğini bir daha asla kaybetmeyeceğinden emin değildi. "Belki. Biliyorsun, Kolordu konusunda henüz karar vermedim."

Ona o tuhaf, sorgulayıcı bakışlarından birini attı ve adam onun bu bakışla ne demek istediğini anlamayı çok istedi. Yüzünde aradığı cevabı bulmasını umuyordu. Ama içini çekip arkasını döndüğünde, bulamadığını anladı.

"Biliyorum."

"Özür dilerim," dedi.

"Sorun değil. Burada kalıcı olarak bulunmayacağını hatırlamam gerekiyor," dedi başını sallayarak. "Sanırım ikimiz de seçenekleri araştırdığımızı sanarak kendimizi kandırıyorduk, oysa gerçekte evcilik oynuyorduk. Ve bu, Vegas'ta yaptığımızdan çok da farklı değil."

"Haklısınız. Burası bunun yeri ve zamanı değil," dedi.

"Katılıyorum. Sanırım Staci yeni geldi ve ben de bir günlüğüne yaşıttım olan diğer kadınlar gibi davranabilmek istiyorum," dedi.

"Ne demek istiyorsun?"

"Biliyorsun, bir erkek arkadaşım var ve ailemle arkadaşlarım da yanımda," dedi ve hızla uzaklaştı.

Bunu nasıl başardığından emin değildi ama Alysse'i bir kez daha incittiğini biliyordu.

ALYSE, JAY'i GÖRMEZDEN GELMEK İSTİYORDU AMA TAM DA JAY'İN BUNU istediğinden şüpheleniyordu. Sessizliğe ihtiyacı vardı ve yalnız yaşamayı seviyordu. Neden onu olmadığı biri haline getirmek için bu kadar çok uğraşıyordu?

Ve o da deniyordu. Asıl planına sadık kalıp, o Deniz Piyadelerine geri dönene kadar her gece onunla seks yapabilirdi, ama hayır, hayaller kurmalı ve ondan daha fazlasını istemeliydi.

Jay'den kurtulmanın ve başka bir adam bulmanın imkansız olduğuna inanmaya başlamıştı, çünkü aslında sadece onu istiyordu. Bu gerçek onu ağlamak, bağırarak ya da belki de Jay'e çok sert bir yumruk atmak istemesine neden oluyordu.

Ama onun, kadının ihtiyaç duyduğu kişi olamaması onun suçu değildi. Eğer kadın farklı bir karakterde olsaydı, onu olduğu gibi kabul edip mutlu olabilirdi, ama değildi.

Oğlunun ailesiyle kaynaşmasını ve arkadaşlarıyla iyi geçinmesini istiyordu. Ama o, bahçe sandalyesinde oturmuş bira içiyor ve maçı izliyordu. Son dört yılda elde ettiğini sandığı tüm gelişmenin aslında hiçbir şey olmadığını fark edince kendine çok kızdı. Kendini kandırmıştı.

"Neden patates salatasına böyle dik dik bakıyorsun?" diye sordu Staci arkasından gelerek. "Tadına baktım ve çok güzel."

Arkadaşına yarım bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Sebebi yok. Sadece altına buz torbası koymalı mıyım diye emin değilim."

Yalancı, diye düşündü. Neden sorunları hakkında arkadaşlarıyla hiç konuşmuyordu ki? Bu konuda Jay'e çok benziyordu; her şeyi kendi başına

halletmek zorundaydı. Belki de ona bu kadar ilgi duymasının sebeplerinden biri de buydu.

“Şey, zaten iki tane var orada, bence hayır,” dedi Staci. Arkadaşı kolundan tuttu ve onu kendine doğru çevirdi. “Ne oldu?”

Alysse omuz silkip güneş gözlükleriyle oynadı. Jay ile normal bir hayat yaşayabileceklerini sanıyordu ama bu öğleden sonra ne kadar yanıldığını anlamıştı. Farklıydılar. Sadece küçük yönlerden değil, çok büyük yönlerden. Ve... "Sanırım gerçekten yüzleşiyorum."

“Ha. Tanıdığım en ayakları yere basan insansın,” dedi Staci, alnına hafifçe vurarak. “Her şeyi fazla düşünüyorsun. Şu anda da mı bunu yapıyorsun?”

“Aslında pek sayılmaz. Uzun zaman önce kurtulmam gereken birkaç kızlık fantezisine hâlâ tutunuyorum,” dedi Alysse. Jay'in tamamen değişip hayatına uygun bir adam olmasını umduğunu itiraf etmek istemiyordu. Jay öyle biri değildi. Kendi bildiğini yapıyordu. Kendi güçlü yönleri vardı ve onu kendisine çeken de bunlardı. Ama bu güçlü yönleri aynı zamanda zayıf yönleriydi.

"Sanırım bunun senin denizcinle bir ilgisi var," dedi Staci alaycı bir tonla.

“Her şey onunla ilgili,” dedi Alysse, bir kez olsun romantik hayatının kolay olmasını dileyerek. Ama hiçbir zaman kolay olmamıştı. Lisede bile flört konusunda zorlanmıştı. Annesi, Alysse yetişkin olduğunda bir erkekten gerçekten ne istediğini anlayacağını söylemişti ama o hala anlamamıştı. “Onu çözemiyorum.”

Staci başını geriye atıp kahkaha attı. "Şaka yapıyorsun, değil mi? Erkekler başka bir gezegenden. Seni üzen her neyse, neden böyle davrandığını asla anlayamayacaksın."

Alysse gülümsedi, sonra Staci'nin Los Angeles'ta, kendisinin ise San Diego'da olacağını düşününce hafif bir hüzün hissetti. Sadece üç saatlik bir araba yolculuğuydu ama sanki bambaşka bir dünya gibiydi.

“Sanırım haklısın. Biliyorsun, Los Angeles'ta olduğunda seni özleyeceğim.”

Staci ona sarıldı. "Biliyorum. Ama dert etme. Ziyarete geri döneceğim. Ve eğer programdan erken atılırsam, kalıcı olarak geri döneceğim."

"Yeni bir şey denemek istediğini sanıyordum?" diye sordu Alysse. En yakın arkadaşını ve Jay'i birkaç hafta içinde kaybetme düşüncesiyle kırılganlığını yansıttığından korkuyordu. Ve Jay'in hangi kariyer yolunu

seçerse seçsin, büyük olasılıkla onunla birlikte olmayacağı giderek daha da belirginleşiyordu. Farklı insanlar, farklı yollar.

“Evet, ama bu size haksızlık olur. Yeni bir fırıncı ve dükkanın ön tarafı için yeni personel bulmanız gerekiyor,” dedi Staci.

Bir anda birçok şey değişiyordu ve Alysse, Jay ile ilgilenmek için bunları bir nevi görmezden geliyordu. Ama biliyordu ki, onun yüzünden hayatının geri kalanını da elinden kaçırmamasına izin veremezdi.

“Üstesinden gelebilirim. O kadar da büyük bir şey değil. Ve sırf benim için endişeleniyorsun diye pes etmeni istemiyorum. Göründüğümünden çok daha güçlüyüm,” dedi.

İşte o zaman Jay'i, onun için istediklerinden fedakarlık edip etmeyeceğini görmek için bir teste tabi tuttuğunu fark etti. Bunu neden yapıyordu? Sanki ona güvenmekten korkuyordu.

Lanet olsun, o bundan çok korkuyordu ve Hotel Del Coronado'nun sahiline adım attığında Jay'i, bir yabancı yerine, kendisini beklerken bulduğundan beri bu korku devam ediyordu. Ve ne yaparsa yapsın, ne söylerse söylesin, ona yeni tanıştığı biri gibi davranamayacağını biliyordu.

Geçmişleri her zaman var olacaktı ve o bunu bir türlü geride bırakamıyordu. Onu, kabul edip edemeyeceğinden emin olmadığı bir hayatın parçası yapmaya çalışıyordu. Neden?

Çünkü bu onun için daha güvenli olurdu. Eğer Jay de onun istediği şeyleri isteseydi, onu terk etmezdi ve o da Jay'in yanında rahatlayabilirdi. Bunun yerine, ona çok nazik davrandığı için, Jay de gergindi, o da.

"Denemelisin Staci. Sweet Dreams'e geri dönmek zorunda hissetme kendini. Ama istersen, mutfaktaki yerin seni bekliyor olacak," diyerek hem kendini hem de arkadaşını temin etti.

"Teşekkürler," dedi Staci. "Arkamda olduğunu bilmek bana yardımcı olacak. Bence arkadaşlarımızı da bazı yemek yarışmalarına davet edebiliriz. Sen de gelir misin?"

"Kesinlikle," dedi Alysse, kendi kendine ve Jay'e ne yaptığını anladıktan sonra her şey biraz daha parlak görünmeye başladığı için biraz safça bir şekilde.

"Hemen geri döneceğim," dedi Alysse.

Masadan kalkıp Jay'in yanına gitti. Birlikte evcilik oynadıklarını fark etmesi bir şeydi, ama bunu onu test etmek için kurduğunu itiraf etmesi bambaşka bir şeydi. Gerçekten de birlikte yaşayıp bu sahte hayatları sürdürürlerse Jay'in onu terk etmeyeceğini mi düşünüyordu?

Kendi kendine oyun oynadığını ve ona ailesini ve arkadaşlarını göstererek kalmasını sağlamaya çalıştığını biliyordu. Bugün anlamıştı ki, eğer kendisi ona yetmiyorsa, etrafındaki tüm havalı insanlar da onu tatmin etmeye yetmeyecekti.

Jay bir şey arıyordu ve o bunu ona veremiyordu. Eğer Jay, onunla birlikteyken eksik olan o yönünü tamamlayabilirse, belki bir şansları olabilirdi. Ve eğer bunu başaramazsa, onun için kayıplarını telafi edip yoluna devam etme zamanı gelmişti.

Alysse önce Jay'i bulamadı, sonra annesinin de kayıp olduğunu fark etti. Sahili taradı ve sevgilisini arkasında tuğla bir istinat duvarı olan gölgede dururken buldu. Buna gülümsedi, ancak Jay'in yanında annesinin de durduğunu ve onunla çok canlı bir şekilde konuştuğunu görünce gülümsemesi hemen yüzünden silindi.

Jay başını sallıyor ve kollarını göğsünde kavuşturmuştu. Saygılı davranıyordu, ya da en azından bulunduğu yerden ona öyle görünüyordu. Ve bir anlık panik hissetti. Ya bu onu korkutup tekrar terk etmesine neden olursa?

Derin bir nefes aldı ve sonra nefesini verdi.

İşte oradaydı, diye düşündü. Düşüncelerinin her saniyesine hükmeden ve zihninin bir köşesinde gizlenen korku. Korkuyla dolu olmaktan nefret ediyordu, ama bunu kabul etmek bile onu ortadan kaldırmayacaktı.

Tek çare Jay'den biraz güvence almaktı ve bunun imkansız istemek olduğunu biliyordu. Hızlı adımlarla annesinin ve Jay'in yanına gitti ve onu görünce konuşmayı kestiler.

"Sözünüzü mü kesiyorum?" diye sordu Alysse.

"Hayır," dedi annesi. "Jay'e uzun zamandır seni bu kadar mutlu görmediğimi söylüyordum sadece."

Gerçekten mi? Sonra Jay'e baktı ve Jay sırtıyordu. Annesiyle onun hakkında sohbet etmekten keyif almıştı. Bunu nasıl başardığını bilmiyordu ama ikisi de iyi anlaşıyor gibiydi. "Şu an mutluyum."

"Güzel. Jay'i uyarmıştım, eğer seni tekrar ağlatırsa peşine düşeceğimi söylemişim. Silah kullanma konusunda onun kadar yetenekli olmayabilirim ama kendimi nasıl koruyacağımı biliyorum," dedi annesi.

"Candi, bunu anlayabiliyorum," dedi Jay.

"Güzel," dedi annesi. Jay'in omzuna hafifçe vurdu. "Beni dinlediğin için teşekkürler."

“Sorun değil,” dedi Jay. Annesi Alysse'e kısa bir sarılma verdi ve ardından piknik alanına geri döndü.

"Bu da neydi şimdi?"

Jay, "Bana söylemek istediği birkaç şey vardı ve yanlış anlaşılmalrı gidermesi gerekiyordu," diye yanıtladı.

"Sorun yok muydu? Seni üzdü mü?" diye sordu Alysse.

"Ben bir erkeğim Aly, kolay kolay sinirlenmem," dedi.

"Peki, karşılığında ne alıyorsunuz?" diye sordu.

"Kızgınım. Ama annen seni gerçekten seviyor ve sadece senin iyiliğini istiyor, bu yüzden ona kızamam," dedi.

“Güzel. Ben... Bunu nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum,” dedi. Şimdi onun karşısında durduğuna göre, söylemek istediği kelimeler ağzından çıkmıyordu.

"Hemen söyle gitsin," dedi.

"Beni yine terk etmeyi mi planlıyorsun?" diye sordu tek nefeste.

Şaşırmış görünüyordu ve daha dik durdu. "Bilmiyorum."

Sessizce söylenen o sözler aradığı sözler değildi ve içini korkuyla doldurdu.

Jay, "Kardeşinin maçı zamanı geldi," dedi. "Bunu daha sonra konuşabiliriz."

Onun kendisini voleybol maçına götürmesine izin verdi ve izliyormuş gibi yapsa da, aklı onun sözlerindeydi ve kalbindeki korku giderek büyüdü.

JAY ARABAYI ALYSSE'İN EVİNİN ÖNÜNDE DURDURDU. BİSİKLETİ ONUN GARAJINDAYDI ve bu gece ayrılacağını biliyordu. Onunla vakit geçirmekten keyif almıştı, ama ikisi de Alysse'in ondan daha fazlasına ihtiyacı olduğunu biliyordu. Ve Jay'in ona veremeyeceği bir şeye.

Ona "Gidecek misin?" diye sorduğunda duyduğu hayal kırıklığını hissetmişti. Hayır demesi gerektiğini biliyordu ama ona yalan söylemek istememişti.

“Bugün çok fazla güneşlendin,” dedi. “Yanakların kızarmış.”

"Her zaman öyle yaparım," dedi, tüm öğleden sonra ona gösterdiği aynı soğuk tavırla. "Ne kadar güneş kremi kullanırsam kullanayım fark etmez."

"Sadece daha çok bronzlaşıyorum," dedi.

"Gerçekten de sıradan bir sohbe mi geldik? Bana söyleyecek başka bir şeyin yok mu?" diye sordu ve ses tonundaki öfkeyi duydu. Kavga çıkarmak istiyordu ve bunu da elde etti, ama ona ayak uydurabileceğinden emin değildi.

"Özür dilerim, sadece ortamı neşelendirmeye çalışıyordum," dedi. "Bu tür şeylerde iyi değilim. Bunu artık biliyor olmalısın."

"Evet, daha çok çaba göstermelisin. Kimseyi seninle konuşmaya teşvik etmiyorsun."

"Bu benim tarzım değil," dedi. "Ne söyleyeceğimi asla bilemiyorum ve sonunda hep kendimi aptal gibi hissediyorum."

"Tanıdığım en aptal insan sensin."

"Daha önce böyle düşünmüyordunuz," dedi.

"Doğru," dedi gülerek. "İçeri gelmek ister misin?"

"Evet, ama bu banliyö fantezisini yeterince oynadığımıza karar verdiğimizizi sanıyordum," dedi. Tekrar ayrılmak istemiyordu ama ikisi de biliyordu ki... ne?

"İçeride konuşalım. Arabada oturup uzun uzun konuşmak istemiyorum gerçekten."

"Tamam," dedi. "Sen camları aç, ben de bagajdaki bütün eşyaları alayım."

Onunla tartışmak istiyormuş gibi görünüyordu, ama sonra sadece başını salladı ve arabadan indi. Adam, kadının şirin küçük evine giden yolda yürümesini izledi ve buranın ne kadar da idyllic bir yer olduğunu düşündü. Ev rahat ve sıcaktı, bakımlı bir çim alanı vardı. Mahalle dost canlısıydı ama rahatsız edici değildi. Kadın seksi, tatlıydı ve onun gibi bir adam için hiç uygun değildi.

Arabayı temizledikten sonra eve doğru yürüdü. Kadın tüm pencereleri açmıştı ve içeri adımını attığında hoş bir esinti onu karşıladı. Verandadan Jimmy Buffett'ın sesini duydu ve soğutucuyu mutfığa bıraktıktan sonra, evin ve verandanın arasındaki eşikte durup, su fiskeyesinin kenarında büyüyen hibiskusları sulamasını izledi.

Onun bir yanı, bu hayatı güvende olduğunu bildiğinden daha çok arzuluyordu. Kadın onun için bir saplantı haline gelmişti ve onu istiyordu. Hayatındaki tüm insanları umursamadan, onu alıp özel bir yere götürmek, sadece ikisinin birlikte olmasını istiyordu.

Ama bu asla gerçekleşmeyecekti.

"Jay?"

"Evet?"

"Bir bira ister misin?" diye sordu.

"Yok, iyiyim. Burası güzel," dedi verandaya çıkıp Adirondack sandalyelerinden birine otururken. Kadın da yanına oturdu, sonra ayağa kalkıp bahçede volta atmaya başladı.

"Bu işler pek yolunda gitmiyor, değil mi?"

"Hayır, öyle değil. Evcilik oynadığımızı söylediğinde haklıydın ve geçen hafta eğlenceli geçti, ama evliliğimizden pek bir farkı yoktu."

"Biliyorum. Bu gece benimle birlikte kalırsan, birlikte geçirdiğimiz en uzun gece olacağının farkında mısın?" diye sordu.

Bunun farkında değildi. Ama bu, bugün neden bu kadar huzursuz ve gergin olduğunu açıklıyordu. "Biliyor musun, bu kadar uzun süre birlikte olduğum tek kadın sensin."

"Bu çok üzücü, Jay," dedi. "Benimle bir haftadan fazla kalmak bile istemiyorsun."

"Evet," dedi. "Ama bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum. Bunun gerçek olmasını istiyorum ama nedense gerçek değil."

"Sanırım sorunun bir kısmı benden kaynaklanıyor," dedi. "Az önce Staci ile konuşurken kendimle ilgili bir aydınlanma yaşadım."

Kadın susunca, "Ne olmuştu?" diye sordu.

"Seni olmadığın biri yapmaya çalışıyorum. Bilinçli bir şey olduğunu sanmıyorum ama yalnız kalmayı tercih ettiğini bilmeme rağmen seni kesinlikle arkadaş grubumun bir parçası olmaya zorlamaya çalışıyordum. Benimle bile bazen sessizsin ve bundan hoşlandığını anlıyorum."

Bacaklarını öne doğru uzattı. "Neden böyle yapıyorsun?"

"Emin değilim. Seni cezalandırmak için olduğunu sanmıyorum ama bir tür test olduğunu düşünüyorum. Sana ya da kendime bir şey kanıtlamak istiyorum, emin değilim."

"Sanırım beni hâlâ affetmedin," dedi.

"Sanırım öyle değil. Geçmişî görmezden gelmenin ve bir şekilde seni kullanarak kendi benliğimden biraz geri kazanmanın kolay olacağını düşünmüştüm. Ama hiç öyle olmadı. Yeniden bütün hissetmek yerine, kendimi asla işe yaramayacağını düşündüğüm bir şeyin içine daha da derinlere düşerken buluyorum."

"Ben mi?" diye sordu.

Onun ne demek istediğini tam olarak anlıyordu çünkü kendisi de aynı şeyleri hissediyordu. Onun ihtiyacı olan kişi olmak istiyordu ama

duvarlarını yıkıp incinme riskini göze almaya da niyetli değildi. Vegas'ta ondan önce kasten ayrıldığını söylediğinde haklı olduğunu biliyordu. İçinin bir kısmı her zaman, kapıdan ilk çıkan kendisi olmazsa geride kalacağından emindi.

Ve Alysse'e bakıp hayatının geri kalanını onunla geçirmek istediğini bilmek, bu durumu kabullenmeyi hiç bu kadar zorlaştırmamıştı.

On Birinci Bölüm

Jimmy Buffett CD'sinde, Alysse'in o an kendisiyle özdeşleştirebileceği şekilde kayıp hakkında şarkı söyleyen Adele'in yumuşak, blues tarzı parçaları yer alıyordu.

Jay'e yaklaştıkça, onun kendisinden uzaklaştığını daha çok hissediyordu. Ve yüzleşmek istemediği konularda ondan zorla bir cevap almaya çalışması da durumu kesinlikle iyileştirmiyordu.

Küçük göletin kenarında, sonsuz daireler çizerek yüzen birkaç koi balığına baktı. Bahçesini seviyordu ve burada kendini çok rahat hissediyordu. Jay gittikten sonra da aynı şekilde hissedip hissetmeyeceğini merak etti. Onu asla evi olan bu sığınağa getirmemeliydi, çünkü şimdi onu burada hayal etmemek çok zor olacaktı.

"Bundan sonra ne yapacağız?" diye sordu sonunda. Ona bakmıyordu çünkü gözlerinde gördüğü acımasız dürüstlüğe dayanamıyordu. Ona biraz yalan söylese her şey çok daha kolay olurdu.

"Bilmiyorum. Sanırım artık rol yapmayı bırakmalıyız..." dedi. "Sizi korkutacak hiçbir şey yapmamaya çalışarak etrafınızda diken üstünde yürüdüm ve gördüğüm o kabus dışında—sanırım başarılı oldum."

O kâbusu ve onun için ne kadar korktuğunu hatırlayınca kaşlarını çattı.

"Beni korkutmamak konusunda iyiydin," diye onayladı. "Ben de aynı şeyi yapıyorum, tıpkı Vegas'ta yaptığın gibi beni terk etmemeni sağlamaya çalışıyorum, ama dürüst olmak gerekirse, neden beni terk ettiğini bilmiyorum ve tedbirli davranmak ikimize de yardımcı olmuyor."

Saklanıp umut ederek, şimdi özgürce itiraf ediyordu ki, belki de daha önce olmadığı biri olabilirdi. Bu korkutucuydu çünkü gerçekten de onu tamamen unuttuğunu sanmıştı.

Yanına doğru yürürken sessizce, "Sanırım ikimizin de gerçekten olduğumuz gibi olmamız gerekiyor," dedi. Güneş kremi ve kumlu plaj kokuyordu.

"Evet." Bunu söylemek yapmaktan çok daha kolay görünüyordu. Savunmasını indirdiği anda onu terk edeceğinden duyduğu korkudan kurtulmak istiyordu; ancak bu mümkün değildi. "Ama ben kim olduğumu bilmiyorum."

Bunu sesli olarak itiraf etmek yapılacak tek şey gibi görünüyordu. Ona doğru döndü ve tepkisini bekledi.

Şimdi o fırtınalı ilişkinin neden bu kadar iyi sonuç verdiğini anlamıştı. Olasılıkları düşünmeye ya da endişelenmeye vakti olmamıştı. Ama bu sefer sadece bunu yapmıştı. Ve tüm bu düşünceler onu, Jay ile önümüzdeki birkaç günü, hele ki bir ömrü bir araya getiremeyecekleri hissine sürüklemişti.

Yine de onu eskisinden çok daha iyi tanıdığını biliyordu. Karmaşık bir adamdı. Yalnızlığı seven ama hayatında ona kesinlikle ihtiyacı olan biriydi. Etrafındaki herkesi koruyacak ama kendisi hiçbir korumayı kabul etmeyecek bir adamdı. Bedenini cömertçe paylaşan ama kalbini koruyan bir sevgiliydi.

"Kim olduğunu biliyorsun," dedi. "Burada kalarak işleri karıştırıyorum. Sabah kahvaltı yapalım, günü sadece ikimiz geçirmek istiyorum—belki de Paulo'nun tavsiye ettiği balon turuna seni götürürüm. İşlerimizi veya aileni düşünmeyelim. Ne dersin?" diye sordu.

Bunu istemiyordu. Jay ile yalnız kalacaktı ve bu hâlâ kaçınmak istediği bir şeydi. "Korkuyorum."

"Neden?" diye sordu. Koi havuzuna doğru baktı, sonra ellerini arka ceplerine koydu ve ona baktı. Korunaklı, koyu çikolata rengi bakışları onu tedirgin etti. Neden ona güvenemiyordu ki?

Ona neden güvenemiyordu ki? diye kendi kendine sordu, bu soruların cevaplarını bilseydi aralarındaki ilişkinin çok daha iyi olacağını biliyordu.

"Sanki ben bir göletteyim, sen de kendi gölettesin ve sadece seks için bir araya geliyoruz. Bizim amacımız bu mu?" diye sordu.

"Böyle daha güvenli," dedi. "Sen kendi işine baktığın ve kendi halinde kaldığın sürece sana aşık olma ihtimalim kesinlikle yok."

"Biliyorum," dedi, elini arka cebinden çıkarıp parmaklarını birbirine kenetleyerek. "Ama ikimiz de son bir araya geldiğimiz zamanki gibi bir tekrar yaşamak istemiyoruz... değil mi?"

Ona baktı. Gerçek anı gelmişti. Kalbini bu adama tekrar emanet edecek miydi? Daha önce bunu yaptığında neler olduğunu zaten görmüştü.

Peki ya Jay ile bu ikinci şansı değerlendirmeseydi, hayatının geri kalanında pişmanlık duyar mıydı? Bununla yaşayabilir miydi?

"Hayır, öyle değil," dedi sonunda. "Tekrar denemeye hazırım. Üçüncü deneme şans getirir, değil mi?"

"Öyle diyorlar," dedi alaycı bir sırıtışla. "Arkadaşlarınla buluştuğumuzda en iyi performansı sergilemediğimi biliyorum, belki bir daha deneyebiliriz?"

"Elbette. Neden onları gelecek hafta sonu davet etmiyoruz? Biz ev sahibi oluruz, böylece siz daha rahat hissedersiniz ve birbirimizi tanımak için bir haftamız daha olur. Aman Tanrım, bir hafta neredeyse hiç zaman değil," dedi.

"Üzgünüm, yeniden askere yazılıp yazmayacağımı bilene kadar size daha fazla bir şey teklif edemem," dedi.

"Sorun değil. Hızlı yolda daha iyiyiz," dedi. Sanki düşünmeye vakti olmadığına içgüdülerine güveniyordu. Jay ile uğruna savaşmaya değer bir şeye sahip olduğunu biliyordu, ama onun için savaşmaktan korkuyordu. Kalbine girmesine izin vermekten korkuyordu, çünkü tekrar onu incitebilirdi. Ve ona aşık olmaktan ne kadar kaçınmaya çalışsa da, aşık olduğunu biliyordu.

"Nasıl daha iyisini yapabileceğimizi bilmiyorum ama yanımda sen olmadan... bir şeylerin eksik olduğunu biliyorum. Ve daha önce hiç kimse benim için bu kadar önemli olmamıştı. Nasıl devam edeceğimden biraz emin değilim. Bunu mahvetme riskini almak istemiyorum," dedi Jay.

Bu muhtemelen ona söylediği en dürüst şeylerden biriydi. Kırık, kırılğan kalbini onun verdiği bu sözlerle sardı. Bu sözler onu, istediğinden daha çok etkiledi. Bu adamı artık Vegas'tayken olduğundan çok daha iyi anlıyordu. Hiç beklemediği içsel sorunları olduğunu ve ondan, kendisinin ona sunabildiğinden daha fazlasına ihtiyacı olduğunu anlamıştı.

"Lucien beni yarın akşam içki içmeye davet etti. Sen de gelmek ve onunla tanışmak ister misin?" diye sordu Jay.

Onu hayatının bir parçası olmaya davet ettiği ilk seferdi. Onun etkinliklerine katılmış ve onunla Tatlı Rüyaalar hakkında konuşmuştu, ama karşılık vermemişti pek.

"Evet. Kulağa hoş geliyor," dedi. "Arkadaşlarınızdan bazılarıyla tanışmayı çok istiyordum. Belki benden utanıyorsunuzdur diye düşündüm."

"Senden asla utanmam. Sen başıma gelen en güzel şeysin," dedi.

"Gerçekten mi?" diye sordu. "Cevap verme. Teşekkür etmek istedim."

"Rica ederim. Peki, sabah çok erkenden sizi balon turu için almaya geleyim, öğle yemeğinden sonra da geri bırakayım...?"

"Pekala," dedi.

"Lucien ile içki içebiliriz, sonra da seni dışarı çıkarırım. Ne yapmak istersin?"

"Herhangi bir şey?"

"Elbette," dedi. "Hayalindeki randevu nasıl olurdu?"

"Akşam yemeği ve dans," dedi hiç tereddüt etmeden.

"Öyleyse öyle yapacağız," dedi. "Sizi almak için saat altıda geri döneceğim."

Adam evin içinden geçerek ön kapıya kadar yürüdü ve kadın da onu takip etti. Bu sefer işlerin onlar için daha iyi olabileceğine dair isteksiz bir umudu vardı.

ALYSE, JAY YANINDA OLMADAN HUZURSUZ BİR ŞEKİLDE UYUDU, AMA içten içe bunun daha iyi olduğunu biliyordu. Jay, kariyeriyle Alyse arasında bir karar vermeye hazır değildi. Ve Alyse'nin de kalbini koruyabilmesi gerekiyordu.

Temecula'ya arabayla gidebilmek için saat beşte uyandı. Hava çok soğuktu, bunu Jay'ın motosikletinin arkasında ona tutunana kadar fark etmedi. Titremeye başladı ve Jay otoyola çıktı.

"Neden duruyoruz?" diye sordu.

"Çünkü üşüyorsun," dedi. Deri ceketini çıkarıp kadının etrafına sardı. Ceketinin altında Deniz Piyadeleri amblemi bulunan siyah bir sweatshirt giyiyordu.

"Yeterince sıcak olacak mısın?" diye sordu.

"Sen üşümediğin sürece ben iyiyim," dedi.

"Teşekkür ederim," dedi. "Sweatshirt'ünüzü beğendim. Üzerinde Kolordu logosu olan bir şey giymediğinizi fark ettim. Bunun sebebi nedir?"

"İnsanlar bana kahve ve benzeri şeyler ısmarlamak istiyorlar ve bu beni rahatsız ediyor," dedi.

"Sadece işinizi yaptığınız için teşekkür ediyorlar."

“Bunu biliyorum,” dedi. “Ama bu bir iş. Sadece bu işi yapmak için eğitim aldım ve ben özel biri değilim.”

"Evet, öylesin," dedi.

"Öyle mi düşünüyorsun?" diye sordu ona.

Onun kendisiyle dalga geçip geçmediğinden emin olmadığını anlayabiliyordu ve bu onu rahatsız ediyordu.

"Evet, elbette eminim," dedi.

Bisikletlerine geri bindiler ve yolculuğu tamamladılar. Sıcak hava balonuna binmeyi bekleyen üç çift daha vardı. Jay onları vadinin karşısına iki saatlik bir uçuş için kaydettirmişti ve sepete binip yükselmeye başladıklarında sepetin ne kadar kırılğan olduğunu görene kadar bu ona eğlenceli gelmişti.

"Bundan emin değilim," dedi.

"Neyden emin değilsin?" diye sordu.

"Düşmeyeceğiz," dedi.

Pilot gülererek, "Düşmenize izin verirsem işler kötüye gider," dedi.

Jay onun arkasına geçip kollarını bedenine doladı. Kulağına yaklaşıp, "Seni koruyorum ve sana hiçbir şey olmasına izin vermeyeceğimi biliyorsun," dedi.

Ona yaslandı. Sonsuza dek onunla kalıp kalmayacağından emin olmasa da, onu hayatı pahasına koruyacağından emindi. Vadi tabanından yükselirken ortalık sakin ve sessizdi. Güneş, aşağıdaki dağların üzerinden yeni yeni yükselmeye başlıyordu. Daha yükseğe çıktıkça, konuşmaktan neredeyse korkuyordu; tek ses, balonu şişirmek için kullanılan ateşin ara sıra çıkardığı tıslama sesiydi.

Jay, "Paulo'nun üzüm bağının hangisi olduğunu biliyor musun?" diye sordu.

"Hayır," diye itiraf etti. "Onu ve Frida'yı ziyaret edemedim çünkü fırında her zaman çok meşgulüm."

"Çok fazla çalışıyorsun," dedi.

“Ben küçük bir işletme sahibiyim,” dedi. “Eğer ben yapmazsam, kimse yapmayacak.”

"Bu kadar çok çalışmak zorunda kalmanızdan hoşlanmıyorum," dedi. "Kendinize yeterince zaman ayıramıyorsunuz."

"Hayatım böyle işte. Sen de çok çalışıyorsun," diye belirtti.

“Ama bu farklı.”

"Neden? Çünkü erkeksin?" diye sordu.

Pilot onun ses tonuna güldü ve Jay kollarını ona daha sıkı sardı. "Bu soruyu cevaplamamam gerektiğini biliyorum. Sadece seni biraz şımartabilmeyi çok isterdim."

Bu fikir hoşuna gitti. "Güzel olurdu ama işimi seviyorum. Sweet Dreams'te çalışmasaydım evde pasta yapardım, o zaman bütün o pastalarla ne yapardım?"

"Orada olsaydım onları yerdim," dedi.

Eğer orada olsaydı. Anı yaşamaya çalıştı ama başaramadı. Gitmeye çoktan karar vermiş olduğunu hissediyordu. Bunu biliyordu.

Pilot, her birine köpüklü şarapla dolu birer kadeh uzatarak, "Şampanyalı brunch vaktiniz geldi," dedi.

Jay kendi bardağını aldı, o da kendi bardağını aldı. Kollarından inerken gondol biraz sallandı, bu yüzden dengesini sağlamak için ona tutundu. Jay ona izin verdi ve sonra kaşını kaldırarak ona baktı. "Ne yapıyorsun?"

"Kadeh kaldırmak istedim," dedi.

"Pekala," dedi.

Sonunda, "Birlikte geçirdiğimiz en güzel on güne," dedi.

Adam kadehini kadının kadehine tokuşturdu ve bir yudum aldı, kadın da aynısını yaptı. Şampanyalarını hızla içtiler ve Jay kadını tekrar kollarına çekti. Pilot onlara yukarı bakıp gülümsemelerini söylediğinde gülümsediler. Birkaç dakika sonra onlara bir fotoğraf verdi; kadın, mutlu göründüklerini düşündü. Birlikte bir hayat kurmayı planlayan bir çift gibiydiler.

İki haftayı bile zar zor birlikte geçirebilen iki insan gibi değillerdi. Kendini üzgün hissediyordu ve yolculuğun geri kalanından zevk almıyordu, ama Jay'in kolları arasında olduğu yerde kaldı. Bu günü hatırlayabilmek ve güzel bir anı olarak saklamak istiyordu.

İndiklerinde Jay onu sepetten indirdi ve hediyelik eşya dükkanından bir fotoğraf çerçevesi aldıktan sonra bisikletine binip Oceanside'a doğru yola koyuldular. Yorgundu ve başını Jay'in omuzlarına yasladı. Geleceği görebilmenin bir yolu olmasını diledi ama yoktu. Jay onu evine bıraktığında ve ona hızlı bir veda öpücüğü verdiğinde, Jay'in gidişini izlemek zorunda kaldı.

Daha sonra buluşmaları için onu almaya geleceğini biliyordu, ama yine de gidişini izlemek istedi. Belki de onun gidişine karşı bir bağışklık geliştirecekti, böylece sonunda tamamen gittiğinde tüm ruhunu da yanında götürmesine izin vermeyecekti.

JAY, LUCIEN'E ALYSSE'İ GETİRECEĞİNİ VE DİĞER ADAMIN DA KIZ arkadaşını getireceğini bildiren bir mesaj gönderdi. İçkiler yemeğe dönüştü ve uzun, güzel bir akşam oldu. Lucien'in kız arkadaşı India, uzun boylu, neredeyse 1.80 metre boyunda ve Afrika kökenliydi. Güzel bir teni, kısa kesilmiş kıvrıkcık saçları ve Alysse'in şimdiye kadar gördüğü en egzotik bakışlı gözleri vardı.

India'nın yanında soluk, sıradan bir kız gibi hissediyordu. Arka planda kaybolmak kolay olurdu, ancak India kimseyi dışlayan bir kadın değildi. Moda sektöründe el mankeni olarak çalışıyordu. Doğrusu, bu kadının yüzünün neden kameranın önünde olmadığı Alysse'nin aklına sığmıyordu.

Lucien daha mesafeliydi ama yine de rahattı ve India onu eğlendiren bir şey söylediğinde kolayca gülümsüyordu. Birbirlerine karşı açıkça sevgi gösteriyorlardı ve Alysse bir anda Jay ile olan ilişkisinin nasıl olmasını istediğini anladı. Bir çift böyle olmalıydı, diye düşündü.

Jay bile biraz daha rahatlamıştı. Onun tamamen rahat olduğunu asla söyleyemezdi ama tamamen sessiz kalmak yerine, o ve Lucien yemek boyunca sürekli bir sohbet halindeydiler. Arada bir ona bakıp duruyordu.

Gece kulübünde oturduktan ve adamlar onlara içecek getirmeye gittikten sonra India, "Ne zamandır birliktesiniz?" diye sordu.

"Durum biraz karmaşık... Bir hafta evli kaldık, sonra boşandık ve şimdi on gündür birlikteyiz."

India kahkaha attı, yankılanan gür bir kahkaha, herkesin dönüp bakmasını sağladı. "Bu karmaşık bir durum. Peki senin hikayen nedir? Neden Jay ile birliktesin?"

Daha önce hiç kimse Alysse ile bu şekilde konuşmamıştı. "Bilmiyorum. Hayatımdaki herkesten çok farklı ve ona karşı bir çekim hissetmekten kendimi alamıyorum."

"Çok yakışıklı," diye onayladı India. "Ama benim Lucien'im de öyle."

"İlginç bir çift gibi görünüyorsunuz," dedi Alysse. Lucien uzun boylu ve keldi, ön kolunda düzensiz bir yara izi vardı. Pahalı kıyafetler giyiyordu ama yine de bakımsız görünüyordu, sanki çizik ve eziklerin üzerine yeni bir boya sürülmüş gibiydi ama Alysse onları hala görebiliyordu.

"Bu, durumu hafife almak olur," dedi India. "Senin gibi, bizi bir araya getiren ilk şey çekim oldu. Sonra birbirimizi tanıdık. O çekiciliğin altında sağlam bir adam yatıyor."

"Bununla ne demek istiyorsunuz?"

"Lucien, ona ihtiyacım olduğunda her zaman yanımda. Bazen söylememe bile gerek kalmıyor, o sadece geliyor," dedi India. "Anlıyor musun?"

"Evet, sanırım ne demek istediğini anlıyorum," dedi Alysse, ama emin değildi. Jay hâlâ nerede olmak istediğini çözmeye çalışıyordu.

"Hayır," dedi India, ama bunu kötü niyetle söylemedi. "Neden boşandınız?"

"Beni terk etti," dedi. "Bunu tekrar denediğim için muhtemelen deli olduğumu düşünüyorsunuz."

India, "Başkasının kalbini yargılamam," dedi. "Lucien'le sorunlarımız olduğunda, bunlar canavarca şeyler oluyor ve dünyanın sonu gelmiş gibi kavga ediyoruz, ama o hala hayalini kurduğum adam ve başka hiç kimsenin onun yerini tutabileceğini sanmıyorum."

Alysse, "Benim için böyle olmasını istemiyorum," diye itiraf etti. "Jay'in başına gelenleri öğrenene kadar ona aşık olmaktan korkuyorum. Sadece senin ve Lucien'in sahip olduğu gibi güzel ve normal bir şey istiyorum."

"Aşkta hiçbir şey güzel ve normal değildir. Cesur ve tutkuludur," dedi India. "Size birkaç tavsiye verebilir miyim?"

"Elbette," dedi Alysse.

"Kendinizi geri tutmak muhtemelen istediğiniz sonuçları getirmeyecek. Evet, ne istediğini bilene kadar beklemek daha güvenli olabilir ama kendinize ve ona karşı dürüst olmazsanız, sizi asla istemeyecektir. Onun size hazır olmasını bekleyemezsiniz, şimdi harekete geçmezseniz belki de hala birlikte olmayabilirsiniz," dedi India.

Sözleri Alysse'in yalnız kalbinde yankılandı. Eğer Jay onun büyük aşkıysa... eğer gerçekten birlikte olmaları kaderlerinde yazılıysa, o zaman kendini geri tutmak ve onu sevmemeye çalışmak, ona hiçbir şekilde yardımcı olmayacaktı.

Jay'in kalabalığın arasından sıyrılıp ilerleyişini izledi ve yüzündeki o tanıdık gerginlik ve stres çizgilerini gördü. Ama sonra bakışları kesiştiğinde Jay gülümsedi ve Alysse, ona daha önce hiç sahip olmadığı bir şey verebileceğini anladı. Jay, annesi tarafından terk edildiğini itiraf etmişti. Alysse ile kalacak kadar güvende hissetmesinin tek yolu, onun kendisini asla terk etmeyeceğine inanması mıydı?

Elleri resmen terlemeye başladı ve midesi alt üst olurken bir korku dalgası onu sardı. Böylesine büyük bir adımı atıp atamayacağından emin değildi. Jay'i kendi aile ve mutluluk hayallerinin önüne koymak zorunda kalacaktı ve ya bu iş yürümezse? Bir daha asla bir erkeğe güvenebilecek miydi?

Jay içeceğini ona uzatırken Lucien de kendi ve India'nın içeceklerini masaya koydu.

"Hadi bebeğim, dans edelim," dedi Lucien ve India da onu takip etmek için kabinden çıktı.

Alysse içeceğinden bir yudum aldı, Jay'in de aynısını yapmasını bekliyordu ama Jay sadece ona bakıyordu.

"Aly, benimle dans eder misin?" diye sordu.

"Evet," dedi. Sanki daha önce hiç yapmadığı bir şekilde ona ulaşmaya çalışıyordu. Bugün ikisi için de bir dönüm noktası olmuştu. Kendi savunma mekanizmalarını indirmeye başlamışlardı. Yıllar önce yalnız uyandığından beri ilk kez Alysse kalbinin yakınında bir karıncalanma hissetti.

"Bugün için teşekkür ederim," dedi.

"Ne yaptım ben?" diye sordu. Adamın bu sözlerle nereye varmak istediğinden emin değildi.

"Doğru kadınla paylaşıldığında hayatın ne kadar güzel olabileceğini bana sen gösterdin."

Yüzündeki mutluluğun açıkça belli olduğunu bilerek utandı.

"Rica ederim."

AFGANİSTAN'LA İLGİLİ SON HUZURSUZLUĞU, DANS PİSTİNDE ALYSSE'i kollarına çektiği anda kayboldu. Müzik neşeliydi ve birçok çift aralarında mesafe bırakarak dans ediyordu, ama Jay onlara hiç dikkat etmedi. Alysse'i kucaklamaya ve onun hala kendisine ait olduğunu hissetmeye ihtiyacı vardı.

Müzik eşliğinde birlikte sallanırlarken ellerini onun beline koydu. Lucien, hayatında Alysse gibi bir kadına sahip olduğu için şanslı olduğunu söyleyerek onu övmüştü ve Jay sessiz kalmıştı. Şansa asla inanmamıştı.

Görünmez hiçbir güç onu koruyup kollamamıştı. Bugün bulunduğu yere azim ve saf irade gücüyle ulaşmıştı. Ve bu tatlı, seksi kadını kollarında tutarken, değişmesi gerektiğini biliyordu. Bu yüzden ona teşekkür etmişti

ve tepkisinden doğru şeyi söylediğini anlamıştı. Onu içeri almalıydı. Bu anların tadını birlikte çıkarmalıydı çünkü ne kadar süreceğini bilmiyordu.

Bir tür işaret arıyordu. Başını salladı ve ona bakarken eğilip onu öptü. Kalabalık bir dans pistinin ortasında olmaları umurunda değildi, sadece ona ihtiyacı olduğunu biliyordu. İkisinin de kazanamayacağı aptalca oyunlar oynamaktan bıkmıştı.

"Bu ne içindi?" diye sordu, parmak uçlarına yükselerek kulağına fısıldadı.

"Çünkü sen beni mutlu ediyorsun," dedi. "Başka hiç kimse beni mutlu etmedi."

Onu sıkıca kucakladı. "Güzel. Sevindim."

Müziğin ritmi değişince geri çekildi ve birbirlerine yakın dans etmeye başladılar; bedenleri birbirine çarpıp sürtünüyordu, ta ki Jay patlayacakmış gibi hissedene kadar. Bu alaycı beklentiden zevk alıyordu ve Alysse'nin de bundan zevk aldığını anlayabiliyordu, çünkü ellerini sürekli olarak samimi bir şekilde onun üzerinde gezdiriyordu.

Gece yarısına yaklaşıncı Lucien ve India'ya veda ettiler ve el ele tutuşarak arabasına doğru yürüdüler. Adam kapısını açtı ve onu kollarına çekerek yavaşça ve baştan çıkarıcı bir şekilde öptü.

O, kadının başını geriye doğru eğip dudaklarını yavaşça kadının dudaklarına yaklaştırırken kadın ona sıkıca sarıldı. Bu çok büyüleyiciydi. Adam kadına doyamıyordu.

Yanlarından geçen bir arabanın kornası onları birbirinden ayırdı; Jay, hatırlayabildiği kadarıyla ilk defa çevresinin farkında değildi.

"Beni eve götürün," dedi.

Başını salladı, kapısını açtı ve oturmasına yardım etti. Sürücü tarafına geçtiğinde, kadın başını koltuğun arkasına yaslamış, ona hayranlıkla bakıyordu.

"İyi misin?" diye sordu, olabildiğince nazik bir ses tonuyla.

"Evet. Bu gece her şey yolunda gitti, değil mi?"

Uzandı ve elini tuttu, öptü ve arabayı çalıştırmadan önce elini bacağının üzerine koydu. "Bu gece her şey çok güzeldi."

Parmakları bacağında yukarı aşağı doğru okşadı, her dokunuşunda daha da sertleşen cinsel organına hafifçe dokunarak onu tahrik etti.

"Hindistan saklanamayacağımı söyledi..."

"Neden saklanıyorsun?" diye sordu, rahat bir ortamda geçen keyifli akşamın onun dilini çözdüğünü fark ederek.

"Sen," diye itiraf etti. "Seni bir daha sevmek istemiyorum."

Kalbi durdu. Onun kendisini tekrar seveceğini umuyordu. Ondan o tatlı ilgiyi görebileceğini ve bir şekilde buna layık olduğunu anlayabileceğini umuyordu.

Aradığı şeyin bu olduğunu şimdi anlamıştı. Onun kendisini sevmek istememesinin bir sebebi vardı ve bu sebep, onun bu duyguyu çok uzun zaman önce mahvetmiş olmasıydı.

Ne kadar rol yaparsa yapsın, hayatını değiştiremez ya da geçmişi düzeltemezdi. Gitmesi gerektiği gerçeğiyle yüzleşmeliydi. Tek çözüm ondan uzaklaşmaktı.

Ona doğru baktığında uykulu gözlerle onu izlediğini gördü ve onu tekrar incitmek istemediğini anladı. Ama bir yandan da kalmak istemesine yetecek kadar bencildi. Neden Alysse için endişelenip onun ihtiyaçlarını kendi ihtiyaçlarının önüne koymalıydı ki? Nedenini bilmiyordu. Sadece öyle yaptığını biliyordu.

Parmaklarını birbirine kenetledi ve başını omzuna yasladı. Araçtan indiler ve onu şirin bungalovunun ön kapısına kadar götürdü. Mükemmel, normal bir hayat yaşıyordu ve adam ondan uzaklaşacak kadar güçlü değildi.

On İkinci Bölüm

Alyse, Jay'i bırakmak istemiyordu. Gece onun için canlanmıştı. Duygularını bastırmak yerine serbest bırakmıştı ve neredeyse kendinden geçmiş gibi hissediyordu. Tanrım, bunun ne kadar iyi hissettirdiğini neden daha önce fark etmemişti?

Eve girer girmez yanına gitti. Dün gece onu çok özlemişti ve sonunda bunu gerçekten itiraf edebilmişti. Kapıya kadar onu uğurlayıp sonra tekrar gideceğinden endişelenmişti.

Onun içeride olması ona cesaret vermişti. Ne yapacağına ve nereye gideceğine karar verme süresinin yaklaştığını biliyordu ve kalmasını istediğini ona kesinlikle bildirmek istiyordu.

"Burada benimle dans et."

"Şey, emin misiniz?" diye sordu.

Onun geri çekilip güvenli otel odasına dönmek istediğini anlayabiliyordu, ama buna izin vermeyecekti. Jay bu sefer onu terk ederse, hayatının geri kalanında neleri kaçıracağının her detayını bilmeden gitmeyecekti.

"Evet. Yanımda olmanın verdiği hissi gerçekten çok sevdim," dedi ve onu oturma odasına götürdü. Işık düğmesine bastı ve iki sehpa lambası yandı.

Oda yumuşak ve samimi bir ışıkla aydınlanmıştı ve Jay ortada duruyordu. Onu beklerken seksi ve ciddi görünüyordu. Kadın ona gülümsedi, Jay'in karşılık verdiği yumuşak ve şehvetli bir ifadeydi bu.

Salonunda hoparlörlere bağlı olarak tuttuğu iPod yuvasına gitti. Müziği her zaman sevmişti ve satın alırken ses sisteminden hiç kısmamıştı. Şimdi

memnundu çünkü bu gecenin her detayının mükemmel olmasını istiyordu. Onu kalmaya ikna edebilmesinin tek yolu buydu.

Çalma listelerini karıştırdı ve aradığı şarkıyı buldu. Onunla dans etmek istediği şarkı, Vegas'ta ilk içki içmeye gittikleri gece barda çalıyordu. Sadece nostaljik ve biraz melankolik hissettiğinde dinliyordu bu şarkıyı, ama bunu değiştirmek istiyordu. Adamı geri kazandığını hissettiği gibi, şarkıyı da geri kazanmak istiyordu.

Michael Bublé "For Once In My Life" şarkısını mırıldanırken, kadın yavaşça Jay'e doğru ilerledi.

"Bu bizim şarkımız," dedi.

"Evet," diye onayladı. "Hatırlayacağınızı düşünmemiştim."

"Seninle geçirdiğim o haftanın her detayını hatırlıyorum. Çatalının ucundan bir lokma aldığımı hatırlamadan biftek yiyemiyorum. Ya da çileği göğsünde ezip beni yalamaya davet edişini hatırlamadan çileği tadamıyorum."

O zamanlar ona tamamen güvendiği için onunla ne kadar özgür hissettiğini hatırlayınca ürperdi.

"Uzun zamandır bu kadar cesur olmamıştım," diye itiraf etti.

"Bu benim hatam," dedi.

Elini ona doğru uzattı ve yarı yolda buluşarak onu kollarına aldı ve şarkıyla birlikte hafifçe sallandı. Elleri sırtında yukarı aşağı hareket etti.

"Düğünümüzü hatırlıyor musun?" diye sordu.

"Evet," diye itiraf etti. "Önünde derin V yakası olan, tıpkı bunun gibi sade beyaz bir elbise giymiştin."

Parmak ucunu köprücük kemiği boyunca gezdirdi ve ardından yaka kumaşını göğüslerinin arasına kadar aşağı çekti.

"Göğüslerinizin hatları görünüyordu ve şapele girdiğiniz anda sadece onlara bakabildim."

"Gerçekten mi?"

"Evet. Bunu yapmak istiyordum," dedi başını eğerek ve göğüslerinin dolgunluğuna çok yumuşak öpücükler kondurarak. "Ama sonra boynuna baktım ve çene hattını ve o dudaklarını gördüm. Çok lezzetli bir ağız var. Birlikte olduğumuzda aklımdan geçen tek şey seni öpmek."

"Öyleyse yap," dedi.

Ona doğru eğildi ve dudaklarını onun dudaklarına sürttü. Kadın içini çekti ve akşamın büyüünün kendisi için daha da derinleştiğini hissetti.

"Ne hatırlıyorsunuz? Şapelde benimle ilgili ilk izlenimleriniz nelerdi?" diye sordu.

"İçeri girdiğimde seni beni beklerken görünce nefesim kesildi. Resmi üniformanla çok yakışıklı görünüyordun. O ana kadar ne kadar yakışıklı olduğunu fark etmemiştim. Çok dik ve hazır ol pozisyonundaydın, sonra gözlerimiz buluştu ve ayak parmaklarıma kadar bir heyecan hissettim. Senin benim olduğunu sandım."

"Öyleydim."

Ama sonra gitmişti. Ve o da bu kadar güçlü bir duygunun tek taraflı olabileceğine kendini inandırmıştı.

Kollarını onun ince beline doladı ve başını göğsüne yasladı. Adam bir elini onun başının arkasına koydu ve avucuyla sırtını okşadı. Onu kendine yakın tuttu. Şarkı çalmaya devam etti ve ikisi birlikte müziğin ritmine kapıldılar.

Şarkı kısa sürdü ve bittiğinde yüzü kızardı, çünkü sırada Marvin Gaye'nin "Let's Get It On" şarkısı çalmaya başlamıştı.

Gülümseyerek, "Bu şarkıyla daha önce hiç dans etmemiştik," dedi.

"Biliyorum. Tam olarak hedeflediğim incelik bu değildi."

"Lanet olsun, bu tam benim tarzım şarkı," dedi. Ellerini kalçalarına koyup ona sürtündü. O da aynısını yaptı, ellerini yavaşça göğsünde yukarı aşağı hareket ettirerek düğmelerini açtı, sonunda gömleği açıldı ve sert kaslarına dokunabildi.

"Göğsüne bayılıyorum," dedi, gömleğini omuzlarından aşağı iterek. Omuzları geniş ve güçlüydü, teni dokunuşuna sıcaktı.

Kadının onunla istediği gibi oynamasına izin verdi, kadın onu dilediği gibi okşadı. Kadın adamın omurgasını okşadı, sonra parmaklarını pantolonunun içine sokarak belinin alt kısmındaki ince tüyleri okşadı. Adam inledi. Kadın yavaşça adamın önüne geldi, parmaklarını çıplak ten ile kumaş arasındaki o sınırdaki gezdirdi. Sonra belindeki kemeri kavrayarak onu kendine daha da yaklaştırdı. Başını geriye doğru eğdi, diğer elini adamın boynuna doladı ve başını kendine doğru çekti.

"Ellerinin bedenime değmesinin verdiği hissi çok seviyorum. Aly, daha önce hiç kimse bana senin gibi dokunmadı."

"Güzel," dedi. Onu her yerine damgalamak istiyordu ki, onu ve birlikte geçirdikleri bu geceleri asla unutmasın. Çok uzun zaman önce ruhunun derinliklerine işlemişti ve şimdi başka hiçbir erkeğin onu onun gibi tatmin edememesinin nedeninin bu olduğunu fark ediyordu.

Önce nefesi dudaklarına değdi, sonra o da onun dudaklarını yakaladı. Elleri sırtına gitti, onu olabildiğince kendine yaklaştırdı, ta ki birbirlerine sıkıca yapışana kadar. Öpüşmeleri uzun ve tutkuluydu, müziğin ritmine kapılıp salındılar, müziğin ne zaman bittiğini bile fark etmediler.

Belindeki el, eteğinin kumaşını yavaşça topladı ve bacaklarının arkasından yukarı çekti, ta ki onun büyük ve sıcak ellerinden birini kalçalarında hissedene kadar. Ona doğru kıvrandı ve onun onu avuçlayıp sertleşmiş penisinin yakınına çektiğini hissetti. Penisinin ucu tam doğru yere değdiğinde inledi.

Elini belindeki kemere koyarak pantolonunun düğmelerini açtı, ancak önce fermuarını açmadı. Sadece elini oraya koyarak onu biraz tahrik etti. Onu okşarken penisinin parmaklarına süründüğünü hissetti, ardından fermuarı yeterince indirip elini pantolonunun ön kısmına soktu.

İnanılmaz derecede sertti. Parmaklarını önce penisinin ucuna, sonra da gövdesinin yan tarafına doğru kaydırıldı. Jay ile geçirdiği bu anın hiç bitmemesini diledi. Kendini çok canlı, ama aynı zamanda çok kontrol altında hissediyordu. İki eliyle pantolonunu ve iç çamaşırını yere itti ve Jay de onlardan kurtuldu.

Tamamen çıplaktı. Jay'i hayranlıkla izlemek için geri çekildi. Tutkunun gerçek özgürlüğün anahtarı olduğunu anlamıştı. Kulüpte otururken keşfettiği şey de bu değil miydi? Ve kaslı göğsü ve cinsel organına doğru uzanan hafif tüylerle kaplı adamına bakarken tutkuyu hissetti; cinsel organı onun sayesinde gururla ve dik duruyordu.

Ona karşı yoğun bir aşk ve şehvet hissetti. Eğer Jay ile aralarında sadece cinsel ilişki olacağını ve sonra yoluna devam edeceğini düşünmüşse tamamen delirmişti. O, düşüncelerinden ve rüyalarından bir türlü silemediği tek adamdı.

Yanına doğru yürüdü ve adam öylece durdu. Kadın elini tuttu ve onu birkaç adım ötedeki deri kanepeye götürdü. Onu kanepeye doğru itti ve adam, ondan beklediği tüm erkeksi zarafetle kendini bıraktı.

Kadın kanepede onun yanına diz çökmeye gitti ama adam onu durdurdu. "İç çamaşırını çıkar."

Onun sözleri karşısında kalbi hızlandı ve vajinasının ıslandığını hissetti. Yavaşça elbisesinin eteğini kaldırarak önce uyluklarını, sonra da külotunun kenarını gösterdi. Elini altına uzatarak minik dantelli iç çamaşırını yavaşça bacaklarından aşağı çekti.

Eteğini bir eliyle tutarak hareketsiz durdu, ona tam görüş açısı sağlayacak şekilde döndü ve eğilerek kumaş parçasını yerden aldı. Omzunun üzerinden ona baktı ve onun kalçalarına baktığını gördü. Külotunu ayaklarının dibine fırlattı ve sonra yanına geri döndü.

Ellerini eteğinin altına soktu, tırnaklarını bacaklarının üzerinde yukarı aşağı gezdirerek onu nefes nefese bıraktı. Mahrem bölgelerine yaklaşarak ama asla dokunmayarak onu tahrik etti. Kadın elini onun cinsel organına uzattı, tüm gövdesini okşadı ve sonra başını eğerek ucunu yaladıktan sonra onu ağzına aldı.

Kadın onu avuçlayıp penisini ağzıyla okşamaya devam ederken, adamın kalçaları kanepeden fırladı. Adam, parmaklarıyla klitorisine ulaşana kadar kadının vücudunu hareket ettirdi. Kadın, adamın iç dudaklarını ayırdığını ve ardından parmağının hafifçe zonklayan vajinasına değdiğini hissetti. Bacaklarının arasında nem birikti ve adamın işaret parmağının daha aşağıya kayarak içine girdiğini hissetti. Adam onu tahrik ederken, onu doruk noktasına doğru iterken, kadın penisinin üzerinde inledi.

Kadın onun penisini daha güçlü bir şekilde emdi, tuzlu bir damlasını tattı ve yuttu. Ama sonra adam onu uzaklaştırdı.

"Geldiğimde böyle olmasını istemiyorum," dedi sesi boğuk ve alçak. Teninin kızardığını ve kadının arzu dışında hiçbir şey bilmediği noktaya kadar tahrik olduğunu hissetti.

"İçime gel, Jay. Sensiz kendimi çok boş hissediyorum."

"Benim için hazır mısın?" diye sordu, bacaklarının arasına tekrar dokunarak. Kadın sadece telaşla başını sallayabildi, başladıkları işi bitirmesini bekledi.

"Bu yeterince hazır değil," dedi. "Elbisenizin fermuarını açın."

Yan taraftaki fermuara uzandı ve açtı. Kumaş vücudundan biraz uzaklaştı ama yine de onu örtüyordu. Bunu umursamadan kucağına oturmaya çalıştı, artık onun penisini içinde istiyordu.

Ellerini beline koyarak onu durdurdu. "Elbiseni çıkar."

"Jay, bunu uzatmamıza gerek yok. Şimdi seni içimde istiyorum."

"Hayır," dedi ona, sesi ciddiydi. "Bu gece seninle acele etmeden vakit geçirmek istiyorum, Aly. Dediğimi yap."

Onun kararlı sesi onu daha da heyecanlandırdı ve elbisesini çıkarmak için çılgıncasına kendi kıyafetlerini yırtmaya başladı. Kolları elbiseye dolandı ve Jay ona yardım ederek kendini kurtardı. Üzerinde sadece dantelli yarım sütyen vardı ve tamamen çıplaktı.

"Üzerime otur."

Onun emrettiği gibi yaptı ve kucağına oturdu. Adam başını eğdi ve yarım sütyenle açıkta kalan dolgun göğüslerini öptü. Elleri sırtından kalçalarına doğru kayd ve onu öne doğru çekerek penisinin ucuna oturmasını sağladı.

Omuzlarındaki tutuşunu sıkılaştırdı ve ereksiyon halindeki penisinin ucunu vajinasına yaklaştırıp içeri sokmak için kıpırdanmaya çalıştı, ama adam acele etmeye niyetli değildi.

Ellerinden biri sırtından yukarı kayd ve sütyeninin tokasını çözdü. Askıları gevşedi ve dişleriyle kumaşı göğüslerinden uzaklaştırdı. Dilinin ucunu meme ucunda hissetti, meme ucu sertleşene kadar okşadı. Sonra, meme ucunu emerken ağzının sıcaklığını hissetti.

Elini aralarına uzattı, penisini eline aldı ve tam istediği yere yerleştirdi. Kendini penisinin üzerine itti ve onu kalbine kadar derinlemesine soktu. O emmeye devam ederken kalçalarını ileri geri salladı.

Ağzını göğsünden ayırdı ve yarı kapalı gözlerle ona baktı. Elleri kalçalarına gitti ve daha sert ve daha hızlı bir şekilde itmeye başladı. Başını kendine doğru eğip dilini tahrik edici bir şekilde ağzına sokarak içine boşalırken, kadın kucaklaşmanın kontrolünü kaybetti.

Kendi orgazmı onu ele geçirdiğinde ürperdi. Orgazmını uzatmak için onun üzerinde hareket etmeye devam etti ve sonra ona yaslandı. Rahatladı, göğüs kaslarının hatlarını takip etti ve üzerine bir kalp çizdi. Duygularının onu ele geçirmesine izin vermemeye çalışarak gözlerini kapattı, ancak adam gözlerinin içine bakar bakmaz gerçeği anladı.

O, onu seviyordu.

Söylemek istedi ama bir şey söylememesi gerektiğini biliyordu. Hâlâ kendine ya da ona güvenmekten çok korkuyordu.

India'nın sözleri onu rahatsız etmeye başlamıştı. Hayata tutunmak için kullandığı o tutku neredeydi? Jay, ona söyleyene kadar kalması gerektiğini nereden bilecekti ki?

"Jay?"

"Şşş... konuşma," dedi. Onu kucağına aldı, ayağa kalktı ve kısa koridordan yatak odasına doğru yürüdü. Onu banyo kapısının eşiğinde ayaklarının üzerine bıraktı ve o da adamın küvetine gidip muslukları yavaşça açmasını izledi.

"Ama sanırım söylemem gereken bir şey var."

“Eminim öyledir, ama şu anda aramızda büyümlü bir şey oluyor ve bunun bitmesini istemiyorum. Bu geceyi istiyorum Aly. Sakıncası yok mu?” diye sordu.

Başını salladı. O da bunu istiyordu. Daha önce hiç bulunmadığı bir dünyadaymış gibi davranmak istiyordu. Bu adamla tüm hayallerinin gerçekleştiğini hayal etmek istiyordu. Adam küveti suyla ve gül kokulu köpük banyosuyla doldururken, lavabonun altından mumları aldı. Mumları yaktı ve küvetin kenarına yerleştirdi.

Jay onu mükemmel sıcaklıktaki suya kaldırdı, sonra küvete girdi ve arkasına oturdu. Kadın yavaşça suya girdi ve ona yaslandı. Jay'in kolları onu sarmıştı ve kadın başını tekrar onun göğsüne yasladı. Jay'in büyük kollarının onu sardığını hissetti ve Jay'e aşık olmanın sorunlarının hiçbirini ortadan kaldırmadığını biliyordu. O hala bir yol ayrımında olan bir adamdı ve hangi yolu seçeceğini kim bilebilirdi ki? Ama bu gece ona aşık olmaktan pişman değildi.

Kalbindeki kırığı onarmış ve ondan çaldığı romantik hayallerin bir kısmını geri vermişti. Onu yavaşça yıkadı ve ona bu kadar şefkatle davranırken gözlerinin arkasında yaşlar biriktiğini hissetti. Jay, yaşadığı hayat boyunca sert bir adamdı ama bu gece onunla olabildiğince nazikti ve kalbine yeniden girmeyi başarmıştı.

JAY, BU GECENİN ÖTESİNİ DÜŞÜNMESİNE İZİN VERMEDİ. HAYATINDA hafızasında koruduğu birkaç deneyim yaşamıştı. Bunların çoğu bu kadınla ilgiliydi ve hiçbir şeyin, hatta kendisinin bile, bu geceyi lekelemesini istemiyordu.

O, onun için çok özeldi. San Diego'ya cevaplar aramak için geri döndüğünde fark ettiğinden çok daha özeldi. Şimdi o cevaplara sahipti ve Alysse'nin, hayatının geri kalanını birlikte geçirmek istediği tek kadın olduğundan hiç şüphesi yoktu.

Eğer hayat televizyon dizileri ve Hollywood filmlerinin gösterdiği kadar kolay olsaydı, bu onların birbirlerine bağlanmaları ve hayatlarının geri kalanını birlikte geçirmeleri için yeterli olurdu. Ama bu bir televizyon dizisi ya da film değildi ve iyi niyetine rağmen Alysse'nin ihtiyaç duyduğu adam olamayacağını biliyordu.

Bunun farkında olduğunu tahmin ediyordu, ama birlikte çok zaman geçirdikleri için muhtemelen o da, kendisi gibi, aralarındaki büyüünün devam etmesini sağlayacak bir yol olduğunu düşünüyordu. Ama gerçek şu ki, onu geçmişinden kurtaracak bir iksir yoktu. Parçalanmış ruhunu bütünleştirecek bir iksir yoktu ve hayatının geri kalanını Alysse ile bu şirin banliyö evinde geçirebilme ihtimali de yoktu.

Su soğumaya başlamıştı, bu yüzden ayağa kalktı ve küvetten çıktı, Alysse'e yardım etmeden önce hızla kurulandı. Onu baştan ayağa dikkatlice kuruladı, tüm vücuduna uzun uzun dokundu çünkü ona dokunmaya asla doyamazdı. Ayrı olduklarında teninin yumuşaklığını hayal ederdi.

"Bana neden camdan yapılmışım gibi davranıyorsunuz?" diye sordu.

Ne diyeceğini bilemiyordu. Doğru ya da yanlış olanı bilmiyordu ve onun muhteşem mavi gözlerine bakarak gerçeği söylemeye karar verdi. "Benim için en kıymetli şey sensin."

Yutkunarak kendini onun kollarına attı ve o da onu sıkıca kucaklayıp teninin çiçeksi kokusunu içine çekti. Gözlerini kapattı ve Alysse'nin geleceğe dair hayallerini yıkmadan onu nasıl yanında tutabileceğini düşünmeye çalıştı.

Ama bu gece Lucien ve India'ya nasıl baktığını görmüştü. Böyle bir ilişki istediğini biliyordu ve o ona bunu veremezdi. O öyle bir adam değildi.

Banyo kapısının arkasındaki askıda gecelik gömleğini buldu ve onu yatağına götürmeden önce giydirdi. İkisi de yorganın altına girdikten ve kadın onun yanına sokulup göğsüne yaslandıktan sonra, adamın hissettiği rahatlamayı yakaladı. Kadın elini adamın göğsüne koydu ve tam kalbinin üzerine bir öpücük kondurdu.

"Teşekkür ederim," dedi.

"Neden?" diye sordu. Onun için hak etmediği bir şey yaptığını düşünmüyordu. Alysse ona hediyeler vermişti ve o da Alysse'nin kendisi için ne kadar önemli olduğunu anlamadan önce bunları körü körüne kabul etmişti.

"En güzel gündü," dedi. "Bütün günü seninle geçirdim ve hiç de beklediğim gibi değildi."

"Öyle değil miydi?"

Hayır. Sen hayal ettiğim her şeydin. Bu sabah bu gece ayrılacağımızı düşünmüştüm ama gün tam tersine döndü, değil mi?

Sözleri ona bir hançer gibi saplandı. Ona böyle günler yaşatamazdı. Bugün neredeyse sonu olmuştu çünkü çok fazla şey hissetmişti.

Kaybedecek bu kadar şeyi olan erkekler asla geri dönemezdi.

"Bugün güzeldi," dedi. "Ama çok da özel bir şey değildi."

"Benim için öyleydi. Babam bile bana böyle bir gün yaşatmamıştı. Bana kendimi bir prenses gibi hissettirdiniz, hem de küçük bir kız çocuğu gibi değil."

"Öyleyse ne tür?" diye sordu ona.

"Her şeye sahip olabilen bir kadın gibiydin. Bugün benim beyaz atlı prensimdin. Mükemmeldi."

Onu adeta öldürüyordu. Heyecanını kontrol edemiyordu ve adam bunun sebebinin, kadının ona tekrar ilgi duymaya başlamış olması olduğunu biliyordu.

Ve bunu istemiyordu—hatta onu bir daha hayal kırıklığına uğratmak istemiyordu. Bu yüzden eğer bu, hayatının geri kalanını onunla burada geçirmesi anlamına geliyorsa, bunu yapacaktı. Nasıl yapacağını bilmiyordu ama bir yolunu bulacaktı.

O gülümseme için dünyayı yerinden oynatırdı.

"Neden beni öyle izliyorsun?"

"Ne gibi?" diye sordu.

"Biraz üzgün ve neredeyse... korkmuş hissediyorum," dedi.

"Endişelenme," dedi. "Hem şövalye olup olmadığımı bilmiyorum. Zırhım paslanmış. Görmüyor musun? Bende kahramanlıkla ilgili hiçbir şey yok."

Kadın nazikçe adamın göğsünden öptü. "Senin her şeyin kahramanca."

Onun yanıldığını biliyordu. Yine de olduğu yerde kaldı ve Alysse uykuya dalarken onu kucakladı. Alysse'nin yanında olmak, bu hayatta ya da öbür dünyada yaşayabileceği en cennet benzeri deneyimdi.

Nefesi göğsündeki tüyleri kıpırdattı ve uykusu derinleştikçe hafifçe horladı; bu küçük kusur bile onu daha çok sevmesine neden oldu. Onu rahatsız etmemek için cesaret edebildiği kadar sıkıca kucakladı ve tıpkı o Vegas otel odasında olduğu gibi hissetti—ondan ve onun için korkuyordu. Onun açıkça ihtiyaç duyduğu adam olmaktan korkuyordu çünkü gerçekten bunu yapabilecek yeteneğe sahip olup olmadığından emin değildi.

Hayatında Alysse'i yanında tutmaktan daha çok istediği hiçbir şey olmamıştı. Ama içindeki arzu kadar kesin bir şekilde biliyordu ki, onu incitecekti ve bunu yaparsa vicdan azabıyla yaşayamazdı.

Kafasında farklı senaryolar denerdi, onu hem güvende tutmanın hem de kollarında tutmanın bir yolunu bulmaya çalıştı, ama onu mutlu edecek bir

özüm bulamadı.

Şafağın ilk ışıkları odayı aydınlatırken, kadının kollarından sıyrılıp yataktan çıktı. Oturma odasında kıyafetlerini bulup hızla giyindi; dün gece burada yaptıkları seksi dansı hatırlayınca ereksiyon olmuştu.

Ve düğün gecelerinin anılarından. Sabahki balon yolculuğundan kalma deri ceketini aldı ve pilotun çektiğı ikisinin fotoğrafı yere düştü. Fotoğrafı almak için eğildi ve sonra onlara bakakaldı. Ona çok fazla bakmıştı.

O, her zaman istediğı o beyaz atlı prensi hak ediyordu. Onu sevebilecek ve onu terk etmesinden endişe etmeyecek bir adam. Onu terk edeceğinden korkmasına gerek olmayan bir adam. Ve eğer bugün bu kapıdan çıkıp gitmezse, Jay biliyordu ki, savaş yüzünden hayatından alınma ihtimali her zaman vardı.

Başka bir eğitimi yoktu ve Lucien ile çalışsa bile her gece Alysse'nin yanında eve döneceğinin garantisi yoktu. Annesine, Alysse'nin kendisiyle mutlu olmasını sağlayamazsa hayatından çıkıp bir daha asla geri dönmeyeceğine dair söz vermişti.

O zamanlar onunla birlikte kalmanın bir yolunu bulmayı ummuştu ama şimdi böyle bir yol yok gibi görünüyordu. Ve ne yapması gerektiğini tam olarak biliyordu. Ama bu sefer daha zordu.

Geçen sefer aralarında sadece şehvet vardı, bu sefer ise ona karşı bir şeyler hissetmeye başlamıştı ve bu da attığı her adımı ağır ve zor hale getiriyordu.

Bahçeye bakan kapıya doğru yürüdü ve onunla birlikte göletin kenarında durup geleceğe dair belki de biraz umut beslediğı anları hatırladı. Ama buraya döndüğü andan itibaren kendini kandırıyordu.

O gerçekten de yalnız bir insandı ve ancak yanında keşifçisiyle birlikte sahada görevdeyken kendi benliğinde rahat hissedebiliyordu. Dünyayı dürbününden görmeyi seviyordu. Bu şekilde daha güvende hissediyordu. Dürbünden baktığında her şeyi kontrol edebiliyordu.

Bundan sonra hayatının hep gri olacağını biliyordu, ama bu, olmadığı biri olmaya çalışıp feci şekilde başarısız olmaktan daha iyiydi. Alysse ile işleri yoluna koymaya çalışıp kalbini tekrar kırmaktan daha iyiydi, üstelik bu sefer tatildeki kızı değil, gerçek kadını gördüğü için daha da kötü olacaktı. Yavaşça döndü ve oturma odasına göz gezdirdikten sonra kapıya doğru yürüdü.

Burada cevaplar bulmayı ummuştu ve sanırım bulmuştu da. Belki bu sefer sonlarını farklı kılabileceğini ummuştu. Ayrılanın kendisi olduğunu

biliyordu, ama Alysse'nin onun istediği adam olamayacağını anlamasının sadece zaman meselesi olduğunu da biliyordu.

Giriş holüne vardığında yatak yaylarının gıcırtısını duydu ve daha önce yaptığı gibi ön kapıdan dışarı fırlayabileceğini ya da bekleyip onunla yüzleşebileceğini anladı. Keşke daha güçlü bir adam olsaydı diye düşündü, ama ön kapıya uzandı, sürgüyü açtı ve olabildiğince sessizce kapı kolunu çevirdi.

"Tekrar mı koşuyorsun?"

On üçüncü Bölüm

Alyse, Jay ile birlikte uyumaya ve o kadar hafif uyumaya alışmıştı ki, Jay yataktan kalktığında onu uyandırıyordu. İlk başta, bazen yaptığı gibi sadece su içmeye gittiğini düşünmüştü, ama zaman geçtikçe, onun gideceğini anladı.

Yatağında uzanmış, onunla yüzleşmeyi düşünüp duruyordu ve birdenbire, o gizlice dışarı çıkarken orada yatmasının çok korkakça bir davranış olacağı fikri aklına geldi. Bu yüzden onunla yüzleşmeye gitti ve onu kapının önünde, eli kapı kolunda dururken buldu; kalbi paramparça oldu.

İşe ya da erken bir toplantıya gitmek için ayrılmıyordu, tamamen ayrılıyordu ve ikisi de bunun farkındaydı.

"Özür dilerim," dedi.

"Üzülme. Bana nedenini söyle," dedi.

"Sanırım tekrar Deniz Piyadeleri'ne döneceğim," dedi.

Sanki bu her şeyi açıklayacak ve her şeyi bir şekilde yoluna koyacakmış gibi. "Gerçekten mi? O zaman neden dün gece kaldın? Bütün bunlar neyle ilgiliydi?"

Artık çok üzgündü ve iyice öfkelenmişti, bunu öylece kabullenmeye niyeti yoktu. Onu iki kez terk ediyordu. Bu onun en kötü kabusuydu ve işte gerçek oluyordu. Kahretsin, bu sefer daha güçlü olan taraf olmayı planlamıştı, neden olmuyordu?

"Bunu yapmayalım mı?" diye sordu. Yüz ifadesinde çözemediği ve itiraf etmek istediğinden daha çok rahatsız eden bir şey vardı.

"Hayır, bunu yapacağız," dedi. "Geçen sefer seni öylece bırakıp gitmene izin verdim. Doğrusunu söylemek gerekirse, gittiğini duymadım

ama duysaydım bile orada yatıp kavga etmeden gitmene izin verirdim. Ama bu sefer bunu yapmaya niyetim yok.”

Derin bir iç çekti. Sonunda ona doğru yaklaşırken bu iç çekiş ağırdı. Aralarında altı santimlik bir mesafe kaldığında durdu ama bu mesafe Büyük Kanyon kadar büyük bir uçurum gibiydi. Ondan çağlar kadar uzaktaydı ve söyleyeceğı hiçbir şey onu geri getiremezdi.

Ama dün gece ona aşık olduğunu itiraf etmişti. Dün gece, her zaman bulmayı hayal ettiğı o şefkatli adam olmuştu ve onun tüm bunları bir kenara atmasına izin vermeyecekti. Sadece onu kalmaya nasıl ikna edebileceğini bilmiyordu.

“Ayrılmak benim için kolay değıl,” dedi. “Ama kalamam. Dün gece Lucien ve India ile kulüpteyken yüzünü gördüm. Bir gün o tür bir çift olmamızı umduğunu biliyorum. Ama ben öyle olamam. Ben her zaman daha içe dönük ve daha az sosyal olacağım.”

Başını salladı. "Senden asla değışmeni istemedim."

“Bunu biliyorum. Sen de yapmayacaksın. Ama senin solup gitmeni ve benden hayal kırıklığına uğramanı izlemek zorunda kalırdım, çünkü ben senin ihtiyacın olan adam değılim.”

Bunun doğru olup olmadığını merak etti. Ama sonra, bu ifadede dürüstlük kırıntıları olsa bile, ayrılma sebebinin daha karmaşık olduğunu fark etti. "Bence buradan gizlice kaçman bunun sebebi değıl, Jay Michener. Buradan ayrılmanın sebebi, burada yaşamayı seveceğinden korkman. Birlikte yaşayabileceğimiz hayattan zevk almaya başlayacağından korkuyorsun. Ve korkuyorsun. Değışmekten ve gerçekten bir şeyler hissetmekten korkuyorsun."

“Ve beni bırakmaktan korkuyorsun,” dedi. “Yalnız kalmaktan ne kadar keyif alsam da, sen tam da bundan korkuyorsun. Günün her saatini ailen ve arkadaşlarıyla geçiriyorsun ve kendine sorman gerekiyor: Neden? Neyden bu kadar korkuyorsun?”

“Ben öyle düşünmüyorum,” dedi. “Çaresizce bir şeylere tutunmaya çalışıyorsunuz çünkü eğer dürbününüzün güvenliğinden bir hedefi gözlemlemiyorsanız, kendinizi rahatlatmıyorsunuz demektir. Hayatı yaşamıyorsunuz, sadece gözlemliyorsunuz.”

Adam şaşkına dönmüş görünüyordu. Kadın da söylediklerinden dolayı hafif bir suçluluk duygusu hissetti, ama bunu saklamanın imkanı yoktu. Adam gidiyordu ve onu kalmaya ikna edecek hiçbir şey söyleyemezdi.

“Haklı olabilirsin,” dedi, hem kendisinde hem de sesinde ani bir sessizlik vardı. “Ama değişebileceğimi sanmıyorum. Üzgünüm Aly. Bizim için farklı bir son istiyordum. Ama sanırım kendimi farklı bir adam olduğuma inandırarak kandırıyordum.”

Aralarındaki mesafeyi kapatıp elini uzatarak sakallı çenesine dokundu. "Başka bir adam olmana gerek yok, sadece içindeki adam olman yeterli."

Elini göğsünden aşağı indirdi ve kalbinin üzerine hafifçe dokundu. Dışarıdan ne kadar sert görünse de Jay'ın içten içe yumuşak olduğunu biliyordu. Ve bu yüzden kimseyi, hatta onu bile, içeri almamak için çok mücadele ediyordu.

Onu kucakladı çünkü onu, asla bilemeyeceği kadar çok özleyecekti. Kolları yanlarında kaldı ve kalbinin paramparça olduğunu hissetti. Onu sevmemesi onun suçu değildi ve kendisini onu sevmemeye itecek hiçbir şey yapamazdı. Savaşcısını savaştan geri getirip, topluluğunun bir parçası olmanın güzelliğini ona gösterebileceğini düşünmüştü, ama o savaşmayı bırakmaya hazır değildi ve asla da hazır olmayacağından şüphe ediyordu.

"Güle güle."

Geri çekilip ona baktı ve kadın onun gözlerindeki acıyı kolayca okudu.

"Seni tekrar incitmek istemedim," dedi.

Onun kendisini incittiğini bildiği halde, bir şekilde kendisini sevdiğini görememiş olması, itiraf etmek istediğinden daha çok onu rahatsız ediyordu.

"Gerçekten de tek pişmanlığın bu mu?" diye sordu.

"Hayır, ama hepsini tek tek sayacak vaktimiz yok," dedi ve arkasını dönüp kapıya doğru yürüdü.

"Korkak," dedi. "şimdi çekip gitmenin hiçbir gururu yok. Sadece potansiyelinin tamamına sahip olmadığını kanıtlıyorsun."

"Bu ordunun sloganı," dedi.

"Kiminki olduğu umurumda değil. Kendini asker, savaşçı olarak görüyorsun ama istediğini söylediğin bir şey için kalıp savaşacak cesaretin yok. Yoksa fikrini mi değiştirdin?"

JAY, ALYSSE'İN ONU KAPIDAN ÖYLECE ÇIKMASINA İZİN VERECEğİNİ beklemiyordu ama bu kadar öfke beklemiyordu. Neden? Bu kadar duyarsız

mıydı ki önemli bir şeyi kaçırmıştı? Onun umut ettiğini biliyordu—hatta hiçbir şey bilmiyordu. Alysse onun için hala büyük bir gizemdi ve öyle kalacak gibi görünüyordu.

"Korkak değilim. Bunu sizin için yapıyorum," dedi.

"Benim için mi?" diye sordu, sesindeki şaşkınlık onu ona doğru bir adım geri atmaya yetmişti.

"Evet, senin için. Benimle birlikte olmana rağmen istediğin adam olmadığımı bilmekten hoşlandığımı mı düşünüyorsun? Gözlerindeki hayal kırıklığını görmekten hoşlandığımı mı düşünüyorsun?"

"Hayır. Sizin böyle hissetmenizi asla istemedim," dedi. "Bunun üzerinde çalışabilirim."

Deneyebilirdi ama bu, onun içten içe her zaman olduğu kişi olacağı gerçeğini değiştirmeyecekti ve o bunu değiştiremezdi ya da kabul edemezdi. Bu kopuşu yapmalı ve bir daha asla buraya geri dönmemeliydi. Uzaklaşmalı ve Alysse'i güvenli bir şekilde anılarında saklamalıydı.

"Yapamazsınız. Burada sıfırdan bir şey inşa etmeye çalıştık. Bu benim hatam. Daha iyi sonuçlanmadığı için üzgünüm."

"Elbette," dedi. "Sanırım seni sevip sevmememin bir önemi yok."

Kalbi bir anlığına durdu. Yetişkin hayatında hiç kimse ona bu sözleri söylememişti ve o sözleri, onu da kendine yakın tutmak istiyordu. Bunu başarabilir miydi? Onun ihtiyacı olan adam olabilir miydi?

Lucien'le olan işi düşünmüştü ama dürüst olmak gerekirse, riske girmekten ve işi kaldıramamaktan korkuyordu. Perişan haldeydi ve Alysse ile ilişkisine yeniden başlamak için doğru yerde değildi. Bir hata yapmıştı ama bunu sesli olarak söylemeye cesaret edemiyordu.

Kadın onu dikkatle izliyordu; adam, kadının bu durumu nasıl çözeceğine dair bir işaret aradığından şüpheleniyordu, ama adam ikisini de bu inişli çıkışlı ilişkide tutmaktan yorulmuştu. Uzun vadeli bir ilişki için doğru adam değildi. Daha fazlasını istemesi gerektiğini hissetmesinin bir önemi yoktu. İsteddiği şeyin peşinden gitmekten çok korkuyordu. Kadının ona taktığı korkak lakabını hak ediyordu.

"Sevginiz, sonsuza dek saklayacağım bir hediye," dedi.

Başını salladı. "Hayır, yapamayacaksın. Onunla uğraşmak zorunda kalmamak için onu derinlere gömeceksin. Hayatın görevlerinden daha fazlası olduğunu sana gösteremediğim için üzgünüm."

Ama görmüştü. Ve onu korkutan da buydu. Yanına doğru geri yürüdü, ellerini omuzlarına koydu. "Elbette gördüm. Bu cennet gibi hayatı tüm

benliğimle arzulamadığımı mı sanıyorsun?"

"Öyleyse neden gidiyorsunuz?"

"Çünkü bunun ne kadar çabuk elimizden alınabileceğini biliyorum. Afganistan'da en büyük fedakarlıkları kimin yaptığını biliyor musun?"

Başını salladı.

"En çok kaybedecek şeyi olanlar. Evde eşi ve çocukları olanlar. Asla yalnız olanlar değil. Ve bu hayatta çok fazla karma gördüm. Bunu başarmaya çalışırsam ömür boyu birlikte olacağımızın garantisi kim verebilir ki?"

"Bunu kimse garanti edemez. Hiç kimse," dedi.

Elini ona doğru uzattı, parmaklarıyla önce alnını, sonra da yüzünün yan tarafını okşadı.

"Riski almaya hazırım, Jay."

Bunun kendisi için kolay olabileceğini biliyordu. Sadece kollarını açıp onu kucaklayabilirdi. Onun hatırına her şeyin yolunda olacağını söyleyebilirdi. Ama bunu yapamadı. Kalarak ona daha fazla acı çektirmek istemiyordu. Ve bir yanı, bunun olacağından emindi. Ya da daha kötüsü—kalacak ve o da ona duyduğunu sandığı sevginin gerçek olmadığını anlayacaktı. Onu bırakmak istemiyordu. Lanet olsun, aptal değildi. Sadece şimdi giderse, daha sonra çok daha büyük bir kalp kırıklığından kurtulacaklarını biliyordu.

"Buna razı değilim."

Kollarını yanlarına düşürdü. Elektrik mavisi bakışlarıyla onun gözlerinin içine baktı ve adam onun ruhunun derinliklerine baktığını hissetti. Umarım o dipsiz kuyuya gerçekten bakmıyordur, çünkü bu hayatta çok şey görmüştü. Onun asla bilmesini istemediği şeyler. İçini çekti ve sonra başını salladı.

"Peki, o zaman."

Kadın onun etrafından dolaşarak ön kapıya gitti ve kapıyı açtı. Güneş ufuktan yükseliyordu ve komşular köpeklerini gezdiriyor, işe hazırlanıyorlardı. Mükemmel, normal bir sabahtı ama adam şok geçirmiş gibiydi. Sanki düşman ateşi altında kalmış gibiydi.

Vücudunu yoklayıp yara izi aramak istedi ama acının nereden geldiğini tam olarak biliyordu. Evin küçük koridorunu geçti ve eşiğe vardığında bir adım daha atarsa bir daha buraya asla hoş karşılanmayacağını anladı.

Bu adımı atmaktan korktu ve tereddüt etti. Eğer onu elde edebileceği ve hayatının geri kalanında yanında tutabileceği bir yol olduğunu düşünseydi

bunu yapmazdı, ama göremiyordu.

"İyi bir hayat yaşa, Jay," dedi. "Umarım biraz huzur bulursun."

Başını salladı ve evin ön verandasına çıktığı anda, arkasından kapının kesin bir şekilde kapandığını duydu; bu ses botlarına kadar yankılandı.

ÜÇ GÜN SONRA JAY, EVRAKLARINI İMZALAMAK İÇİN ÜSSÜN KAYIT bürosuna gitti, ancak tüm süre boyunca kalbi ağırlaştı ve Alysse'nin sözleri kulaklarında yankılanmaya devam etti. Değişmekten mi korkuyordu?

Hava onun ruh halini fark etmemiş gibiydi ve onu kendi kara düşünceleriyle utandırmak istercesine güneşli ve ılıman kaldı. Alysse'i düşündüğünden daha çok özliyordu. Onu terk ettiğinden beri tek bir gece bile uyuyamamıştı çünkü onu aramak için sürekli uyanıyordu.

Doğrusunu söylemek gerekirse, buraya geri dönmesinin sebeplerinden birinin de bu olduğunu biliyordu. Dünyada güvendiği tek yer burasıydı. Sonra bunun artık doğru olmadığını kabul etti. Alysse ile birlikteyken kendine güveniyordu ve onu asla terk etmemeliydi.

Aslında onu seviyordu. Son dört yıldır ona aşıktı. Ondan uzak durmakta zorlanıyordu çünkü kendini onun için yeterince iyi hissetmiyordu. Hâlâ onun için yeterince iyi olup olmadığından emin değildi, ama onunla kavga etme şekli, onun istediği adamın kendisi olduğunu anlamasına neden olmuştu.

Ama onu bu şekilde terk etmesi... Yine ondan gizlice kaçmaya çalışması... Umarım ona olan sevgisini öldürmemiştir. Onu geri kazanmak imkansız olacaktı. Bunu başarabileceğini biliyordu çünkü o da onu seviyordu, ama bir plan yapması gerekiyordu. Ve onu Hotel Del Coronado'daki plaja çağırdığı zamankinden daha iyi bir plan yapmalıydı.

Yaptığı ilk şey, Deniz Piyadeleri'ndeki terhis belgelerini imzalamak oldu. Ardından Pendleton'dan ayrılıp B Bölüğü'nün ofislerine doğru yola koyuldu. Alysse kadar çok çalışan biri, onun kadar, hatta daha da çok çalışan bir erkeği, bir kocayı hak ediyordu.

Arabasını otoparka çekti ve on sekiz yaşına girdiğinden beri sahip olduğu tek evden ayrıldığını fark edince bir anlık dehşete kapıldı. Doğrusu, annesi sekiz yaşındayken onu terk ettiğinden beri evi olmamıştı. Babası insanlarla arası hiç iyi değildi, Jay bunun kendisine geçtiğini tahmin

ediyordu. Ama Alysse ile iyi anlaşacağından emindi. Ve bir daha asla ayrılmamaları için elinden gelen her şeyi yapacaktı.

Lucien, B Bölüğü ofislerinden çıkıp Jay'in bisikletinin yanına gelirken, "İyi misin Jay?" diye sordu.

"Hayır, değilim. Sadece birlikten ayrıldım." Aman Tanrım. Bu sözleri sesli söylediği anda kararından emin değildi, ama sonra her gece Alysse'nin yanına eve gitmeyi düşündü ve gerginliğin bir kısmı azaldı.

"Bu iyi bir şey mi, yoksa kötü bir şey mi?" diye sordu Lucien.

Jay, "Sizi bana iş vermeye ikna edebilirsem bu çok iyi bir şey olacak," dedi.

"Bu senin, dostum. Başından beri seninle çalışmak istiyordum," dedi Lucien. "İçeri gel, sözleşmeyi hazırlayalım ve imzalatalım."

Jay bisikletinden indi ve Lucien'in peşinden içeri girdi. "Peki, özel sektöre geçmeye karar vermene ne sebep oldu?" diye sordu Lucien.

"Alysse," dedi Jay. Kişisel hayatı hakkında konuşmaktan hiçbir zaman rahat hissetmeyecekti, ama bu durumda Lucien ile paylaşmaktan çekinmedi. "Onunla tekrar evlenmek ve bu sefer her şeyi doğru yapmak istiyorum."

"Aferin sana. Evlenme teklifi için bir fikrin var mı?"

"Hayır," dedi Jay. "Ve ben hata yaptım, bu yüzden onu geri kazanmalıyım."

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu Lucien.

"Sağdımcım olur musun?"

"Yapacağım."

Sözleşmenin hazırlanması ve Jay'in gerekli tüm evrakları imzalaması kırk beş dakika sürdü. Şirket B ofislerinden ayrıldığında artık resmi bir çalışandı.

Sıradaki işi Toby'yi aramaktı. Planını gerçekleştirebilmesi için Alysse'in ailesinin desteğine ihtiyacı vardı. Onu iki kez plaja kandıramayacağını biliyordu ve bu sefer tüm detayların doğru olması onun için çok önemliydi. Ona ne kadar değer verdiğini bilmesini istiyordu.

"Merhaba, burası Dresden."

"Toby? Ben Jay Michener."

Telefonun diğer ucunda sessizlik vardı.

"Alysse iyi mi?"

Onun kendisini tekrar terk ettiğini ailesine söylememişti. Adam şok olmuş ve şaşırmıştı. "Evet. Yani sanırım öyle. Hata yaptım ve onu geri

kazanmak için yardımına ihtiyacım var."

"Yardıma mı ihtiyacın var? Şimdi ne yaptın sen?"

"Yine kaçtın. Ama kız kardeşin bana karşı kendini savundu, eminim bu seni hiç şaşırtmamıştır."

"Hayır, öyle değil. Alysse karşılık vermeyi çok iyi biliyor ve bazen acımasızca dürüst olabiliyor."

Jay, "Bana korkak dedi," diye itiraf etti.

"Lanet olsun. Onu gerçekten çok üzmüş olmalısın," dedi Toby.

"Yaptım ama onu geri istiyorum Toby. Bana yardım eder misin?" diye sordu Jay.

Telefonun diğer ucunda uzun bir sessizlik oldu. "Sana yardım ediyorsam, bunun sebebi kız kardeşimi sevmem ve onun seni hayatında istediğini bilmemdir."

"Teşekkür ederim, Toby. Onun hayatında yer almaya layık olmak istiyorum."

"Planın ne?" diye sordu Toby.

Aklındaki planı anlattı ve birkaç dakika sonra Toby ona yardım etmeyi kabul etti. "Eğer hayır derse, iş biter. Seni buradan tamamen uzaklaştırmak istiyorum."

"Eğer hayır derse, onu hak etmiyorum demektir."

Jay, arabayla Hotel Del Coronado'ya geri döndü ve Toby onu lobide karşıladı. Öğleden sonrayı her ayrıntıyla ilgilenerek geçirdiler ve akşam olduğunda Jay, günün erken saatlerinde Candi'nin yardımıyla Nordstrom'dan satın aldığı smokini giydi. Aynada kendine dikkatlice baktı ve Alysse'nin resmi üniformasıyla kendisinde ne gördüyse, bu gece de onda görmesini umdu.

Hiç kimseye Alysse kadar ihtiyaç duymamıştı ve endişelenmemesi çok zor olacaktı. Hiç kimseye Alysse'e olduğu kadar güvenmemişti. Ve bu gece nasıl tepki vereceği hakkında hiçbir fikri yoktu.

On dördüncü Bölüm

"İnanılmaz kırmızı kadife rüya keklerinin adresi olan Tatlı Rüya Pastanesi," diye konuştu Alysse telefona. Hayatının en uzun üç günü olmuştu ve cuma öğleden sonra kapanış saatine yaklaşırken pastaneden çıkıp evine dönmek ve saklanmak istiyordu.

Ama bunu yapamazdı çünkü evi artık Jay'in anılarıyla doluydu. Onun kendisini bir kez daha terk ettiğine inanamıyordu. Daha da kötüsü, hâlâ ona aşık olduğuna inanamıyordu.

"Merhaba," dedi arayan kişi. Sesi çok tanıdıktı.

"Toby?"

"Evet. Acil bir tatlı ihtiyacım var," dedi.

"Acil bir durum mu?" diye sordu. "Ne tür bir acil durum?"

"Molly'nin anne babasının evlilik yıld dönümü ve ona düğün pastasının birebir aynısını sipariş edip bu akşam saat altıya kadar Hotel Del Coronado'ya teslim edeceğimi söyledim."

"Toby! Dört saat içinde düğün pastasının birebir aynısını yapamam," dedi.

"Çok büyük ya da mükemmel olmasına gerek yok. Sadece bir şeye ihtiyacım var. Belki iki katman."

"İki katlı. Bilmiyorum. Yarınki düğün için pişirdiğim birkaç pastam var, onları kullanabilirim. Eğer bunu yapmamı istiyorsanız, düzgünce süsleyebilmem için buraya bir fotoğrafla gelmeniz gerekiyor."

"Pekala, ama o zaman bunu teslim etmen gerekiyor çünkü onların partisine geri dönmem lazım, sen de davetlisin. Şık giyin."

Kardeşi tam bir deliydi. "Bir pasta yapıp, Molly'nin ailesi için şehrin öbür ucuna taşımam ve bir de süslenmem mi gerekiyor?"

“Evet. Bir sorun mu var? Annem elbisenizi getireceğini söyledi.”

“Harika değil mi? Başka bir şey var mı?”

“Hayır, hepsi bu. Jay’i de yanınızda getirecek misiniz?” diye sordu.

Alt dudağını ısırıldı. “Sanırım bu akşam meşgul. Bu yüzden sadece ben olacağım.”

“Onun hakkında yanılmışım,” dedi Toby. “Ona ikinci bir şans verdiğin için memnunum.”

Hayır, değildi. Hatta bu bir yalandı, elbette ona ikinci bir şans verdiği için memnundu. Hayatının son iki haftası, önceki dört yıllık yalnızlığın fazlasıyla telafisi olmuştu. Tek kötü yanı, hâlâ birlikte olmamalarıydı.

“Fotoğrafi çekmeyi unutmayın.”

“Sana e-postayla gönderiyorum. Telefonunu kontrol et,” dedi Toby. “Teşekkürler abla, hayat kurtarıcısın.”

“Evet, tabii. Seni seviyorum.”

“Aynı fikirdeyim,” dedi Toby, görüşmeyi bitirirken.

Toby’den gelen e-postanın ekini açtı ve seçtikleri pastayı görünce çok şaşırdı. Pasta, Jay ile Las Vegas’taki düğünlerindeki pastayla aynıydı. Ailesinden hiç kimse bunu bilemezdi çünkü törene katılmamışlar, hatta pastayı bile görmemişlerdi, ama pastaya baktıkça gözleri yaşardı.

Molly’nin anne babası için kullandığı pastaların yerine iki pasta daha fırına koydu. Sonra da kalbini kıran bir pastayı süslemeye koyuldu.

Alysse, yıldönümü pastasını bitirdiği sırada annesi omzunda bir elbise çantasıyla arka kapıdan içeri girdi. Alysse dükkanda yalnızdı çünkü Staci, Premiere Chef’teki seçmeleri için daha fazla hazırlık yapmak üzere Los Angeles’a gitmişti.

Annesi yanına gelip onu öperken, “Merhaba tatlım,” dedi.

Annesini öperek selamladı, sonra Candi parmağını krema kabındaki kremaya sürerken elini kapağa doğru itti. “Güzel görünüyorsun.”

“Teşekkürler. Toby bu gece zor durumda,” dedi annesi. “Molly bu son dakika olayını yeni öğrendi. Hiç memnun kalmadı.”

Alysse, “Bunu benden çok daha önce istediğini söylemeliydi,” dedi.

“Ona yalan söyleyemezdi. Sen Jay’e yalan söyler miydin?” diye sordu annesi.

“Hayır,” diye itiraf etti. Ama görünüşe göre ailesinin geri kalanına yalan söylemekte hiçbir sakınca görmüyordu. Annesine ve erkek kardeşine Jay ile artık birlikte olmadıklarını söylemediği için çok üzülüyordu, ama aptal görünmekten çok korkuyordu.

Annesi mutfağı toplarken o da pastayı minibüse koydu. Sonra dolabından olmadığını bildiği soluk sarı bir elbise giydi. Annesi ona bir şeyler almayı çok severdi ve dürüst olmak gerekirse Alysse'nin de bundan bir sakıncası yoktu.

"Tamam, gitmeye hazırım."

"Çok güzel görünüyorsun tatlım."

"Teşekkürler anne."

Otele vardıklarında Toby lobide onları bekliyordu. "Annemin de benimle gelmesi gerekiyor. Pastayı sahile götürür müsün?"

"Elbette," dedi. "Ama bir vale arabasına ihtiyacım var. Biraz büyük."

"Sorun değil," dedi Toby. Ona bir alışveriş arabası ayarladı ve pastayı taşımasına yardım etti. Sonra da onu sıkıca kucakladı.

"Bu ne içindi?"

"Çünkü seni seviyorum," dedi.

"Ben de seni seviyorum Tobe. Ama bunu bir daha yapmamı istersen seni boğarım."

"Senden bunu bir daha asla istemeyeceğim," diye söz verdi.

Sahile giden patikayı takip ederken, buraya son geldiği zamanı hatırlamadan edemedi; güya bir aşkı yeniden canlandırmaya çalışmıştı ama onun yerine Jay'i orada bulmuştu.

Keşke o an tekrar yaşansa diye düşündü. Ama biliyordu ki şu an Jay'in burada onunla birlikte olmasından ziyade kar yağmasını dilemek daha olasıydı.

Yaklaştığında, plajın masalar ve sandalyelerle donatılmış bir akşam yemeği partisi için hazırlandığını, ortasında bir dans pisti ve yanında pasta için olduğunu tahmin ettiği bir masa olduğunu gördü. Orada sırtı ona dönük bir adam duruyordu. Resmi bir ceket giymişti ve omuzlarının genişliğinde dikkat çekici bir şey vardı.

Birden durdu ve bakakaldı. "Jay?"

Arkasını döndüğünde kadının içinden bir duygu seli geçti. "Burada ne yapıyorsun?"

"Seni bekliyorum," dedi.

"Beni mi bekliyorsun?"

"Evet. Bunu ben ayarladım. Bu sefer işleri doğru yapmak istedim."

"Ne demek istediğinizden tam olarak emin değilim," dedi.

Yanına geldi, elini tuttu ve onu dans pistinin ortasına götürdü.

“Tekrar gitmekle korkaklık ettim. Kapınızdan çıkarken bile sizi sevdiğimi biliyordum, ama kalmaktan çok korkuyordum. İhtiyacınız olan adam olamayacağım korkusuyla,” dedi.

"Fikrinizi ne değiştirdi?"

“Evet, yaptın,” dedi. “Seni terk ettiğimden beri her saniye aklımı meşgul ediyorsun. Ve şimdi biliyorum ki, Aly, sana ihtiyacım var. Artık yalnız olmak istemiyorum.”

"Ancak-"

“Sana pek de inanacak bir şey vermediğimin farkındayım, ama değişmekte olduğumu bilmeni istiyorum. Deniz Piyadeleri'nden ayrıldım ve B Bölüğü'nde işe girdim. Annene ve Toby'ye seni tekrar inciteceğimi itiraf ettim.”

"Ah, bunu onlara söylememiştim," dedi.

“Bence bunu, bu sefer tamamen gitmeyeceğimi bildiğin için yaptın,” dedi. “Gitmeme izin vererek büyük bir risk aldın ve bu sefer geri dönecek kadar seni sevdiğimi umdun. Ve seviyorum. Seni seviyorum.”

Gözlerini yakan yaşlara bakarak gözlerini kırptırdı ve ona baktı. "Emin misin?"

“Evet. Çok eminim. Sence kendimi kurtarabilir ve tekrar senin kahramanın olabilir miyim?”

"Evet," dedi. "Seni seviyorum, Jay Michener. Eğer beni bir daha terk etmeye kalkarsan, sana zarar vermek zorunda kalabilirim."

"Asla yapmayacağım," diye söz verdi. "Aslında, bir şey yapmak istiyorum... burada bir dakika bekler misiniz?"

"Evet," dedi.

Jay yolda ilerlerken pastayı masanın üzerine, zarar görmeyecek şekilde taşıdı. Sonunda otel personeli DJ kabinini kurmak için geldi ve ardından ailesi ve arkadaşları geldi. Hepsi masalara oturdu ve Jay dans pistinin ortasına geri döndü ve tek dizinin üzerine çökerek evlenme teklifi etti.

"Alysse Dresden, tüm ailemizin ve arkadaşlarımızın önünde, benimle evlenir misin ve hayatımın ışığı olur musun?"

"Yapacağım," dedi.

Jay ona gülümsedi ve cebinden küçük bir yüzük kutusu çıkardı. Elmas yüzüğü çıkarıp parmağına taktı ve onu öpmek için ayağa kalktı.

Adam onu kucakladığında, beklediğinden çok daha fazlasını bulduğunu anladı. Aceleyle sipariş ettiği o kefarek kekiyle, özlediği mutluluğu bulmuştu. Ruhunun diğer yarısı olan adamı.

Eğer bu kitabı beğendiyseniz, yorum bırakmak için zaman ayırırsanız çok memnun olurum. Bu benim için çok şey ifade eder!

Staci'nin hikayesinden bir bölüm için okumaya devam edin: En Ateşli Meydan Okuması 19 Mart 2026'da geliyor!

Onun En Büyük Hatası

Staci Rowland, Hamilton Ramsfeld mutfağına ve stüdyolarına son bir buçuk bloğu koşarak gitti. Geç kalmıştı, geç kalmaktan da öte, hayatının fırsatını, Premier Chef'te yer alma şansını, yarım milyon dolar kazanma ve kendi televizyon yemek programına sahip olma şansını, Michelin yıldızlı bir mutfağına geri dönme ve sahip olduğu tüm ham genç yeteneğin boşa gitmediğini kanıtlama şansını kaçırmak üzereydi.

Bu hafta biraz parası yetmediği için geç kalmıştı, bu da kendi hatasıydı çünkü yarışma için yeni bir bıçak seti almak için tüm harcanabilir gelirini harcamıştı. Benzin fiyatları yüksekti ve San Diego'dan Santa Monica'ya bir depo benzin alamamıştı, bu yüzden otobüsle gitmek zorunda kalmıştı.

Sırtından terler damlıyordu, aşırı ısınmıştı ve sol elinde taşıdığı bıçaklar sanki bir ton ağırlığındaymış gibi gelmeye başlamıştı. Binanın ön kapılarından içeri koştu, klima hemen nemli sırtını serinletmeye başladı. Boş resepsiyon masasına bir göz attı.

“Kahretsin,” diye mırıldandı kendi kendine, aceleyle masaya koşup üzerinde kendi adının da bulunduğu bir isim listesi ve on dördüncü kata asansörle çıkma talimatları olan bir pano buldu. Asansör düğmesine bastı ve Premier Chef yapımcılarından aldığı mektubu bulmak için çantasını açtı, umarım üzerinde tam oda numarası yazıyordur. Zil çaldı ve asansör kabinine girdi, ayakkabısının ucu boşluğun kenarına takıldı ve öne doğru savruldu.

Staci, yere düşeceğini beklerken sıcak ve sert bir insana çarptığı için havada yuvarlanırken küfretti. İkisinin de üzerine serin bir sıvı akarken onun da küfrettiğini duydu. Dudaklarında bir özürle yukarı baktı ve Karayip

mavisi gözlerle karşılaştığında donakaldı. Kendini kurtarmaya çalıştı ama eli adamın koluna kaydı ve adam onu dik tutmak için belini kavradı.

"Aman Tanrım," dedi. "Bugün hiç iyi bir gün geçirmiyorum."

Uzun boyluydu ve onu tutuş şeklinden de anlaşıldığı gibi, kaslı göğsü ve güçlü omuzlarıyla yapılı bir adamdı. Çenesi kareydi, neredeyse boğa gibi bir duruşu vardı ve o parlak mavi gözleriyle ona baktığında, gözleri buz gibiydi. Sırtından damlayan teri kurutacak kadar buz gibi değildi ama kesinlikle bir ürperti hissetti. Harika, diye düşündü, sanki evren gününü mahvetmek için komplo kurmuştu.

"Özür dilerim," dedi.

"Harika," dedi, güney aksanı duyularını alt üst etti ve kadın şaşkınlıkla iki kez baktı. Alına doğru kıvrılan koyu siyah saçlarını gelişigüzel karıştırmıştı. Vücudu, tanıştığı her şefin tipik vücut yapısına sahip olmadığı kadar ince ve kaslıydı. Ve onun bir şef olduğundan hiç şüphesi yoktu. "Belki bir dahaki sefere nereye gittiğine dikkat etmelisin?"

"Teşekkürler, bunu hiç düşünmemiştim," diye karşılık verdi. Aşırı ısındığı ve sıvının cildinde kurudukça yapış yapış bir his bıraktığı için tatlı ve neşeli olma havasında değildi. "Ne içiyordun?"

"Tatlı çay," dedi.

Elbette öyleydi, çünkü sesi tamamen Güney kırsalı ve manolya ağaçlarını andırıyordu, bu yüzden şaşırmadı. Ellerini elbiselerinin üzerinden geçirdi ve başını salladı. "Yukarıda birileri benden gerçekten nefret ediyor."

"Orada mı?" diye sordu, elini kadının etrafından uzatarak on dördüncü katın düğmesine bastı.

"Evren, cennet ya da her ne derseniz deyin, bu değişken kaderler," dedi, kısa saç tutamını kulağının arkasına sıkıştırırken.

"Açıkça geç kaldığınız halde neden görünmeyen bir gücü suçluyorsunuz?" diye sordu. "Zamanında burada olsaydınız bunların hiçbiri olmazdı."

"Haklısın," dedi.

Aralarında sessizlik çöktü ve Staci bunu öylece bırakmaya çalıştı ama sessizlikten nefret ediyordu... hep de etmişti.

"Yarışma için mi buradasınız?" diye sordu. Tahmin yürütüyordu ama elinde bir çanta dolusu şef bıçağı tuttuğu için bunun doğrulanacağından şüpheleniyordu.

"Evet," dedi. "Umarım mutfakta asansördekinden daha iyisindir."

“Asansörde beni en iyi halimde görmediniz,” dedi göz kırparak. Sonra elini uzatarak kendini tanıttı: “Ben Staci Rowland.”

“Remy...Stephens,” dedi. Elini sıkıca kavramıştı ve eli onun elinde sıcaktı. Ellerinde uzun süredir aşçılık yaptığıının izleri vardı; yanık izleri ve çoktan iyileşmiş çizikler. Elleri bir gösterge ise, adam yemek yapmayı biliyordu.

Yüzüne belki de gerekenden biraz daha uzun süre baktı, yüzündeki sakal izlerinden gözlerini alamıyordu; bu izler ona sert ve seksi bir görünüm veriyordu. Gözlerine tekrar baktığında, adamın ona doğru bir kaşını kaldırdığını gördü.

Elini bıraktı ve kendi elini kot pantolonlu bacağına sürdü. Bugün ona ne olmuştu böyle?

“Ah, tıpkı Ratatouille filmindeki o küçük fare gibi,” dedi. Yeğeni o filmi çok severdi ve birlikte izledikten sonra Louisa akşam yemeğinde ratatouille yemeleri konusunda ısrar etmişti.

“Ratatouille mi? Sebze yemeği mi?”

“Hayır,” dedi. “Disney-Pixar filmi. Kaybolmuş bir şefin, Remy adında küçük bir farenin yardımıyla mutfak yolunu bulmasını konu alıyor.”

“Şey... hayır, büyük amcam gibi değil,” dedi. “Ben animasyon filmi izlemiyorum.”

Omuz silkti. “Çok şirin. Denemelisin.”

Ona bakmak için biraz daha geriye çekildi. “Size çarptığım için tekrar özür dilerim.”

“Sorun değil. Mutfaklarda daha çok dağılıyorum,” dedi. “Bugün sadece yemek yapmayı düşünüyorum.”

“Ben de,” dedi hafif bir gülümsemeyle. “San Diego’da bir cupcake pastanesi olan Sweet Dreams’in ortak sahibiyim.”

“Kupkek kızı,” dedi. “Bu sabah diğer şeflerin profillerini inceledim.”

“Kek kızı mı? Ortağımla birlikte çok karlı bir pastanemiz var... Bana kek kızı denmesini istemem.” Keşke profilleri de okusaydı, belki o zaman Remy hakkında daha çok şey bilirdi. Ama geç kaldığı için zamanı olmamıştı.

Şimdi geri çekilen o oldu ve ona derin bir reverans yaptı. “En içten özürlerimi sunarım, fırıncı.”

“Nerede çalışıyorsunuz?” diye sordu.

“Şu anda işsizim ama New Orleans’ın en iyi mutfaklarında çalıştım.”

“Böyle olduğunu tahmin ediyordum,” dedi.

"Nasıl?"

"O yavaş, güney aksanıyla konuşman seni ele verdi."

Ona yavaş ve istikrarlı bir gülümseme verdi, bu da kalbinin hızla çarpmasına neden oldu. Ne olduğunu tam olarak anlayamadı ama gülümsemesinde tanıdık bir şey vardı. Ayrıca o kadar seksi bir şeydi ki, bir üst katta inip çıkmamayı bile düşündü.

Bazı kadınlar üniformalı erkeklerden hoşlanırken, bazıları da güç ve paraya sahip erkeklerden hoşlanıyordu; ama onun için her zaman yemek yapabilen bir erkeğin dünyevi, şehvetli yanı önemli olmuştu.

"Beğendin mi?" diye sordu, aksanı öncekinden bile daha belirgindi.

O da karşılık olarak gülümsedi. "Belki."

Ona doğru kaşını kaldırdı. "Çoğu insan aksanımı çekici buluyor."

"Gerçekten mi?"

Ona ölçülü bir bakış attı ve sonra göz kırptı. "Kek kızı, bu benim kişiliğimin büyük bir parçası," dedi. "Bazı insanlar bu yüzden beni hafife alıyor, ama ben bunu mutfakta kendi avantajıma kullanıyorum. Çok talepkar olabiliyorum."

Yemek pişirmekten bahsettiğini biliyordu ama içten içe yatak odasında da talepkar olacağını düşünüyordu. Boğazını temizledi.

"Ben de öyleyim," dedi. Alysse ile birlikte fırını işletmek zor bir işti ve ancak fırının her zaman öncelikli olmasını sağlayarak başarılı olmuşlardı.

"Kek kızı—"

"Bana bir daha 'kek kız' dersen, o kadar kibar davranmayacağım."

"Bu senin iyilik yapman mıydı?" diye sordu.

Ses tonu hâlâ aynı olsa da, gözlerine baktığında bir parıltı gördü. Ondan hoşlanmıştı ve mutfakta onu alt etmeyi dört gözle bekliyordu.

"Sanırım şekerden çok baharatı seven tek kişi sen değilsin," dedi.

Kapı açıldı ve içeri girmek için bekleyen uzun bir insan kuyruğuyla karşılaştılar.

"Bugün burada bu kadar çok insan görmek beni şaşırttı," dedi.

"Hayır, değilim. Ödül parası, baş aşçılardan mutfak yardımcılara kadar herkesi bir araya getirecek," dedi. "Ben bulaşıkları yıkayacağım. Mutfakta görüşürüz."

Adamın uzaklaşmasını izledikten sonra kendi kendine zihinsel bir tokat attı. Buraya geçmişteki hatalarını tekrarlamak için değil, düzeltmek için gelmişti. Bu sefer doğru yapacaktı ve bu da, ne kadar etkileyici bir

gölümsemesi, seksi bir kalçası ve büyüleyici bir aksanı olsa da başka bir şefe aşık olmamak anlamına geliyordu.

Bu tanıtım videosunu beğendiyseniz, Her Hottest Mistake'i ön sipariş verin!
Katherine Garbera'nın en yeni yayınlarından ve çekilişlerinden haberdar olmak için www.katherinegarbera.com adresinden e-posta listesine katılın!

Katherine Garbera' nın diğ er eserleri

Tek Gecelik Skandallar:

Onun En Tatlı Hatası

Onun En Zorlu Meydan Okuması

Kötü Kız Kardeşler:

Kitap Ciltçisinin Aşk Rehberi

Bir Bilgisayar Meraklısını Nasıl Etkilersiniz?

Kötü Bir Çocuk Yetiştirmek

Aşkın Çözümü (kısa roman)

Bir Şansın Hayaleti

Marklowe Ajansı:

Yüzeysel

Çok Derinlerde

Deep Fake

Yazar Hakkında

Katherine Garbera, yüzü aşkın romanıyla USA Today'in en çok satan yazarlarından biridir. Amazon, BN ve iBooks'ta da çok satanlar listesinde yer alan Garbera, üç kez Maggie Mükemmellik Ödülü'nü kazanmış ve kitaplarının dünya çapında 9 milyondan fazla satışı gerçekleşmiştir.

Ailesinden sonra zamanının en büyük odağı yazmaktır ve kendi kitapları üzerinde çalışmaktan daha çok sevdiği tek şey diğer yazarların kitaplarını okumaktır.

Kitapları hakkında daha fazla bilgi edinmek için web sitesini ziyaret edin: <http://www.katherinegarbera.com>.

Yeni yayınlarından, özel ilk gösterimlerden ve kitap indirimlerinden haberdar olmak veya İngiltere'deki hayatını takip etmek için hemen e-posta listesine katılın.

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM